

د رسولانو عملونه

د کتاب پېژندنه

د رسولانو د عملونو کتاب د لوقا د انجيل څخه وروسته پيل کيږي چې ليکونکی يې لوقا دی. دا د لوقا د انجيل نه وروسته ليکل شوی دی. کله چې عیسی مسیح په صلیب باندې مړ کړای شو، نو شاگردانو يې له وېرې خپل ځانونه پټ کړل، خو عیسی مسیح د مړینې څخه وروسته په درېمه ورځ بیا راژوندی او د هغوی په منځ کې رابنکاره شو. مخکې له دې چې عیسی بېرته اسمان ته لاړ شي يوځل بیا يې د هغوی سره وعده وکړه چې پلار خدای به هغوی ته هغه وعده شوی سوغات يعنې روح القدس راولېږي. عیسی مسیح هغوی ته وويل چې دوی به د روح القدس په قدرت سره د هغه د پيغام شاهدان اوسي، لومړی په اورشلیم، يهودیه، سامره او بیا د نړۍ تر بل سره پورې (د رسولانو عملونه ۱: ۸).

د رسولانو د عملونو د کتاب مهمې ځانگړتیاوې د روح القدس کار دی چې په اورشلیم کې د پنتیکاست په ورځ په خپل قدرت سره په ایماندارانو باندې نازل شو. روح القدس کلیسا او د هغې مشرانو ته په هغو ټولو پېښو کې چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، لارښوونه کوي او هغوی ته قوتورکوي. لومړنی مسیحي پيغام د یو شمېر موعظو او هغو پېښو لاندې دی چې د رسولانو د عملونو په کتاب کې ليکل شوي دي چې د ایماندارانو په ژوند او د کلیسا سره په ملگرتیا کې د دې پيغام د قدرت ښکارندوی دی. په دې کتاب کې د لوستونکو پام دې ټکي ته راگرځول شوی دی چې کلیسا کوم سیاسي سازمان نه دی او د کوم حکومت د رانسکورولو او یا قدرت ته د رسېدلو دپاره فعالیت نه کوي، بلکې د کلیسا مقصد دا دی چې دا اعلان کړي چې خلک به په عیسی مسیح باندې په ایمان راوړلو سره د

خدای پاچاهی ته دننه شي.

د رسولانو د عملونو کتاب دا څرگندوي چې روح القدس ټولو ایماندارانو ته لارښوونه کوي او هغوی ته توان ورکوي، ترڅو د عیسی مسیح په هکله د اورشلیم څخه تر روم پورې یهودیانو او غیریهودیانو دواړو ته زېری ورسوي.

د موضوعگانو لست

د خلاصون د زېري رسولو دپاره تیاری: ۱ فصل

الف: د عیسی وروستنی فرمان او وعده: ۱: ۱ - ۱۴

ب: د یهودا اسخريوتي په ځای د کوم بل کس ټاکنه: ۱: ۱۵ - ۲۶

په اورشلیم کې د زېري رسول: ۲: ۱ - ۸: ۳

په یهودا او سامره کې د زېري رسول: ۸: ۴ - ۱۲: ۲۵

د پولوس رسول کارونه: ۱۳ - ۲۸ فصلونه

الف: د خلاصون د زېري رسولو دپاره لومړی سفر: ۱۳ - ۱۴ فصلونه

ب: د اورشلیم شورا: ۱۵: ۱ - ۳۵

ت: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره دوهم سفر: ۱۵: ۳۶ - ۱۸: ۲۲

ث: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره درېم سفر: ۱۸: ۲۳ - ۲۱: ۱۶

ج: پولوس رسول د اورشلیم، قیصریه او روم په زندان کې: ۲۱: ۱۷ - ۲۸: ۳۱

۱) ای تیوفیلوسه! ما په خپل لومړي کتاب کې د هغو کارونو په هکله ولیکل چې عیسی سرته ورسول او تعلیم یې ورکړ، یعنې د هماغې ورځې نه چې کار یې پیل کړ، (۲) تر هغې ورځې پورې چې هغه اسمان ته پورته کړای شو. مخکې له دې چې دا کار وشي هغه خپلو رسولانو ته چې هغه غوره کړي وو د روح القدس په وسیله لارښوونې وکړې. (۳) عیسی د خپلې مړینې څخه وروسته خپل ځان رسولانو ته وښود او ډېر ثبوتونه یې وړاندې کړل چې هغه ژوندی دی او تر څلوېښتو ورځو پورې خو څو ځلې هغوی ته ښکاره شو او د هغوی سره یې د خدای د پاچاهۍ په هکله خبرې وکړلې. (۴) هغه وخت چې عیسی لا د هغوی سره ؤ، هغوی ته یې حکم وکړ: «د اورشلیم څخه لاړ نه شی، بلکې د هغې وعدې انتظار وباسئ چې زما پلار کړي ده او د هغې په هکله مې تاسو ته ویلي وو. (۵) یحیی به په اوبو باندي د تعمید غسل ورکاوه، خو څو ورځې وروسته به تاسو ته په روح القدس د تعمید غسل درکړل شي.»

اسمان ته د عیسی مسیح ختل

۶) نو کله چې رسولان سره راټول شول، د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «څښتنه، ایا همدا یې وخت دی چې ته به بیا اسراییلو ته پاچاهي ورکوي؟» (۷) عیسی هغوی ته وویل: «تاسو ته په کار نه دي چې هغه وختونه او نیتې وپېژنئ چې زما پلار په خپل اختیار سره ټاکلي دي. (۸) خو د روح القدس په نازلېدو به تاسو قدرت پیدا کړئ او په اورشلیم، ټوله یهودیه، سامریه او د نړۍ تر بله سره پورې به زما شاهدان یئ.» (۹) وروسته له دې چې عیسی دا وویل، په داسې حال کې چې هغوی ورته کتل هغه اسمان ته پورته یووړل شو او ورځې هغه د هغوی له نظره پناه کړ. (۱۰) کله چې عیسی پورته روان ؤ او هغوی لا اسمان ته ځیر ځیر کتل، نو ناڅاپه دوه سړي چې سپین کالي یې اغوستي وو د هغوی په خوا کې ودرېدل (۱۱) او ویې ویل: «ای جلیلینو، تاسو ولې دلته ولاړ یئ او اسمان ته گورئ؟ دغه عیسی چې ستاسو څخه اسمان ته پورته بوتل شو، لکه څنګه چې لاړ او تاسو ولید، نو همداسې به بېرته راشي.»

د یهودا په ځای د ماتیاس ټاکل

۱۲) بیا رسولان د زیتون د غره څخه چې له اورشلیم څخه یو کیلومتر لږې دی، بېرته اورشلیم ته

راستانه شول. (۱۳) كله چې هغوی نبار ته ورسېدل، نو هغې بالاخاني ته پورته شول چې هغوی په کې د يو څه وخت دپاره اوسېدل. کوم رسولان چې هلته تللي وو هغوی بطروس، یوحنا، یعقوب، اندریاس، فیلیپوس، توما، بارتولما، متي، د حلفي زوی یعقوب، شمعون سرتېری او د یعقوب زوی یهودا وو. (۱۴) هغوی ټول به یوځای سره راټولېدل او تل به یې په گډه دعا کوله چې په هغوی کې د عیسی مور مریم، خو نورې ښځې او د عیسی وروڼه هم وو.

(۱۵) په هغو ورځو کې بطروس په یوه غونډه کې چې د عیسی شاگردان په کې راټول شوي وو او شمېر یې شاوخوا یوسلو شل تنه وو، ودرېده او ویې ویل: (۱۶) «ای خویندو او وروڼو! د خدای د کلام هغه پېشگويي باید رښتیا شي چې روح القدس د داود په خوله د یهودا په هکله چې د عیسی د نیوونکو لارښوونکی ؤ، کړې وه. (۱۷) هغه زمونږ د ډلې څخه ؤ او زمونږ سره په خدمت کې شریک ؤ. (۱۸) کومې پیسې چې یهودا د هغه بد کار په بدل کې تر لاسه کړې وې، په هغو باندې یې یوه ټوټه ځمکه واخیستله او په هغې کې سر په تالاق راولوېد. خپته یې وشلېدله او کولمې یې بیرون راووتلې. (۱۹) د اورشلیم ټول خلک له دې نه خبر شول او هغوی دا ځمکه په خپله ژبه د حقل دما په نوم یاده کړه چې معنی یې ده د وینې ځمکه. (۲۰) نو ځکه د زبور په کتاب کې لیکل شوي دي:

اوران او ویجاړ دې شي کور د هغه

هېڅوک دې نه وي هلته چې په کې واوسېږي

او همدارنگه لیکل شوي دي:

بل څوک دې ونیسي مقام د هغه

(۲۱) نو اوس باید یو داسې سړی وټاکل شي چې هغه په ټوله موده کې چې څښتن عیسی زمونږ سره تگ او راتگ درلود، زمونږ سره ملگری ؤ، (۲۲) یعنې له هغه وخت نه چې یحیی د تعمید غسل ورکاوه تر هغه وخته پورې چې عیسی زمونږ څخه پورته بوتلل شو. نو د دغو کسانو څخه باید یو یې د عیسی د بیا راژوندي کېدلو د شاهد په توگه زمونږ سره وي.»

٢٣) نو هغوی د دوو کسانو وړاندیز وکړ: یوسف چې د برسابا په نوم یادېده او همدارنگه د یوستوس په نوم هم مشهور ؤ او بل یې ماتياس ؤ. ٢٤) بیا هغوی دعا وکړه: «ای څښتنه، ته د ټولو انسانانو د زړونو څخه خبر یې، نو مونږ ته وښایه چې په دې دوه کسانو کې تا کوم یو غوره کړی دی ٢٥) چې د رسول په توگه د یهودا په ځای خدمت وکړي، ځکه چې هغه خپل رسالت پرېښود او هغه ځای ته لاړ چې د هغه لایق ؤ.» ٢٦) بیا هغوی پچه واچوله او پچه د ماتياس په نوم راووتله او هغه په هغو نورو یوولسو رسولانو کې شامل شو.

د روح القدس نازلېدل

٢ ١) کله چې د پنتیکاست ورځ راوړسېدله، ټول ایمانداران په یو ځای کې سره راټول شوي وو. ٢) ناڅاپه د اسمان څخه د یو تېز باد په شان یو اواز راغی او په ټول کور کې چې هغوی په کې ناست وو، هلته دا اواز خپور شو. ٣) هلته هغوی ته د اور د لمبو په شان ژبې رابنکاره شوې او په هغوی هر یو باندې نازلې شوې. ٤) هغوی ټول د روح القدس څخه ډک شول او څنگه چې روح القدس هغوی ته د خبرو کولو توان ورکړ، نو په نورو ژبو یې خبرې پیل کړلې.

٥) په هغه وخت کې پرهېزگاره یهودیان چې د نړۍ د هر هېواد څخه راغلي وو، په اورشلیم کې اوسېدل. ٦) کله چې هغوی دا اواز واورېد، نو ډېر خلک سره راټول شول او حیران پاتې شول، ځکه چې هر یو د ایماندارانو خبرې په خپلو ژبو باندې اورېدلې. ٧) هغوی ډېر حیران پاتې وو او ویل یې: «ایا دا ټول جلیلیان نه دي چې خبرې کوي؟» ٨) نو بیا څنگه مونږ هر یو په خپله مورنۍ ژبه د هغوی خبرې اورو؟ ٩) مونږ پارتیانو، مادیانو، ایلامیانو، د بین النهرین اوسېدونکو، د یهودیې او کپدوکيې، پنتوس، د اسیا د ولایت ١٠) او فریجیې او پمفیلیې، مصر او لیبیا د سیمو څخه چې د قیروان ښار ته نژدې دي، رومي مسافران ١١) چې اصلي یهودیان او څوک چې یهودیان شوي دي، کریتیان او عربان یو. خو بیا هم مونږ د هغوی خبرې چې د خدای د حیرانوونکو کارونو په هکله یې کوي په خپلو خپلو ژبو اورو.» ١٢) هغوی حیران او وارخطا ولاړ وو او یو د بله څخه یې پوښتنه کوله چې دا څه معنی لري؟ ١٣) خو نورو به ملنډې وهلې او ویل به یې چې دا خلک نشه دي.

د پطروس وعظ

١٤) بيا پطروس د نورو يوولسو رسولانو سره ودرېده او په لوړ اواز يې د خلکو گڼې گونې ته په وينا کې وويل: «ای يهوديانو او د اورشليم اوسېدونکو! زه چې څه وايم، غواړم په هغې باندې پوه شئ او په غور سره يې واورئ. ١٥) لکه څنگه چې تاسو فکر کوئ دا خلک نشه نه دي، ځکه چې اوس لا د سهار نهه بجې دي. ١٦) بلکې، دا هغه څه دي چې يوپيل نبي د هغه په هکله ويلي وو:

١٧) <خدای وايي: په اخرنیو ورځو کې به داسې وشي

زه به خپل روح کړمه نازل په ټولو خلکو باندې

ستاسو لورگانې او زامن به نبوت کوي

ستاسو ځوانان به روپاگانې ويني

او ستاسو سپين ږيري به خوبونه ويني

١٨) هو، حتی په خپلو غلامانو او په وينځو باندې

به هم نازل کړمه خپل روح په هغو ورځو کې

او دوی به کوي نبوت

١٩) زه به وښاييم عجيبه کارونه پاس په اسمان کې

او حيرانوونکې نښې لاندې په ځمکه باندې

يعنې وينه، اور او سخت لوگي

٢٠) مخکې له دې چې راشي ورځ د څښتن

يعني لويه او د جلال ورځ

لمر به بدل شي په تياره باندي

او د سپوږمۍ رنگ به شي سور

لكه د وينې په شان

﴿٢١﴾ نو بيا داسې به وشي چې

هرڅوك چې د څښتن په نوم مرسته وغواړي

هغه به وژغورل شي.﴾

﴿٢٢﴾ اى د اسراييلو خلكو! دې خبرو ته غوږ ونيسى: عيسى ناصري يو سړى ؤ چې خداى هغه تاسو

ته د معجزو، حيرانوونكو كارونو او نښو له لارې چې خداى د هغه په وسيله ستاسو په منځ كې

وښودلې، ثابته كړه چې هغه څوك دى، لكه څنگه چې تاسو په خپله ورباندي خبر يئ. ﴿٢٣﴾ دا

سړى تاسو ته د خداى د ټينگې ارادې او پوهې له مخې په لاس دركړل شو او تاسو هغه د بدكارانو

په مرسته په صليب ځوړند او مړ مو كړ. ﴿٢٤﴾ خو خداى هغه بېرته راژوندى كړ او د مرگ د عذاب

څخه يې خلاص كړ، ځكه چې مرگ نه شو كولاى هغه په خپلو منگولو كې وساتي. ﴿٢٥﴾ ځكه چې

داود د هغه په هكله ويلي وو:

زده وينم چې تل څښتن زما سره دى

هغه موجود دى زما ښي لاس ته

چې زه ونه غورځېرم

﴿٢٦﴾ نو زما زړه دى خوشحال

کله چې کرم خبرې نو ډېر خوشحاله یمه

او په امید کې به ارام اوسي بدن زما

۲۷) ځکه چې ته به ما پرېږدي د مړو دنیا کې

او ته به پرېږدي مړی

د خپل سپېڅلي خادم چې شي خراب

۲۸) تا راته وښودلې لارې د ژوند

په خپل دیدار به کړې ما ډک د خوشحالیو څخه

۲۹) ای گرانو ملگرو! زه کولای شم په پوره ډاډ سره د خپل نیکه داود په هکله تاسو ته ووايم چې هغه مړ شو او ښخ شو او د هغه قبر تر نن ورځې پورې دلته موجود دی. ۳۰) خو داود پیغمبر ؤ او پوهېده چې خدای ورسره وعده کړې او قسم یې خوړلی چې د هغه د اولادې څخه به یو کس د پاچاهۍ په تخت کښېښوي. ۳۱) داود پوهېده چې څه به کيږي او ویلي یې وو چې مسیح به بیا راژوندی کيږي. هغه وویل چې خدای به هغه د مړو په دنیا کې پرېږدي او نه به د هغه مړی خرابېدو ته پرېږدي. ۳۲) خدای همدغه عیسی د مړو څخه راژوندی کړ او مونږ ټول د دې شاهدان یو. ۳۳) نو بیا عیسی پورته یووړل شو چې د خدای ښي لاس ته کښېښي او هغه د اسماني پلار له خوا وعده شوی روح القدس تر لاسه کړ چې دا روح په مونږ باندې نازل کړي، چې اوس یې تاسو وینی او اورئ. ۳۴) ځکه چې داود خپله اسمان ته نه ؤ پورته شوی، خو هغه وایي:

څښتن وویل زما بادار ته

کښېښه زما ښي لاس ته

۳۵) ترڅو ستا دښمنان کرم ستا تر پښو لاندې

٣٦ نو د اسراييلو ټول خلک دې په يقين سره په دې پوه شي چې هغه عيسى چې تاسو په صليب ځورند کړى ؤ، خداى هغه څښتن او مسيح کړ.

٣٧ کله چې خلکو دا واورېدل، نو زړونه يې مات شول. هغوى پطروس او نورو رسولانو ته وويل: «اى گرانو ملگرو! مونږ بايد څه وکړو؟» ٣٨ پطروس هغوى ته وويل: «تاسو هر يو بايد د خپلو گناهونو نه توبه وباسئ او د عيسى مسيح په نوم د تعמיד غسل واخلى، په دې ډول به ستاسو گناهونه وبخښل شي او د روح القدس نعمت به تر لاسه کړئ. ٣٩ ځکه چې دا وعده ستاسو سره، ستاسو د اولادونو او هغو خلکو سره ده چې په لېرې ځايونو کې اوسېږي، يعنې د هغو ټولو سره چې زمونږ څښتن خداى يې خپل ځان ته رابولي.» ٤٠ پطروس هغوى ته نورې ډېرې خبرې وکړې او هغوى ته يې خبردارى ورکړ او وويل: «خپل ځانونه د دې زمانې د بدکارو خلکو څخه وساتئ.» ٤١ کومو خلکو چې د پطروس پيغام ومانه، نو هغوى ته د تعמיד غسل ورکړل شو. په هغه ورځ شاوخوا درې زره کسان د ايماندارانو د ډلې سره يوځاى شول.

د ايماندارانو ژوند

٤٢ ايماندارانو خپل وخت د رسولانو څخه د تعليم په اورېدلو، د يو بل سره په ملگرتيا، په گډه سره د ډوډۍ په خوړلو او دعا کولو تېراوه. ٤٣ د هغو حيرانوونکو کارونو او معجزو له امله چې د رسولانو په وسيله به بنودل کېدلې، د ټولو په زړونو کې به وېره پيدا کېدله. ٤٤ ټول ايمانداران به سره راټولېدل او هغوى چې هرڅه لرل نو ټول به په کې شريک وو. ٤٥ هغوى به خپل مال او جايداد خرڅاوه او هر يو ته به يې د هغه د اړتياوو له مخې پيسې ورکولې. ٤٦ هغوى به هره ورځ د خداى په کور کې سره راټولېدل او په خپلو کورونو کې به يې په خوشحالي او اخلاص يوځاى ډوډۍ خوړله. ٤٧ هغوى به د خداى ثنا ويله او ټول خلک ترې خوشحاله وو او هره ورځ به چې څومره خلکو خلاصون مونده، نو څښتن به د هغوى په ډله کې شاملول.

پطروس او يوحنا يو شل سړي ته شفا ورکوي

۳ (۱) یوه ورځ د ماسپینین درې بجې چې د عبادت وخت ؤ، پطروس او یوحنا د خدای کور ته تلل. (۲) یو سړی چې له مور نه شل پیدا شوی ؤ، د خدای د کور د هغې دروازې مخې ته چې د ښکلې دروازې په نوم یادېدل کښېناسته، ترڅو د خلکو څخه چې د خدای کور ته به ننوتل، خیرات وغواړي. (۳) کله چې هغه شل سړي ولیدل چې پطروس او یوحنا د خدای کور ته ننوځي، نو د هغوی څخه یې خیرات وغوښت. (۴) پطروس او یوحنا هغه ته په ځیر ځیر وکتل او پطروس ورته وویل: «مونږ ته وگوره.» (۵) هغه شل سړي هغوی ته وکتل او تمه یې لرله چې د هغوی څخه به کوم څه ترلاسه کړي. (۶) خو پطروس وویل: «زه سره زر یا سپین زر نه لرم، خو څه چې لرم هغه تاته درکوم. د ناصري عیسی مسیح په نوم امر کوم چې پاڅېره او وگرځه.» (۷) بیا پطروس هغه د ښي لاس څخه ونیوه او د هغه سره یې مرسته وکړه چې ویې دروي. سمدلاسه د هغه په پښو او د پښو په بندونو کې قوت پیدا شو. (۸) بیا هغه زر پاڅېده او په خپلو پښو ودرېده او روان شو. بیا هغه سړی د هغوی سره د خدای کور ته ننوت، گرځېده او ټوپونه یې وهل او د خدای ثنا یې ویله. (۹) ټولو خلکو ولیدل چې هغه گرځېده او د خدای ثنا یې ویله. (۱۰) کله چې هغوی دا سړی وپېژانده چې دا هماغه سړی دی چې د خدای د کور د ښکلې دروازې په خوله کې به ناست ؤ او خیرات به یې غوښته، نو ټول هک حیران شول چې په هغه باندې څه وشول.

د خدای په کور کې د پطروس وعظ

(۱۱) په داسې حال کې چې هغه سړي پطروس او یوحنا کلک نیولي وو، ټولو خلکو په حیرانتیا سره په هغه ځای کې چې د سلیمان د برنډې په نوم یادېده، د هغوی خواته منډې وهلې. (۱۲) کله چې پطروس خلک ولیدل، نو هغوی ته یې په وینا کې وویل: «ای د اسراییلو خلکو، تاسو ولې په دې کار حیران شوی او ولې مونږ ته داسې گورئ؟ تاسو فکر کوئ چې دا سړی مونږ په خپل قدرت او دینداری سره جوړ کړ چې وگرځي؟» (۱۳) د ابراهیم، اسحاق، یعقوب یعنی زموږ د نیکونو خدای خپل خدمتگار عیسی ته لویي ورکړې ده. خو تاسو هغه حاکمانو ته په لاس ورکړ او د پیلاتوس په حضور کې مو د هغه څخه انکار وکړ، که څه هم پیلاتوس پرېکړه کړې وه چې هغه ازاد کړي. (۱۴) تاسو د هغه سپېڅلي او ښک سړي څخه انکار وکړ او د یو قاتل د خوشې کولو غوښتنه مو وکړه. (۱۵) تاسو هغه څوک وواژه چې د ژوندون سرچینه ده، خو خدای هغه بېرته د مرگ څخه راژوندی

کړ او مونږ د دې شاهدان یو. (۱۶) دا د عیسی د نوم قدرت و چې هغه شل سړي ته یې چې تاسو یې وینئ او پېژنئ، توان ورکړ. د عیسی په نوم او په هغه باندې په ایمان راوړلو سره دا سړی بالکل روغ شو او تاسو یې وینئ.

(۱۷) اوس ای زما ورونو! زه پوهېږم چې تاسو او ستاسو مشرانو دا کار په ناپوهۍ سره کړی دی.
(۱۸) خو خدای چې کومه پېشگویی د خپلو پیغمبرانو په وسیله کړې وه چې د خدای مسیح به تکلیفونه وزغمي، هغه یې پوره کړه. (۱۹) نو توبه وباسئ او د خدای خواته راوگرځئ، ترڅو ستاسو گناهونه وبخښل شي. (۲۰) بیا به داسې وختونه راشي چې څښتن تاسو ته روحاني سکون درکړي. خدای به تاسو ته عیسی چې ستاسو دپاره ټاکل شوی مسیح دی، درولېږي. (۲۱) لکه څنگه چې خدای د خپلو سپېڅلو پیغمبرانو په وسیله ډېر پخوا وعده کړې وه، عیسی باید تر هغه وخته پورې په اسمان کې پاتې شي، ترڅو ټول شیان بېرته جوړ شي. (۲۲) ځکه چې موسی وویل: «ستاسو څښتن خدای به ستاسو د خپل قوم څخه زما په شان یو پیغمبر درولېږي. هغه چې هرڅه وایي تاسو به ورته غوږ نیسئ. (۲۳) هرڅوک چې د هغه پیغمبر خبرو ته غوږ ونه نیسي او هغه ونه مني، نو هغه به د خدای د قوم څخه وویستل شي او له منځه به یووړل شي.» (۲۴) سمویل او نورو ټولو پیغمبرانو چې د هغه څخه وروسته راغلي دي په دې هکله خبرې کړې وې چې په دې ورځو کې به څه وشي. (۲۵) تاسو د پیغمبرانو وارثان یئ او په هغه لوظ کې شریک یئ چې خدای ستاسو د نیکونو سره کړی دی، لکه څنگه چې خدای ابراهیم ته وویل: «ستا د اولادې په وسیله به د نړۍ ټول خلک برکت ومومي.» (۲۶) کله چې خدای خپل خدمتگار عیسی وټاکه، نو هغه یې اول تاسو ته درولېږه چې تاسو هر یو د خپلو بدو لارو څخه راوړوي او برکت درته درکړي.»

پطروس او یوحنا د شورا په مخکې

۴ (۱) پطروس او یوحنا لا د خلکو سره خبرې کولې چې په دې وخت کې ځینې کاهنان، د خدای د کور د ساتونکو قوماندان او ځینې صدوقیان راوړسېدل. (۲) هغوی ډېر په قهر وو، ځکه چې رسولانو خلکو ته تعلیم ورکاوه او اعلان یې کاوه چې عیسی د مړو څخه بیا راژوندی شوی دی او دا ثابتوي چې مړي به راژوندي کېږي. (۳) هغوی پطروس او یوحنا ونيول، خو له دې امله چې

مانبام ؤ، نو هغوی یې تر سبا ورځې پورې په زندان کې وساتل. (۴) خو ډېرو خلکو چې دا پیغام واورېد، نو ایمان یې راوړ. د هغوی شمېر نژدې پنځو زرو کسانو ته ورسېده.

(۵) بله ورځ د یهودیانو حاکمان، مشران او د شریعت عالمان په اورشلیم کې سره راټول شول. (۶) لوی کاهن حناس او قیافا، یوحنا، سکندر او د لوی کاهن د کورنۍ نور غړي هم هلته وو. (۷) هغوی پطروس او یوحنا راوستل او د شورا په مخکې یې ودرول او پوښتنه یې ترې وکړه: «تاسو په کوم قدرت او د چا په نوم دا کار کړی دی؟» (۸) پطروس چې د روح القدس څخه ډک شو، هغوی ته ځواب ورکړ: «ای د قوم حاکمانو او مشرانو: (۹) که چېرې تاسو نن زمونږ څخه د هغه نېک کار په هکله چې د هغه شل سړي سره مو کړی دی پوښتنه کوئ او غواړئ په دې پوه شئ چې هغه څنگه روغ شو، (۱۰) نو تاسو ټول او د اسراییلو ټول قوم دې په دې پوه شي چې دا سړی چې ستاسو په مخکې ولاړ دی، هغه د ناصري عیسی مسیح د نوم په قدرت سره چې تاسو په صلیب ځوړند کړ او خدای بېرته د مړو څخه راژوندی کړ، روغ شوی دی. (۱۱) عیسی هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

«دا هغه تیره ده چې تاسو گلکارانو رد کړه،

خو هغه د بنیاد اصلي تیره شوه.»

(۱۲) خلاصون یوازې د عیسی په وسیله تر لاسه کېدای شي. ځکه چې په ټوله نړۍ کې بل داسې څوک نشته چې د هغه په وسیله مونږ خلاصون ومومو.»

(۱۳) کله چې هغوی د پطروس او یوحنا زړورتیا ولیدله او پوه شول چې هغوی عادي او بې تعلیمه خلک دي، نو حیران شول او ویې وپېژندل چې د عیسی ملګري دي. (۱۴) خو څرنگه چې هغوی هغه سړی ولید چې روغ رمټ د هغوی په منځ کې ولاړ دی، نو هېڅ یې ونه شو ویلی. (۱۵) نو هغوی پطروس او یوحنا ته امر وکړ چې د شورا څخه ووځي او بیا یې په خپل منځ کې بحث پیل کړ. (۱۶) هغوی وویل: «دې خلکو سره څه وکړو؟ ځکه چې د اورشلیم ټول خلک پوهیږي چې دا حیرانوونکي معجزه د هغوی له خوا وشوه او مونږ له هغې څخه منکرېدلی نه شو. (۱۷) خو د دې

دپاره چې دا خبره نوره هم د خلکو په منځ کې خپره نه شي، نو هغوی ته باید خبرداری ورکړو چې نور د عیسی په هکله د هېچا سره خبرې ونه کړي.»

١٨ نو هغوی پطروس او یوحنا بیا راوغوښتل او حکم یې ورته وکړ چې نور به هېڅکله د عیسی په نوم چاته څه نه وایي او نه به تعلیم ورکوي. ١٩ خو پطروس او یوحنا ځواب ورکړ: «تاسو په خپله قضاوت وکړئ چې د خدای په نظر کې کومه خبره سمه ده، ایا د خدای څخه اطاعت وکړو او که ستاسو څخه؟» ٢٠ مونږ چې څه لیدلي او اورېدلي دي د هغې په هکله غلي نه شو پاتې کېدلی.» ٢١ شورا پطروس او یوحنا ته یوځل بیا سخت خبرداری ورکړ او بیا یې پرېښودل چې لاړ شي. هغوی داسې کوم دلیل پیدا نه کړ چې دوی ته سزا ورکړي، ځکه څه چې شوي وو د هغې په خاطر ٢٢ ٢٢ کوم سړي چې په دې معجزې شفا موندلي وه د هغه عمر د څلوېښتو کلونو څخه زیات ؤ.

د ایماندارانو د زړورتیا دپاره دعا

٢٣ کله چې پطروس او یوحنا رخصت شول، نو هغوی خپلو ملگرو ته لاړل او څه چې مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ورته ویلي وو، هغوی ته یې وویل. ٢٤ کله چې ایماندارانو دا واورېدل، نو په گډه یې خدای ته دعا وکړه او ویې ویل: «ای څښتن تعالی، ای د اسمان، ځمکې، دریاونو او هرڅه چې په هغو کې دي، د هغو ټولو خالق! ٢٥ ٢٥ تا د روح القدس په وسیله د خپل خدمتگار او زموږ د نیکه داود په خوله وویل:

ولې دومره شول په قهر نور قومونه؟

ولې بېځایه دسیسې جوړوي دغه قومونه؟

٢٦ ٢٦ تیاروي ځانونه جنگ ته پاچاهان د جهان

او یوځای کیږي یو د بله سره حکمرانان

د خښتن او د هغه د مسيح په وړاندې

٢٧ په حقيقت کې دلته په همدې ښار کې هيروديس او پانتياس پيلاتوس د غيريهوديانو او د اسراييلو د خلکو سره ستا د سپېڅلي خدمتگار عيسى په وړاندې چې تا غوره کړی دی، سره يوځای شوي دي. ٢٨ دوی هغه کارونه وکړل چې تا په خپل قدرت او خپلې ارادې سره مخکې پرېکړه کړې وه چې بايد وشي. ٢٩ اوس ای خښتنه، د هغوی خبرداريو ته گوره او خپلو خدمتگارانو ته دې دا توان ورکړه چې په پوره زړورتيا سره ستا پيغام بيان کړي. ٣٠ خپل لاس دې را اوږد کړه چې خلک شفا ومومي او ستا د سپېڅلي خدمتگار عيسى په نوم معجزې وښايي او حيرانوونکي کارونه وکړي.» ٣١ کله چې د هغوی دعا پای ته ورسېدله، نو په کوم ځای کې چې هغوی راټول شوي وو، هغه ځای ولرژېده او هغوی ټول د روح القدس څخه ډک شول او د خدای پيغام يې په زړورتيا سره بيان کړ.

ايمانداران په مال او جايداد کې شريک دي

٣٢ ټول ايمانداران په يو زړه او يو فکر وو. د هغوی څخه يو هم دا دعوه نه کوله چې دا د هغه مال او جايداد دی، بلکې هرڅه چې يې لرل هغوی ټول په کې شريک وو. ٣٣ رسولانو په پوره قدرت سره د خښتن عيسى د بيا راژوندي کېدلو په هکله شهادت ورکاوه او په هغوی ټولو باندې د خدای ډېر فضل ؤ. ٣٤ په هغوی کې هېڅوک هم محتاج نه ؤ، ځکه هر چا چې ځمکه يا کورونه لرل هغه به يې خرڅول او پيسې به يې راوړلې ٣٥ او د رسولانو په اختيار کې به يې ورکولې او د محتاجانو ترمنځ به وېشل کېدلې. ٣٦ د مثال په ډول يوسف چې رسولانو به ورته برنابا يعنې تشويق کوونکی ويل چې يو لاري ؤ او د قبرس څخه ؤ، ٣٧ هغه خپله ځمکه خرڅه کړله او پيسې يې راوړلې او رسولانو ته يې ورکړې.

حنانيا او سفيره

٥ ١ خو يو سړی ؤ چې حنانيا نومېده او ښځه يې سفيره نومېدله. هغوی خپله يوه ټوټه ځمکه

خرخه كړه (۲) او په داسې حال كې چې بنځه يې هم پوهېدله چې هغه يو څه پيسې يې د ځان سره وساتلې او پاتې پيسې يې رسولانو ته راوړلې. (۳) خو پطروس هغه ته وويل: «ای حانیا، ته ولې شيطان ته تسليم شوې او دې ته يې مجبور كړې چې روح القدس ته دروغ ووايي او يو څه پيسې چې د ځمكې د خرڅولو څخه دې لاسته راوړې دي، خپل ځان ته وساتي؟» (۴) ايا د خرڅولو څخه مخكې هغه ځمكه ستا نه وه؟ كله چې دې خرخه كړه هغه پيسې ستا نه وې؟ نو بيا دې څنگه فكر وكړ چې داسې كار وكړي؟ تا انسانانو ته نه بلکې خدای ته دې دروغ ويلي دي.» (۵) كله چې حانیا دا خبرې واورېدلې، نو هغه راولوبد او مړ شو. نورو ټولو چې دا واورېدل، ډېر ووېرېدل. (۶) بيا يو څو ځوانان راغلل، د هغه مړی يې په كفن كې تاو كړ، هغه يې يووړ او بنځه يې كړ.

(۷) نژدې درې ساعته وروسته د هغه بنځه سفيره راننوتله او خبره نه وه چې څه شوي دي. (۸) پطروس د هغې څخه پوښتنه وكړه: «ماته ووايه چې تاسو خپله ځمكه په همدومره پيسو خرخه كړې وه؟» هغې ځواب وركړ: «هو، په همدې پيسو.» (۹) پطروس هغې ته وويل: «تاسو دواړو څنگه داسې پرېكړه وكړه چې د څښتن روح وازمايئ؟ گوره، كومو خلكو چې ستا مېړه بنځه كړ، هغوی همدا اوس په دروازه كې ولاړ دي او هغوی به تا هم يوسي.» (۱۰) سمدلاسه هغه بنځه د پطروس په پښو كې راولوبدله او مړه شوه. كله چې هغه ځوانان راننوتل، نو ويې ليدل چې هغه هلته مړه پرته ده، نو د هغې مړی يې هم يووړ او د خپل مېړه په خوا كې يې بنځه كړه. (۱۱) د كليسا ټول خلك او نور كسان چې د دې پېښې نه خبر شول، نو ډېر ووېرېدل.

د رسولانو معجزې او حيرانوونكې كارونه

(۱۲) رسولانو د خلكو په منځ كې ډېر حيرانوونكې كارونه وكړل او ډېرې معجزې يې وښودلې. ايمانداران به د سليمان په برنډه كې يوځای سره راټولېدل. (۱۳) كه څه هم خلكو هغوی ته په درنه سترگه كتل، خو كوم خلك چې د دوی په ډله كې نه وو، د هغوی څخه هېچا هم زړه نه شو كولاى چې د ايماندارانو سره يوځای شي. (۱۴) خو بياهم ډېرو سړيو او ښځو په څښتن باندې ايمان راوړ او د هغوی د ډلې سره يوځای شول. (۱۵) د هغو معجزو له امله چې رسولانو به ښودلې، خلكو به خپل ناروغان كوڅو ته راويستل او په كټونو او بسترو باندې به يې اچولي وو، ترڅو كله چې پطروس

له هغه ځای څخه تهرېږي، نو لږ تر لږه د هغه سپوری د هغوی څخه په ځینو باندې ولوېږي. (۱۶) د اورشلیم د شاوخوا ښارگوټو څخه به ډېر خلک راتلل او هغوی به خپل ناروغان او هغه خلک راوستل چې پېریانو نیولي وو او ټول به روغ شول.

رسولان ځورول کېږي

(۱۷) نو بیا د لوی کاهن او د هغوی ټولو ملګرو چې د صدوقیانو د ډلې غړي وو، په زړونو کې کینه پیدا شوه. (۱۸) هغوی رسولان ونيول او په عمومي زندان کې یې واچول. (۱۹) خو په هماغه شپه د خښتن فرښتې د زندان دروازې خلاصې کړې او هغوی یې د باندې راوويستل او ورته ویې ویل: (۲۰) «لاړ شی او د خدای په کور کې ودرېږئ او خلکو ته د دې نوي ژوندون په هکله پیغام ورسوئ.» (۲۱) لکه څنګه چې رسولانو ته ویل شوي وو، هغوی سهار وختي د خدای کور ته ورننوتل او د تعلیم په ورکولو یې پیل وکړ.

کله چې لوی کاهن او د هغه ملګري سره راټول شول، نو د یهودیانو ټول مشران یې د شورا د غونډې دپاره راوغوښتل. هغوی امر وکړ چې رسولان د زندان څخه راولي. (۲۲) خو کله چې مامورین زندان ته ورغلل، نو هغوی یې په زندان کې پیدا نه کړل. نو بېرته شورا ته راغلل او د شورا غړي یې خبر کړل او ویې ویل: (۲۳) «کله چې مونږ زندان ته ورغلو نو ومو لیدل چې د زندان دروازې کلکې بندې وې او ټول ساتونکي په دروازه کې ولاړ وو. خو کله چې مونږ دروازې خلاصې کړې، نو دننه په کې هېڅوک نه و.» (۲۴) کله چې مشرانو کاهنانو او د خدای د کور د ساتونکو قوماندان دا خبر واورېد، هغوی حیران شول چې اوس به څه کېږي. (۲۵) بیا یو سړی راغی او هغوی ته یې وویل: «کوم کسان چې تاسو په زندان کې اچولي وو هغوی د خدای په کور کې دي او خلکو ته تعلیم ورکوي.» (۲۶) بیا قوماندان د خدای د کور د ساتونکو سره لاړ او رسولان یې بېرته راوستل. د هغوی سره یې د زور څخه کار وانخیست، ځکه چې هغوی د دې څخه وېرېدل چې خلک به یې سنگسار کړي.

(۲۷) هغوی رسولان راوستل او د شورا په مخکې یې ودرول او لوی کاهن ورڅخه پوښتنې پیل کړې او (۲۸) ویې ویل: «مونږ تاسو ته په ټینګه امر کړی و چې د عیسی په نوم تعلیم مه ورکوئ. خو

تاسو خپل تعليم په ټول اورشليم كې خپور كړی دی او كوښښ كوی چې د هغه سړي خون زموږ په غاړه واچوی.» (٢٩) پطروس او نورو رسولانو په ځواب كې وويل: «موږ بايد د خدای امر ومنو، نه د انسان. (٣٠) زموږ د نيكونو خدای هغه عیسی بيا راژوندی كړ چې تاسو په صلیب ځوړند كړ او مړ مو كړ. (٣١) خدای هغه ته د سردار او خلاصونكي په توگه د عزت مقام وركړ او خپل نبی لاس ته يې كښېناوه، ترڅو د اسرايیلو خلكو ته د توبې ويستلو موقع وركړي او د هغوی گناهونه وبخښل شي. (٣٢) موږ د دې كارونو شاهدان يو او همدارنگه روح القدس چې خدای هغه چاته وركړی دی چې د هغه امر ته غاړه ږدي.»

(٣٣) كله چې د شورا غړو دا واورېدل، نو هغوی دومره په قهر شول چې غوښتل يې رسولان ووژني. (٣٤) خو په هغوی كې يو فريسي ؤ چې غمالاييل نومېده. هغه د شريعت استاذ ؤ او ټولو خلكو يې درناوی كاوه. هغه راپاڅېده او امر يې وكړ چې رسولان دې د لږې شېبې دپاره دباندې وويستل شي. (٣٥) بيا هغه شورا ته وويل: «ای د اسرايیلو خلكو! تاسو چې د دې خلكو سره څه كوی، نو د احتياط څخه كار واخلي.» (٣٦) څه موده مخكې يو سړی چې تيوداس نومېده، راپورته شو او دعوه يې كوله چې زه يو لوی مشر يم. نژدې څلور سوه تنه د هغه سره يوځای شول، خو هغه ووژل شو او ټول پيروان يې خواره واره شول او هرڅه پای ته ورسېدل. (٣٧) له هغه نه وروسته د سرشمېرني په وخت كې د يهودا په نوم يو سړی چې د جليل څخه ؤ، راپورته شو او ډېر خلك د هغه په لمسون ياغيان شول، ترڅو د هغه پيروان شي، خو هغه هم ووژل شو او ټول پيروان يې خواره واره شول. (٣٨) نو اوس زه تاسو ته مشوره دركوم چې د دې خلكو څخه لېرې اوسئ او هغوی په خپل حال پرېږدئ. ځكه كه چېرې دا نقشه او دا كار د انسان له خوا وي، نو هغه به ناکام شي، (٣٩) خو كه چېرې د خدای له خوا وي، نو تاسو يې مخه نه شئ نيولی او دا به په دې معنی وي چې تاسو د خدای سره جنگ كوی.»

هغوی د غمالاييل مشوره ومنله (٤٠) او رسولان يې راوغوښتل، هغوی يې په دورو ووهل او حكم يې ورته وكړ چې بيا هېڅكله د عیسی په نوم خبرې ونه كړي. بيا يې هغوی پرېښودل چې لاړ شي. (٤١) كله چې رسولان د شورا څخه ووتل نو خوشحاله وو، ځكه چې خدای هغوی د دې وړ وگڼل چې د عیسی د نوم په خاطر يې عزتي وزغمي. (٤٢) هغوی هره ورځ د خدای په كور او د خلكو په كورونو كې تعليم او زېری وركاوه چې عیسی هماغه وعده شوی مسيح دی.

د خدمت دپاره د اووه تنو ټاکل

٦ (١) په هغو ورځو کې چې د عیسی د پیروانو شمېر زیاتېده، نو یوناني ژبو یهودیانو د عبراني ژبو یهودیانو څخه شکایت وکړ چې د ورځني خوراک د وپشلو په وخت کې یوناني ژبو یهودي کونډو بڼځو ته خپله برخه نه ورکول کېږي. (٢) نو هغو دولسو رسولانو ټول ایمانداران راوغوښتل او ویې ویل: «دا زمونږ دپاره مناسبه نه ده چې نورو ته د خوړو د رسولو په خاطر خلکو ته د خدای د پیغام رسول پرېږدو. (٣) نو ای خویندو او ورونو! د خپل منځ څخه اووه تنه چې نېک نامه او د روح القدس څخه ډک او د حکمت لرونکي خلک وي غوره کړئ، ترڅو د دې کارونو مسوولیت د هغوی په غاړه واچوو. (٤) خو مونږ به خپل وخت په دعا کولو او د خدای د کلام په وعظ او تعلیم ورکولو تېروو.» (٥) د رسولانو دا نظر د ټولو خوښ شو، نو هغوی استیفان چې ډېر ایمانداره سړی ؤ او د روح القدس څخه ډک ؤ او فیلیپوس، پروکروس، نیکانور، تیمون، پرمیناس او نیکولاوس چې یهودي شوی ؤ او د سوریې د انطاکیې څخه ؤ، غوره کړل. (٦) هغوی دا کسان رسولانو ته وروپېژندل او رسولانو د هغوی په سرونو باندې خپل لاسونه کېښودل او د هغه دپاره یې دعا وکړه.

٧ (٧) نو د خدای کلام په پرله پسې توګه خپرېده او په اورشلیم کې د ایماندارانو شمېر زیاتېده او ډېرو کاهنانو هم ایمان راوړ.

د استیفان نیول

٨ (٨) استیفان چې د خدای د فضل او قدرت څخه ډک ؤ، د خلکو په منځ کې به یې ډېر حیرانوونکي کارونه کول او معجزې به یې ښودلې. (٩) خو ځینې خلک چې د ازادو خلکو په نوم د کنیسي غړي وو چې د قیروان او سکندریې د ښارونو او نور خلک چې د قیلیقيې او اسیا د ولایتونو څخه وو، راپورته شول او د استیفان سره یې بحث پیل کړ. (١٠) خو استیفان داسې په حکمت او د روح القدس په قدرت سره خبرې کولې چې هغوی نه شو کولای د هغه په وړاندې ودرېږي. (١١) نو هغوی ځینې خلک ولمسول چې ووايي: «مونږ واورېدل چې استیفان د موسی او خدای په ضد کفر ویل.» (١٢) نو په دې ډول هغوی خلک، مشران او د شریعت عالمان راوپارول او استیفان یې ونیوه او شورا ته یې راوست. (١٣) بیا هغوی څو تنه د دروغو شاهدان راوستل او دې شاهدانو وویل: «دا

سړی تل د دې سپېڅلي کور او د موسی د شریعت په خلاف خبرې کوي. (۱۴) مونږ د هغه څخه واورېدل چې ویل یې: «عیسی ناصري به دا د خدای کور وران کړي او کوم دودونه او دستورونه چې موسی مونږ ته راکړي دي هغه به بدل کړي.» (۱۵) نو په شورا کې چې کوم خلک ناست وو هغوی ټولو په ځیر سره استیفان ته کتل او ویې لیدل چې د هغه مخ لکه د فرښتې د مخ په شان ځلېده.

د استیفان وینا

۷ (۱) لوی کاهن د استیفان څخه پوښتنه وکړه: «ایا دا رښتیا دي؟» (۲) استیفان ځواب ورکړ: «ای ورونو او پلرونو! ماته غوږ ونیسی! مخکې له دې چې زموږ نیکه ابراهیم لاړ شي او په حاران کې واوسېږي، د جلال خاوند خدای ورته په بین النهرین کې وربنکاره شو (۳) او هغه ته یې وویل: «خپل وطن او خپل خپلوان دې پرېږده او هغه هېواد ته لاړ شه چې زه یې درته ښایم.» (۴) نو ابراهیم د کلدانیانو د وطن څخه لاړ او په حاران کې اوسېده. کله چې د ابراهیم پلار مړ شو نو خدای هغه دې وطن ته چې تاسو اوس په کې اوسېږئ، راوست. (۵) خو خدای په هغه وطن کې هغه ته حتی یو متر مربع ځمکه هم د میراث په توګه ورنه کړه، حتی دومره ځمکه یې هم ورنه کړه چې پښه ورباندې کېږدي. خو خدای وعده وکړه چې دا ځمکه به هغه ته او د هغه څخه وروسته د هغه اولادې ته ورکړي چې د هغوی ملکیت شي، که څه هم ابراهیم اولاد نه درلود. (۶) نو خدای ابراهیم ته داسې وویل: «ستا اولاده به په پردي وطن کې د مسافرو په شان اوسېږي. هغوی به هلته غلامان وي او څلور سوه کاله به ورباندې ظلم کېږي.» (۷) همدارنګه خدای وویل: «خو زه به هغه قوم ته چې ستاسو د اولادې څخه غلامان جوړوي، سزا ورکړم. وروسته به هغوی د هغه وطن څخه راووځي او په دې ځای کې به زما عبادت کوي.» (۸) بیا خدای ابراهیم ته د سنتولو حکم ورکړ چې د لوظ یوه نښه به وي، ترڅو دا وښايي چې هغه په شوي لوظ باندې عمل کړي دی. نو کله چې د ابراهیم زوی اسحاق پیدا شو، نو هغه یې په اتمه ورځ سنت کړ. اسحاق خپل زوی یعقوب سنت کړ او یعقوب خپل دولس زامن چې وروسته بیا د دولسو قبیلو مشران شول، سنت کړل.

(۹) د یعقوب زامنو د خپل ورور یوسف سره کینه پیدا کړه او هغه یې په مصر کې د غلام په توګه خرڅ کړ. خو خدای د هغه سره مل ؤ (۱۰) او هغه یې له خپلو ټولو تکلیفونو څخه خلاص کړ. کله

چې يوسف د مصر د پاچا فرعون په حضور کې رانېكاره شو، خدای په هغه باندې فضل وكړ او هغه ته يې حكمت وركړ. نو فرعون هغه د ټول مصر واكمن او د خپلې كورنۍ مسوول وټاكه. (۱۱) بيا په ټول مصر او كنعان كې قحطي راغله چې د يو لوی مصيبت د رامنځته كېدلو سبب شوه او زمونږ نيكونو د خوراك دپاره څه شی نه شو پيدا كولاى. (۱۲) نو كله چې يعقوب خبر شو چې په مصر كې غلې دانې پيدا كېږي، نو هغه خپل زامن يعنې زمونږ نيكونه د لومړي ځل دپاره هلته ولېږل. (۱۳) كله چې هغوى د دوهم ځل دپاره هلته لاړل، نو يوسف خپل ځان خپلو ورونو ته وروپېژانده او فرعون د يوسف كورنۍ وپېژندله. (۱۴) نو يوسف خپل پلار يعقوب او ټول خپلوان چې شمېر يې پنځه اويا تنو ته رسېده، مصر ته راوغوښتل. (۱۵) نو يعقوب مصر ته لاړ او هلته هغه او زامن يې يعنې زمونږ نيكونه مړه شول. (۱۶) د هغوى مړي شكيم ته يووړل شول او په هغې هديره كې ښخ كړاى شول چې ابراهيم د حمور د زامنو څخه په بيه اخيستي وه.

(۱۷) كله چې هغه وخت راوړسېد چې خدای د ابراهيم سره خپله كړې وعده پوره كړي، نو په دې وخت كې زمونږ د خلكو شمېر په مصر كې ډېر زيات شو. (۱۸) بيا په مصر كې يو بل پاچا په تخت كښېناست چې يوسف يې نه پېژانده. (۱۹) هغه زمونږ د نيكونو سره ټكي وكړه، په هغوى باندې يې ظلم كاوه او هغوى يې دې ته مجبور كړل چې خپل نوي زېږېدلي ماشومان د كورونو څخه دباندې پرېږدي چې مړه شي. (۲۰) په دې وخت كې موسى وزېږېده. هغه يو ډېر ښكلى ماشوم ؤ او تر درې مياشتو پورې د هغه پالنه د خپل پلار په كور كې كېدله. (۲۱) خو كله چې هغوى مجبور شول چې هغه د كور څخه دباندې پرېږدي، نو د فرعون لور هغه واخيست او د خپل زوى په شان يې د هغه روزنه كوله. (۲۲) موسى د مصريانو د ټول حكمت او پوهې تعليم حاصل كړ. هغه په خبرو او كارونو كې غښتلى شو.

(۲۳) كله چې موسى څلويښت كلن شو، نو په زړه كې يې دا وگرځېدل چې د خپلو اسراييلي ورونو د ليدلو دپاره لاړ شي. (۲۴) كله چې هغه وليدل چې يو مصري د يو اسراييلي سره بد چلند كاوه، نو هغه ورغى چې د هغه اسراييلي څخه دفاع وكړي او د مصري څخه يې د هغه بدل واخيست او هغه يې وواژه. (۲۵) موسى فكر كاوه چې د هغه خپل قوم به په دې پوه شي چې د ده په وسيله به خدای هغوى ته خلاصون وركوي، خو هغوى پوه نه شول. (۲۶) بله ورځ موسى وليدل چې دوه اسراييليانو

په خپلو کې سره جگړه کوله او هغه هڅه کوله چې د هغوی ترمنځ روغه جوړه وکړي، نو موسی هغوی ته وویل: «ای خلکو! تاسو خو سره ورونه یئ، نو ولې یو د بله سره جگړه کوئ؟» (۲۷) خو هغه ملامته سړي موسی ټپل واهه او ورته وېې ویل: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی یې؟» (۲۸) ایا ته غواړې چې د پروني مصري په شان ما هم مړ کړې؟» (۲۹) کله چې موسی دا خبره واورېدله، نو هغه د مصر څخه وتښتېد او مديان ته لاړ او هلته د مسافر په شان اوسېده. هلته د هغه دوه زامن پیدا شول.

(۳۰) څلوېښت کاله وروسته د سینا غره ته نژدې په یوه دښته کې د یو سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې یوه فرښته موسی ته ورښکاره شوه. (۳۱) کله چې موسی هغه ولیدله نو حیران شو. څنگه چې نژدې ورغی چې هغه ښه وويني، نو د څښتن اواز یې واورېد: (۳۲) «زه ستا د نیکونو خدای یم، د ابراهیم، اسحاق او یعقوب خدای یم.» موسی له وېرې رپېده او جرات یې نه شو کولای چې ورته وگوري. (۳۳) څښتن هغه ته وویل: «خپلې خپلې وباسه، ځکه په کومه ځمکه باندې چې ته ولاړ یې هغه سپېڅلې ده. (۳۴) ما لیدلي دي چې زما په قوم باندې په مصر کې ظلم کېږي. ما د هغوی فریادونه اورېدلي او زه د هغوی د خلاصون دپاره رانښکته شوی یم. اوس راشه، زه تا بېرته مصر ته لېږم.»

(۳۵) نو هماغه موسی دی چې د اسراییلو خلکو رد کړی ؤ او ورته ویلي یې وو: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی یې؟» خدای همدا موسی د هغې فرښتې په وسیله چې هغه ته د سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې ښکاره شوه، ولېره ترڅو د اسراییلو د خلکو حاکم او خلاصوونکی وي. (۳۶) دا موسی ؤ چې هغوی یې د مصر څخه راوویستل او په مصر او سره بحیره کې او څلوېښت کاله یې په دښته کې حیرانوونکي کارونه وکړل او معجزې یې وښودلې. (۳۷) دا هغه موسی دی چې اسراییلیانو ته یې وویل: «خدای به ستاسو د خپل قوم څخه ستاسو دپاره زما په شان یو پیغمبر درولېږي.» (۳۸) دا موسی ؤ چې په دښته کې زمونږ د نیکونو یعنې د خدای د قوم په غونډه کې د هغوی سره ؤ او فرښتې ورسره د سینا په غره کې خبرې وکړې. هلته هغه د خدای ژوندی کلام تر لاسه کړ چې مونږ ته یې راوړسوي.

(۳۹) خو زمونږ نیکونو د موسی د منلو څخه انکار وکړ. هغه یې رد کړ او غوښتل یې چې بېرته مصر

ته لار شي. (٤٠) نو هغوی هارون ته وویل: 'مونږ ته داسې خدایان جوړ کړه چې زمونږ لارښوونه وکړي. ځکه مونږ نه پوهېږو چې په دې موسی باندې چې مونږ یې له مصر څخه راوویستلو، څه وشول.' (٤١) په هغه وخت کې هغوی د خوسکي په شکل یو بت جوړ کړ او هغه ته یې قرباني وړاندې کړه او په خپلو لاسونو جوړ شوي شي ته یې خوشحالي وکړه. (٤٢) نو خدای د هغوی څخه مخ واړاوه او هغوی یې پرېښودل چې د اسماني ستورو عبادت وکړي، لکه څنگه چې د پیغمبرانو په کتاب کې لیکل شوي دي:

ای د اسرائیلو قوم! ایا تاسو په دې څلوېښتو کالو کې په دې دښته کې

ماته قربانی او نذرانې راوړې دي؟

(٤٣) نه، تاسو هغه د مولک بت د عبادت څپمه

او د خپل رفان خدای د ستوري تصویر له ځان سره وړئ

چې په خپله مو جوړ کړي دي چې عبادت یې وکړئ،

نو تاسو به د بابل بلې خواته جلاوطنه کړم.

(٤٤) زمونږ نیکونو په دښته کې د شهادت څپمه لرله. دا هغه څپمه وه چې خدای موسی ته حکم کړی ؤ چې د هغې نمونې له مخې چې هغه ته ښودل شوې وه، جوړه کړي. (٤٥) وروسته بیا دا څپمه زمونږ نیکونو ته ورکړل شوه او هغوی دا هغه وخت راوړله کله چې د یوشع سره روان وو او د هغو قومونو ځمکه یې ونيوله چې خدای د هغوی له مخې څخه لېرې کول. دا څپمه د داود تر وخته پورې هلته پاتې وه. (٤٦) خدای د داود څخه خوشحاله ؤ او هغه خدای ته سوال وکړ چې د یعقوب د خدای دپاره د اوسېدو ځای جوړ کړي. (٤٧) خو دا سلیمان ؤ چې د خدای دپاره یې کور جوړ کړ. (٤٨) خو خدای تعالی د انسانانو په لاس جوړ شوي کور کې نه اوسېږي. لکه څنگه چې یو پیغمبر وايي:

﴿٤٩﴾ زما تخت دی اسمان

او ځمکه ده زما د پښو چوکۍ

تاسو به جوړ کړئ ماته څه ډول کور؟

وايي څښتن،

او چيرته دی زما د ارام ځای؟

﴿٥٠﴾ ایا ما پیدا کړي نه دي دغه ټول شيان خپلو لاسونو باندې؟

﴿٥١﴾ ای سرزورو خلکو! ستاسو زړونه د کافرو د زړونو په شان دي، د خدای د پیغام اورېدلو ته کاڼه یی! تاسو تل د خپلو نیکونو په شان د روح القدس په وړاندې ودرېږئ. ﴿٥٢﴾ ایا داسې کوم پیغمبر شته چې ستاسو نیکونو ځورولی نه وي؟ هغوی هغه پیغمبران هم ووژل چې د هغه د نېک خدمتگار د راتگ پېشگويي یې کړې وه او اوس تاسو د هغه سره خیانت وکړ او هغه مو وواژه. ﴿٥٣﴾ تاسو هغه خلک یی چې شریعت درته د فرښتو په وسیله درورسېد، خو تاسو ورباندې عمل ونه کړ. «

د استیفان سنگسار بدل

﴿٥٤﴾ کله چې د شورا غړو د استیفان خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر شول او د قهر له لاسه یې خپل غاښونه وچيچل. ﴿٥٥﴾ خو استیفان چې د روح القدس څخه ډک ؤ، اسمان ته په ځیر وکتل او د خدای جلال یې ولیده او عیسی یې ولیده چې د خدای ښي لاس ته ولاړ ؤ. ﴿٥٦﴾ هغه وویل: «گورئ! زه وینم چې د اسمان دروازې خلاصې دي او د انسان زوی د خدای ښي لاس ته ولاړ دی.» ﴿٥٧﴾ د شورا غړو په لوړ اواز سره چیغې ووهلې او خپل غوږونه یې بند کړل او هغوی ټولو په هغه باندې حمله وکړه ﴿٥٨﴾ او هغه یې د ښار څخه دباندې وویست او سنگسار یې کړ. کومو خلکو چې د هغه په خلاف شاهدي ورکړې وه خپلې چینې وویستلې او د شاوول په نوم د یو ځوان په پښو کې کېښودلې. ﴿٥٩﴾ کله چې هغوی استیفان سنگسار اوه، نو هغه دعا وکړه: «ای څښتنه عیسی! زما

روح قبول کړه.» (٤٠) هغه په گوندو شو او په لوړ اواز يې چيغې ووهلې: «ای خښتنه، هغوی په دې گناه مه نیسه.» هغه دا خبره وکړه او مړ شو.

٨ (١) شاوول د هغو کسانو څخه ؤ چې د استيفان په مرگ باندې راضي ؤ.

شاوول ایمانداران ځوروي

په هماغه ورځ په اورشلیم کې د ایماندارانو سخته ځورونه پیل شوه او پرته له رسولانو ټول ایمانداران د یهودیې او سامریې شاوخوا سیمو ته خواره واره شول. (٢) ځینې پرهېزگاره خلک راغلل او استيفان يې بنڅ کړ او په هغه باندې يې ډېر ویر وکړ.

(٣) خو شاوول کونښن کاوه چې کلیسا ورانه کړي. هغه کور په کور گرځېده او ښځې او نران به يې له کوره راویستل او په زندان کې به يې اچول.

په سامره کې زېری رسول

(٤) خو هغه ایمانداران چې هرې خواته خواره واره شوي وو، هر چېرته چې تلل د عیسی په هکله يې پیغام اوراوه. (٥) فیلیپوس د سامریې یو ښار ته لاړ او خلکو ته يې د مسیح په هکله وعظ کاوه. (٦) کله چې گڼ شمېر خلکو د فیلیپوس خبرې واورېدلې او هغه معجزې چې هغه ښودلې ولیدلې، نو ټولو د هغه خبرو ته په غور سره غوږ نیوه. (٧) د ډېرو خلکو څخه چې پېریانو نیولي وو، پېریان په چیغو چیغو راوتل او ډېر شل او گوډ خلک روغېدل. (٨) نو په هغه ښار کې لویه خوشحالي وه.

(٩) خو په هغه ښار کې د شمعون په نوم یو سړی اوسېده چې د یو څه مودې راهیسې يې د سامریې خلک د خپلې جادو په زور حیران کړي وو او دعوه يې کوله چې هغه یو لوی سړی دی. (١٠) د ټولو طبقو خلکو یعنې هم لویانو او کوچنیانو د هغه خبرو ته په غور غوږ نیوه او ویل يې: «دا سړی زمونږ د خداید هغه قدرت ښکارندوی دی چې ورته لوی قدرت وايي.» (١١) هغوی ځکه د هغه خبرې په غور غوږ نیوه چې تر ډېر وخته پورې يې هغوی د خپلې جادو په زور حیران کړي وو.

١٢) خو کله چې هغوی د فیلیپوس په هغه زېري ایمان راوړ چې د خدای د پاچاهی او د عیسی مسیح په هکله یې واوراوه، نو تر او ښځو دواړو د تعمید غسل واخیست. (١٣) تر دې پورې چې خپله شمعون هم ایمان راوړ، د تعمید غسل یې واخیست او له هغې وروسته به هغه تل له فیلیپوس سره و. کله چې هغه د فیلیپوس لوی او حیرانوونکي کارونه او معجزې چې هغه ښودلې ولیدلې، نو حیران پاتې شو.

١٤) کله چې په اورشلیم کې رسولان خبر شول چې سامریانو د خدای پیغام منلی دی، نو هغوی پطروس او یوحنا وروړول. (١٥) کله چې هغوی هغه ځای ته ورسېدل، نو د هغو نویو ایماندارانو دپاره یې دعا وکړه چې روح القدس ورباندې نازل شي. (١٦) ځکه چې هغوی یوازې د څښتن عیسی په نوم د تعمید غسل اخیستی و او تر دې وخته پورې لا د هغوی څخه په هېچا باندې روح القدس نازل شوی نه و. (١٧) نو بیا پطروس او یوحنا په هغوی باندې لاسونه کېښودل او هغوی روح القدس تر لاسه کړ. (١٨) کله چې شمعون ولیدل چې د رسولانو د لاس په ایښودلو روح القدس ورکول کېږي، نو هغه پطروس او یوحنا ته پیسې وړاندې کړې (١٩) او ویې ویل: «دا اختیار ماته هم راکړه چې زه په چا باندې لاس کېږدم او روح القدس ورباندې نازل شي.» (٢٠) خو پطروس ځواب ورکړ: «ستا پیسې دې ستا سره یوځای تباه شي، ځکه تا فکر کاوه چې د خدای دا نعمت په پیسو اخیستل کېږي. (٢١) په دې کار کې ستا نصیب او برخه نشته، ځکه چې ستا زړه د خدای په نظر کې سم نه دی. (٢٢) نو بیا له خپلو بدو کارونو څخه توبه وباسه او څښتن ته دعا وکړه، کېدای شي چې هغه تا د دې بدو خیالونو په خاطر چې په زړه کې یې لرې، وبخښي. (٢٣) زه وینم چې ستا زړه سخت د کینې څخه ډک دی او د گناه غلام یې.» (٢٤) شمعون پطروس او یوحنا ته په ځواب کې وویل: «زما په خاطر څښتن ته دعا وکړئ چې څه چې تاسو وویل هغه په ما باندې رانه شي.»

٢٥) کله چې پطروس او یوحنا د څښتن عیسی په هکله شاهدي ورکړه او د هغه پیغام یې اعلان کړ، نو بېرته اورشلیم ته لاړل او په لاره کې یې د سامریې ډېرو کلیو ته زېری ورساوه.

فیلیپوس او ایتویایي خصي مامور

٢٦) بیا د څښتن فرښتې فیلیپوس ته وویل: «پاڅېره او جنوب خواته په هغه لاره لاړ شه چې د

اورشليم څخه غزې ته تللې ده.» (دا د بيابان يوه لاره ده.) (۲۷) فيليپوس پاڅېده او روان شو. هغه په لاره كې د يو ايتوبيايي سره چې خصي شوی و او د ايتوپيا د كنداكي د ملكي د دربار د ټولې خزاني مشر مامور و، مخامخ شو. هغه مامور اورشليم ته د عبادت دپاره راغلی و (۲۸) او اوس بېرته خپل كور ته روان و. هغه په خپلې گاډۍ كې ناست و او د اشعيا پيغمبر كتاب يې لوسته. (۲۹) روح القدس فيليپوس ته وويل: «لار شه او هغې گاډۍ ته ورنژدې شه.» (۳۰) نو فيليپوس د هغه خواته ورمنډه كړه او هغه واورېدل چې هغه سړی د اشعيا پيغمبر كتاب لولي. نو پوښتنه يې ترې وكړه: «ته چې څه لولې ورباندې پوهېږې؟» (۳۱) هغه ځواب وركړ: «ترڅو پورې چې كوم څوك يې راته تشريح نه كړي زه ورباندې څنگه پوهېدلی شم؟» نو هغه د فيليپوس څخه وغوښتل چې گاډۍ ته وځړي او د هغه سره كښېني. (۳۲) هغه چې د خدای د كلام كومه برخه لوستله هغه داسې وه:

«هغه سړی د هغه پسه په شان

چې حالېدلو ته وړل كېده

او د هغه وري په شان و

چې د سكولونكو په مخكې غلی وي

او هېڅ نه وايي.

(۳۳) هغه سپك كړای شو او انصاف ورسره ونه شو.

څوك كولای شي چې د هغه د اولادې په هكله خبرې وكړي،

ځكه چې د هغه ژوند د ځمكې په منځ پای ته ورسېده.»

(۳۴) هغه مامور فيليپوس ته وويل: «زه درته سوال كوم، ماته ووايه چې پيغمبر دلته د چا په هكله

خبرې كوي؟ د خپل ځان په هكله يا د بل چا په هكله؟» (۳۵) بيا فيليپوس د خدای د كلام د

هماغې برخې څخه پيل كړه او هغه ته يې د عيسی په هكله زېری واوراوه. (۳۶) څنگه چې هغوی

په لاره روان وو، نو يو داسې ځای ته ورسېدل چې هلته اوبه وې او هغه مامور وويل: «گوره چې دلته اوبه شته، نو څه شی زما د تعمید د غسل اخیستلو مخه نیولی شي؟» [۳۷] فیلیپوس وويل: «که چېرې ته د زړه نه ایمان راوړې، نو بیا کولای شې.» هغه ځواب ورکړ: «زه ایمان لرم چې عیسی مسیح د خدای زوی دی.» [۳۸] نو هغه مامور امر وکړ چې گاډی ودروي. فیلیپوس او هغه دواړه اوبو ته وربنکته شول او فیلیپوس هغه ته د تعمید غسل ورکړ. [۳۹] کله چې هغوی دواړه له اوبو څخه راووتل، نو د څښتن روح فیلیپوس بوتو او هغه مامور نور فیلیپوس ونه لیده او په خوشحالی سره په خپله لاره روان شو. [۴۰] خو فیلیپوس پوه شو چې زه د اشدود په ښار کې یم. هغه په ټولو ښارونو کې گرځېده او زېری یې ورکاوه، ترڅو قیصر یې ته ورسېده.

شاوول په عیسی باندې ایمان راوړي

۹ [۱] په هماغه وخت کې شاوول لا د څښتن عیسی پیروانو ته د قتل سخت اخطارونه ورکول. هغه لوی کاهن ته لار [۲] او د هغه څخه یې وغوښتل چې د دمشق کنیسو ته لیکونه ورکړي چې که چېرې هغه داسې کوم څوک پیدا کړي که هغه ښځه وي یا نر، چې د څښتن عیسی د لارې پیروان وي، نو هغه ونیسي او اورشلیم ته یې راولي. [۳] کله چې شاوول دمشق ته نژدې کېده، نو ناڅاپه د اسمان څخه یوه رڼا د هغه شاوخوا وځلېدله. [۴] هغه په ځمکه باندې راولوبد او یو اواز یې واورېد چې ویل یې: «شاووله، شاووله! ته ولې ما ځوروي؟» [۵] شاوول پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک یې؟» ځواب راغی: «زه عیسی یم، یعنې هغه څوک چې ته یې ځوروي.» [۶] اوس پاڅېره او ښار ته لار شه او هلته به تاته وویل شي چې څه باید وکړې.» [۷] کوم کسان چې د شاوول سره په سفر کې ملګري وو، غلي ولاړ وو. هغوی اواز واورېد، خو هېڅوک یې ونه لیده. [۸] نو شاوول د ځمکې څخه راپورته شو او سره له دې چې سترګې یې غړېدلې، خو څه شی یې نه شو لیدلی. نو ملګرو یې هغه له لاسه ونيوه او دمشق ته یې بوتو. [۹] هغه تر درېو ورځو پورې وړوند ؤ او نه یې څه خوړل او نه یې څښل.

[۱۰] په دمشق کې یو ایماندار اوسېده چې حنانيا نومېده. هغه رویا ولیدله چې څښتن ورته وویل: «ای حنانيا!» هغه ځواب ورکړ: «ای څښتنه، زه حاضر یم.» [۱۱] څښتن هغه ته وویل: «پاڅېره او

هغې کوڅې ته لار شه چې د مستقيمي کوڅې په نوم يادېږي او د يهودا په کور کې د شاوول په نوم د يو تن څخه چې د ترسوس د ښار څخه دی، پوښتنه وکړه. هغه همدا اوس دعا کوي. (١٢) هغه په رويا کې وليدل چې د حنانيا په نوم يو سړی راځي او د هغه په سر باندې به لاس ږدي، ترڅو هغه بېرته بېنا شي.» (١٣) حنانيا ځواب ورکړ: «ای څښتنه، ډېرو خلکو ماته د دې سړي او د هغو ټولو بديو په هکله چې هغه په اورشليم کې ستا د خلکو سره کړي دي، ويلې دي. (١٤) او مشرانو کاهنانو هغه ته اختيار ورکړی چې دمشق ته راشي او هغه ټول خلک چې ستا نوم اخلي، ونيسي.» (١٥) خو څښتن هغه ته وويل: «لار شه، ځکه چې دا سړی يوه وسيله ده چې ما غوره کړی دی، ترڅو زما نوم غير يهوديانو، د هغوی پاچاهانو او د اسرايلو قوم ته وروپېژني. (١٦) زه به په خپله هغه ته وښاييم چې هغه بايد زما د نوم په خاطر څومره کړاوونه وزغمي.»

(١٧) نو حنانيا روان شو او هغه کور ته ورننوت چې شاوول په کې اوسېده او خپل لاس يې په شاوول باندې کېښود او ورته ويې ويل: «ای شاووله وروره! کله چې ته دلته راروان وي، نو څښتن يعنې هماغه عیسی چې تاته په لاره کې درښکاره شو، زه رالېږلی يم چې ته بېرته بېنا شي او د روح القدس څخه ډک شي.» (١٨) سمدلاسه د شاوول د سترگو څخه د پوستکو په شان شيان راوغورځېدل او هغه بېرته بېنا شو. بيا هغه راپاڅېده او د تعميد غسل يې واخيست. (١٩) له هغې وروسته هغه ډوډی وخورله او بېرته يې قوت پيدا کړ.

شاوول په دمشق کې وعظ کوي

شاوول يو څو ورځې په دمشق کې د ايماندارانو سره پاتې شو. (٢٠) هغه سمدلاسه کنيسو ته لار او وعظ يې پيل کړ او ويل يې چې عیسی د خدای زوی دی. (٢١) هرچا چې د هغه خبرې اورېدلې، نو حيران به شول او پوښتنه به يې کوله: «ایا دا هماغه سړی نه دی چې په اورشليم کې به يې هغه خلک له منځه وړل چې د عیسی نوم به يې ياداوه؟ هغه دلته د دې مقصد دپاره نه دی راغلی چې دا خلک ونيسي او لاس تړلي يې مشرانو کاهنانو ته بوځي؟» (٢٢) خو د شاوول د وعظ کولو قدرت نور هم زياتېده او په خپلو قانع کوونکو دليلونو يې ثابتوله چې عیسی هماغه وعده شوی مسيح دی او هغوی ورته ځواب نه شو ويلی.

٢٣) ډېره موده وروسته يهوديان سره راټول شول او دسيسه يې جوړه كړه چې شاوول ووژني. (٢٤)
هغوی شپه او ورځ د ښار په دروازو کې خوكيداري كوله، ترڅو هغه ووژني. خو شاوول د هغوی له
دسيسې څخه خبر شو. (٢٥) نو يوه شپه د شاوول پيروانو هغه په ټوكړۍ کې د ښار د دېوال د سوري
په لاره رابښكته كړ.

شاوول په اورشليم کې

٢٦) كله چې شاوول اورشليم ته ورسېده، نو كوښښ يې وكړ چې د نورو ايماندارانو سره يوځای
شي، خو هغوی ټول د هغه څخه وېرېدل، ځكه چې هغوی په دې باور نه درلود چې شاوول په رښتيا
سره ايماندار شوی دی. (٢٧) بيا برنابا د هغه سره مرسته وكړه او هغه يې رسولانو ته بوته او هغوی
ته يې وويل چې شاوول څنگه دمشق ته په لاره کې څښتن عيسى وليده او هغه څنگه د شاوول سره
خبرې وكړلې. همدارنگه برنابا هغوی ته وويل چې شاوول څنگه په دمشق کې په زړورتيا سره د
عيسى په نوم وعظ وكړ. (٢٨) نو شاوول د هغوی سره پاتې شو او په اورشليم کې د هغوی سره
گرځېده او په زړورتيا سره يې د څښتن عيسى په نوم وعظ كاوه. (٢٩) هغه به د يوناني ژبو يهوديانو
سره خبرې او بحث كاوه، خو هغوی كوښښ كاوه چې شاوول ووژني. (٣٠) كله چې ايمانداران د دې
څخه خبر شول، نو شاوول يې قيصريې ته بوته او بيا يې هغه د ترسوس ښار ته ولېږه.

٣١) نو په ټوله يهوديه، جليل او سامره کې كليسا ارامه وه او ښه شوه. ايماندارانو د څښتن څخه په
وېره کې او د روح القدس په مرسته پرمختگ كاوه او شمېر يې زياتېده.

پطروس په لده او يافا کې

٣٢) پطروس به هرځای ته سفر كاوه او يوځل هغه د هغو ايماندارانو د ليدلو دپاره چې د لده په ښار
كې اوسېدل، لاړ. (٣٣) په هغه ځای کې هغه د اينياس په نوم يو سړی وليده چې شل ؤ او د اتو كالو
راهيسې په كټ کې پروت ؤ. (٣٤) پطروس هغه ته وويل: «ای اينياسه، عيسى مسيح درته شفا
درکوي. پاڅېږه او بستره دې راټوله كړه.» او هغه سمډلاسه پاڅېده. (٣٥) هغو ټولو خلکو چې په لده
او شارون کې اوسېدل، اينياس وليده او په څښتن عيسى يې ايمان راوړ.

پطروس طبیتا بیرته راژوندی کوی

٣٦ په یافا کې یوه ایمانداره ښځه اوسېدله چې طبیتا نومېدله. په یوناني ژبه کې د هغې د نوم معنی هوسی ده. هغې تل نېک کارونه کول او د غریبانو سره یې مرسته کوله. ٣٧ په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود.

٣٨ یافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه وروولېدل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. ٣٩ نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوتله. ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

٤٠ په یافا کې یوه ایمانداره ښځه اوسېدله. ٤١ په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. ٤٢ خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود. ٤٣ یافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه وروولېدل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. ٤٤ نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوتله. ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

٥٠ په یافا کې یوه ایمانداره ښځه اوسېدله. ٥١ په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. ٥٢ خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود. ٥٣ یافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه وروولېدل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. ٥٤ نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوتله. ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

٦٠ په یافا کې یوه ایمانداره ښځه اوسېدله. ٦١ په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. ٦٢ خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود. ٦٣ یافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه وروولېدل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. ٦٤ نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوتله. ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

٧٠ په یافا کې یوه ایمانداره ښځه اوسېدله. ٧١ په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. ٧٢ خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود. ٧٣ یافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه وروولېدل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. ٧٤ نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوتله. ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

٨٠ په یافا کې یوه ایمانداره ښځه اوسېدله. ٨١ په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. ٨٢ خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود. ٨٣ یافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه وروولېدل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. ٨٤ نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوتله. ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

٩٠ په یافا کې یوه ایمانداره ښځه اوسېدله. ٩١ په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. ٩٢ خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود. ٩٣ یافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه وروولېدل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. ٩٤ نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوتله. ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

١٠٠ په یافا کې یوه ایمانداره ښځه اوسېدله. ١٠١ په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. ١٠٢ خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود. ١٠٣ یافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه وروولېدل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. ١٠٤ نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوتله. ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠

کورنیلوس رویا وینی

١٠ په قیصریه کې یو سړی ؤ چې کورنیلوس نومېده او د رومي لښکر د کنډک چې د «ایټالوي کنډک» په نوم یادېده، مشر ؤ. ١١ کورنیلوس او د هغه کورنی دینداره خلک وو او د خدای څخه وپېرېدل. هغه به غریبو یهودیانو ته ډېر خیراتونه ورکول او تل به یې دعا کوله. ١٢ یوه ورځ د ماسپینین شاوخوا درې بجې هغه رویا ولیدله چې د خدای فرښته د هغه خواته راغله او ورته ویې ویل: «ای کورنیلوسه!» ١٣ هغه له وپېرې په ځیر سره فرښتې ته وکتل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ښاغلیه څه وايي؟» فرښتې ځواب ورکړ: «ستا دعاګانې او خیراتونه چې تا ورکړي وو، هغه د خدای حضور ته ورسېدل او قبول یې کړل. ١٤ اوس یو څو کسان یافا ته د شمعون پسې چې پطروس ورته ویل کېږي، ولېږه چې هغه راولي. ١٥ هغه د شمعون څرمن جوړوونکي په کور کې

چې د بحیرې په غاړه دی، مېلمه دی.» (۷) کله چې هغې فرېنتې د هغه سره خبرې وکړې لاره، نو کورنیلوس خپل دوه نوکران او یو عسکر چې یو دینداره سړی ؤ او د هغه د کور د خدمتگارانو څخه ؤ، راوغوښتل. (۸) هرڅه چې شوي وو، هغوی ته یې وویل او هغوی یې یافا ته ولېږل.

پطروس رویا ویني

(۹) بله ورځ د غرمې په وخت کې چې هغه دوه نوکران او عسکر په لاره کې روان وو او یافا ته ورسېدل، نو په همدې وخت کې پطروس د دعا کولو دپاره پاس بام ته وخوت. (۱۰) هغه وری شو او غوښتل یې چې څه وڅوري، کله چې ډوډۍ تیارېدلې، نو هغه رویا ولیدله. (۱۱) هغه ولیدل چې د اسمان دروازې خلاصې شوې او د یو لوی دسترخوان په شان یو شی چې د څلورو څنډو څخه راڅوړند ؤ او ښکته د ځمکې خواته راوان ؤ. (۱۲) په هغه کې هر ډول حیوانات، خزندې او مرغان وو. (۱۳) بیا یو اواز راغی او هغه ته یې وویل: «ای پطروسه، پاڅېږه! هغه حلال کړه او ویې خوره.» (۱۴) خو پطروس وویل: «څښتنه! هېڅکله نه، ما هېڅکله هم حرام او ناپاکه شی نه دی خوړلی.» (۱۵) په دوهم ځل بیا اواز راغی: «کوم شیان چې خدای حلال گرځولي دي، هغه حرام مه گڼه.» (۱۶) درې ځلې همداسې وشول او بیا هغه دسترخوان بېرته پورته اسمان ته یووړل شو.

(۱۷) پطروس حیران پاتې ؤ چې د دې رویا معنی څه ده، چې په دې وخت کې هغو کسانو چې کورنیلوس لېږلي وو، د شمعون کور پیدا کړ او هغوی د دروازې په مخ کې ودرېدل. (۱۸) هغوی نارې کړې او پوښتنه یې وکړه: «ایا شمعون چې پطروس ورته هم وايي، دلته مېلمه دی؟» (۱۹) پطروس لا د دې رویا په هکله فکر کاوه چې روح القدس ورته وویل: «گوره، درې سړي تا لټوي. (۲۰) پاڅېږه او لاندې رانېکته شه او د هغوی سره په تلوو کې زړه نا زړه کېږه مه، ځکه چې هغوی ما درلېږلي دي.» (۲۱) نو پطروس لاندې ښکته شو او هغوی ته یې وویل: «زه هماغه سړی یم چې تاسو یې لټوئ. تاسو د څه دپاره راغلي یئ؟» (۲۲) هغوی ځواب ورکړ: «مونږ قوماندان کورنیلوس را لېږلي یو. هغه یو ښک او داسې سړی دی چې له خدایه وپریږي او د ټولو یهودیانو په نظر کې ډېر عزتمن سړی دی. د خدای فرېنتې هغه ته ويلي وو چې تا خپل کور ته راوغواړي او څه چې وايي هغه یې واوري.» (۲۳) نو پطروس هغوی کور ته راوستل او مېلمانه یې کړل.

د کورنیلوس او پطروس لیډنه

بله ورځ پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو او د یافا څو ایمانداران هم ورسره ملګري وو. (٢٤) په بله ورځ هغوی قیصر یې ته ورسېدل. کورنیلوس هغوی ته په تمه و او خپل خپلوان او خپل نژدې ملګري یې هم راغوښتي وو. (٢٥) څنگه چې پطروس کور ته ورننوت، کورنیلوس د هغه مخې ته ورووت او د هغه په پښو کې پرېوت او سجده یې ورته وکړه. (٢٦) خو پطروس هغه د ځمکې څخه راپورته کړ او ورته ویې ویل: «راپاڅپړه، زه هم ستا په شان یو انسان یم.» (٢٧) په داسې حال کې چې پطروس د هغه سره خبرې کولې، کور ته ننوت او ویې لیدل چې هلته ډېر خلک راټول شوي وو. (٢٨) پطروس هغوی ته وویل: «تاسو ته ښه معلومه ده چې د یهودیانو دپاره دا ناروا ده چې د غیر یهودیانو سره ناسته ولاړه او یا ملګرتیا وکړي. خو خدای ماته دا رابښودلي دي چې زه باید هېڅوک هم ناپاکه او نجس ونه ګڼم. (٢٩) کله چې زه تاسو راوغوښتلم نو پرته له کوم اعتراضه راغلم. خو اوس پوښتنه کوم چې تاسو ولې زه راوغوښتلم؟»

(٣٠) کورنیلوس وویل: «څلور ورځې کیري چې په همدې وخت کې یعنې د ماسپینین په درې بجو زه په خپل کور کې په دعا کولو بوخت وم چې ناڅاپه یو سړی چې ځلېدونکي کالي یې اغوستي وو، زما په مخکې ودرېده (٣١) او ویې ویل: «ای کورنیلوسه! خدای ستا دعاګانې قبولې کړې دي او هغه خیراتونه یې قبول کړي دي چې غریبانو ته دې ورکوي. (٣٢) اوس یو څو کسان د شمعون پسې چې پطروس ورته ویل کیري، یافا ته ولېږه چې هغه راولي. هغه د بحیرې په غاړه د شمعون څرمن جوړوونکي په کور کې مېلمه دی.» (٣٣) نو سمدلاسه مې تا پسې سړي درولېږل او تا ډېر ښه کار وکړ چې دلته راغلي. نو اوس مونږ ټول دلته د خدای په حضور کې حاضر یو چې د هرڅه په هکله چې څښتن تاته حکم کړی دی، هغه واورو.»

غیر یهودیانو ته د پطروس وینا

(٣٤) پطروس خپلې خبرې پیل کړې او ویې ویل: «زه اوس پوه شوم چې دا رښتیا دي چې خدای د هېچا طرفداري نه کوي. (٣٥) په هر قوم کې چې هرڅوک له خدایه وپریږي او سم کارونه کوي، خدای هغه مني. (٣٦) تاسو پوهېږئ چې خدای خپل پیغام د اسراییلو قوم ته وروولېږه او د سولې او

سلامتی زېږی یې د عیسی مسیح په وسیله چې د ټولو څښتن دی، اعلان کړ. (٢٧) تاسو پوهېږئ چې په ټوله یهودیه کې څه وشول. دا پېښه د یحیی د تعمید د غسل د اعلانولو څخه وروسته له جلیل څخه پیل شوه. (٢٨) او تاسو خبر یئ چې خدای څنگه ناصري عیسی په روح القدس او په خپل قدرت سره مسح کړ. هغه به هرځای ته تللو او د خلکو سره به یې نېکي کوله او کوم خلک چې د شیطان په بند کې وو هغوی ته به یې شفا ورکوله، ځکه چې خدای ورسره مل ؤ. (٢٩) مونږ د هغو ټولو کارونو شاهدان یو چې عیسی د یهودیانو په وطن او اورشلیم کې وکړل. هغوی عیسی په صلیب باندې ځوړند کړ او ویې واژه. (٤٠) خو خدای هغه په درېمه ورځ بېرته راژوندی کړ او خلکو ته یې ښکاره کړ، (٤١) ټولو خلکو ته نه، بلکې یوازې هغو شاهدانو ته چې خدای له مخکې نه غوره کړي وو، یعنې مونږ ته چې د هغه د بیا راژوندی کېدلو څخه وروسته مو ورسره وخورل او وڅښل. (٤٢) عیسی مونږ ته حکم کړی چې خلکو ته وعظ وکړو او دا شهادت ورکړو چې دا هغه څوک دی چې خدای په مړو او ژونديو باندې قاضي ټاکلی دی. (٤٣) د هغه په هکله ټول پیغمبران شاهدي ورکوي او وايي چې هرڅوک چې په هغه باندې ایمان راوړي، نو د هغه په نوم به یې گناهونه وبخښل شي.»

په غیریهودیانو باندې د روح القدس نازلېدل

(٤٤) پطروس لا خبرې کولې چې په هغو ټولو خلکو باندې چې د هغه خبرې یې اورېدلې، روح القدس نازل شو. (٤٥) هغه یهودي ایمانداران چې د پطروس سره راغلي وو، په دې حیران شول چې د روح القدس نعمت په غیریهودیانو هم نازل شو. (٤٦) ځکه چې دوی اورېدل چې هغوی په نورو ژبو خبرې کولې او د خدای لویي یې بیانوله. بیا پطروس وویل: (٤٧) «ایا داسې څوک شته چې دا خلک چې زمونږ په شان یې روح القدس تر لاسه کړی دی په اوبو باندې د تعمید غسل د اخیستلو څخه منع کړي؟» (٤٨) نو پطروس امر وکړ چې هغوی ته دې د عیسی مسیح په نوم د تعمید غسل ورکړل شي. بیا هغوی د پطروس څخه وغوښتل چې یو څو ورځې د هغوی سره پاتې شي.

پطروس د اورشلیم کلیسا خبروي

۱۱ (٤٩) په ټوله یهودیه کې رسولان او ایمانداران خبر شول چې غیریهودیانو هم د خدای پیغام

منلی دی. (۲) کله چې پطروس بېرته اورشلیم ته راغی، نو یوې ډلې چې د غیریهودیانو د سنتولو غوښتونکي وو په هغه باندې اعتراض وکړ (۳) او ویل یې: «ته ولې د ناست شویو خلکو کور ته لاړې او د هغوی سره دې ډوډۍ هم وخورله؟» (۴) نو څه چې پېښ شوي وو، پطروس ټکي په ټکي هغوی ته بیان کړل. (۵) هغه وویل: «زه د یافا په ښار کې وم او دعا مې کوله چې بې هوشه شوم او رویا مې ولیدله چې د یو لوی دسترخوان په شان یو شی چې د څلورو څنډو څخه راڅوړند ؤ، او د اسمان نه د ځمکې خواته رابښکته کېده او ما پورې راورسېده. (۶) کله چې ما ورته په غور سره وکتل، نو په هغه کې کورني حیوانات او وحشي ځناور، خزندی او مرغان وو. (۷) بیا مې یو اواز واورېد چې ویل یې: «ای پطروسه! پاڅېره، هغه حلال کړه او ویې خوره.» (۸) خو ما ورته وویل: «څښتنه! هېڅکله نه، ما هېڅکله هم کوم حرام یا ناپاکه شی خولې ته نه دی وروړی.» (۹) د اسمان څخه یو ځل بیا اواز راغی چې ویل یې: «کوم شیان چې خدای حلال گرځولي دي، ته یې باید حرام ونه گڼې.» (۱۰) درې ځلې داسې وشول او بیا هغه ټول شیان بېرته اسمان ته یووړل شول. (۱۱) په هماغه شېبه کې درې تنه چې د قیصریې څخه رالېږل شوي وو، هغه کور ته راورسېدل چې مونږ په کې اوسېدلو. (۱۲) روح القدس راته وویل چې په دې هکله اندېښنه مه کوه چې هغوی غیریهودیان دي. بیا دا شپږ ایمانداران هم زما سره لاړل او مونږ ټول د کورنیلوس کور ته ورننوتلو. (۱۳) هغه مونږ ته وویل چې څنگه یې په خپل کور کې یوه فرښته ولیدله چې ولاړه وه او هغه ته یې وویل: «یو څوک یافا ته ولېږه او شمعون چې پطروس ورته ویل کېږي، راوله. (۱۴) هغه به تاته یو پیغام واوروي چې د هغه په وسیله به ته او ستا ټوله کورنۍ خلاصون ومومئ.» (۱۵) کله چې ما خبرې پیل کړې، نو په هغوی باندې روح القدس نازل شو لکه څنگه چې لومړی ځل په مونږ باندې نازل شوی ؤ. (۱۶) بیا هغه ته را په یاد شول څه چې څښتن عیسی ویلي وو: «یحیی به په اوبو باندې د تعمید غسل ورکاوه، خو تاسو ته به په روح القدس د تعمید غسل درکول کېږي.» (۱۷) که خدای هغوی ته هماغه نعمت ورکړی دی چې مونږ ته یې په هغه وخت کې راکړ چې په څښتن عیسی مسیح باندې مو ایمان راوړ، نو بیا زه څوک وم چې خدای مې د دې کار نه منع کړی وای؟» (۱۸) کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې، نو غلي پاتې شول. هغوی د خدای په ثنا او صفت کولو پیل وکړ او ویل یې: «نو بیا خدای حتی غیریهودیانو ته هم دا موقع ورکړې ده چې توبه وباسي او تلپاتې ژوندون ولري.»

د سوريې په انطاكيه كې كليسا

١٩) د هغې خورونې له امله چې د استيفان د مړينې نه وروسته پيل شوه، ځينې ايمانداران خواره واره شول او د فنيقيې، قبرس او انطاكيې پورې لاړل. هغوی خپل پيغام يوازې يهوديانو ته ورساوه. ٢٠) خو د قبرس او قیروان ځينې ايمانداران چې انطاكيې ته لاړل، د يونانيانو سره يې هم خبرې وكړې او هغوی ته يې د څښتن عيسى په هكله زېرى ورساوه. ٢١) د څښتن قدرت د هغوی سره ؤ او زيات شمېر خلكو ايمان راوړ او د څښتن عيسى پيروان شول.

٢٢) دا خبر د اورشليم كليسا ته ورسېدله او هغوی برنابا انطاكيې ته ولېږه. ٢٣) كله چې هغه راوړسېده او ويې ليدل چې خدای څنگه خلكو ته برکت وركړ، نو ډېر خوشحاله شو او هغوی يې وهڅول چې ټول د زړه له كومي څښتن ته وفادار پاتې شي، ٢٤) ځكه چې برنابا يو نېك سړى او د روح القدس څخه ډك او د تينگ ايمان خاوند ؤ. په دې ځاى كې ډېرو خلكو په څښتن باندې ايمان راوړ. ٢٥) بيا برنابا د ترسوس ښار ته لاړ چې شاوول ولټوي. ٢٦) چې كله يې شاوول پيدا كړ، نو هغه يې انطاكيې ته راوست او برنابا او شاوول پوره يو كال هلته د ايماندارانو سره يوځاى كېدل او ډېرو خلكو ته يې تعليم وركاوه. او همدلته په انطاكيه كې ؤ چې د لومړي ځل دپاره ايمانداران د مسيحيانو په نوم ياد شول.

٢٧) په همدې وخت كې ځينې پيغمبران د اورشليم څخه انطاكيې ته راغلل. ٢٨) په هغوی كې يو تن چې اكاپوس نومېده، ودرېده او د روح القدس په وسيله يې پېشگويي وكړه چې په ټوله نړۍ كې به سخته قحطي راشي. دا قحطي د كلوديووس امپراتور په زمانه كې راغله. ٢٩) د انطاكيې ايماندارانو پرېكړه وكړه چې هر يو به د خپل توان سره سم هغو ايماندارانو ته چې په يهوديه كې اوسېږي، مرسته وركوي. ٣٠) هغوی همداسې وكړل او خپلې مرستې يې د برنابا او شاوول په لاس د اورشليم د كليسا مشرانو ته ولېږلې.

د يعقوب وژنه او د پطروس بندي كېدل

١٢) په هماغه وخت كې هيروديس پاچا د كليسا د ځينو غړو په خورولو پيل وكړ. ١٣)

هغه د یوحنا ورور یعقوب په توره باندې وواژه. (۳) کله چې هیرودیس ولیدل چې یهودیان په دې کار خوشحاله شول، نو پطروس یې هم ونيوه. دا کار د فطیرې ډوډۍ د اختر په ورځو کې وشو. (۴) کله چې هغه پطروس ونيوه، نو په زندان کې یې وچاوه او هغه یې څلورو ټولپو ته چې په هر یو کې څلور څلور عسکره وو، وسپاره چې ساتنه یې وکړي. هیرودیس د دې نیت درلود چې د فسحې د اختر څخه وروسته هغه د ټولو خلکو په مخکې محاکمه کړي. (۵) نو پطروس یې په زندان کې وساته، خو ایماندارانو د زړه له کومې د هغه دپاره خدای ته دعاگانې کولې.

پطروس له زندان څخه خلاصیږي

(۶) یوه شپه مخکې چې هیرودیس غوښتل پطروس د محاکمې دپاره راولي، پطروس د دوو عسکرو په منځ کې په دوو زنځیرونو تړلی ویده پروت ؤ او ساتونکو د زندان په دروازه کې پهره کوله. (۷) ناڅاپه د څښتن فرښته رانښکاره شوه او په کوټه کې رڼا وځلېدل. فرښتې د پطروس اوږه وڅوځوله او هغه یې راوینس کړ او ورته ویې ویل: «زر شه، پاڅېږه.» سمدلاسه د پطروس د لاسونو څخه زنځیرونه ولوېدل. (۸) بیا فرښتې هغه ته وویل: «ملا دې وټره او خپلې دې په پښو کړه.» پطروس همداسې وکړل. بیا فرښتې هغه ته وویل: «خپله چپنه دې واغونډه او ما پسې راځه.» (۹) پطروس راووت او په هغې پسې روان شو. هغه نه پوهېده چې دا هرڅه رښتیا دي، ځکه هغه فکر کاوه چې رویا ویني. (۱۰) هغوی د لومړۍ او دوهمې پوستې څخه تېر شول او د اوسپنې هغې دروازې ته ورسېدل چې د ښار خواته وتلې وه. دروازه په خپله خلاصه شوه او هغوی دباندې راووتل. هغوی په یوه کوڅه کې روان وو او ناڅاپه فرښته د پطروس له سترگو پناه شوه. (۱۱) بیا پطروس په هوش راغی او ویې ویل: «اوس پوره باور لرم چې څښتن خپله فرښته راولېږله او زه یې د هیرودیس او له هغه څه نه چې یهودیانو یې تمه درلودله، خلاص کړم.»

(۱۲) کله چې هغه پوه شو، نو د یوحنا چې د مرقوس په نوم یادېده، د هغه د مور مریم کور ته لاړ چې هلته زیات شمېر خلک د دعا دپاره راټول شوي وو. (۱۳) کله چې پطروس د کور دروازه وټکوله، نو د رودا په نوم یوه وینځه راغله چې دروازه خلاصه کړي. (۱۴) هغې د پطروس اواز واورېد او دومره خوشحاله شوه چې د دې په ځای چې دروازه ورته خلاصه کړي، هغې بېرته دننه

منډه کړه او هغوی یې خبر کړل چې پطروس دباندې په دروازه کې ولاړ دی. (۱۵) هغوی ورته وویل: «ته لېونی شوی یې.» خو هغه په خپله خبره باندې ټینګه ولاړه وه چې همداسې ده. بیا هغوی وویل: «دا به د هغه فرېنټه وي!» (۱۶) خو پطروس په پرله پسې توګه دروازه ټکوله او کله چې هغوی دروازه خلاصه کړه او هغه یې ولیده، نو حیران پاتې شول. (۱۷) خو پطروس د لاس په اشاره هغوی ته وویل چې غلي شی او هغوی ته یې دا کیسه وکړه چې څښتن څنګه هغه د زندان څخه راوويست. هغه وویل چې یعقوب او نور ایمانداران له دې څخه خبر کړی. بیا هغه روان شو او بل ځای ته لاړ.

(۱۸) کله چې سهار شو، نو هغه ساتونکي عسکر ډېر وارخطا شول چې په پطروس باندې څه وشول. (۱۹) هیروډیس امر وکړ چې پطروس ولټوي، خو هغه یې پیدا نه کړ. هغه د ساتونکو څخه پوښتنې وکړې او د هغوی د اعدام حکم یې ورکړ. له هغې وروسته هیروډیس د یهودیې څخه لاړ او د څه مودې دپاره په قیصریه کې پاتې شو.

د هیروډیس مړینه

(۲۰) هیروډیس د صور او صیدون په خلکو ډېر په قهر ؤ. هغوی سره راټول شول او هغه ته ورغلل. لومړی هغوی بلاستوس چې د پاچا د مانی ناظر ؤ، په دې راضي کړ چې د هغوی سره به مرسته وکړي. بیا هغوی د هیروډیس څخه وغوښتل چې روغه جوړه ورسره وکړي، ځکه چې د دوی وطن ته خوراکي شیان د هیروډیس پاچا د وطن څخه راتلل. (۲۱) نو په یوې ټاکلې ورځ هیروډیس خپل د پاچاهۍ کالي واغوستل، په تخت باندې کښېناست او هغوی ته یې وینا پیل کړه. (۲۲) خلکو چیغې وهلې: «دا د خدای اواز دی، نه د انسان.» (۲۳) سمدلاسه د څښتن فرېنټې هیروډیس وواهه، ځکه چې کوم جلال چې باید خدای ته ورکړل شوی وای، هغه خپل ځان ته ورکړ. هغه چینجیو وخور او مړ شو.

(۲۴) خو په همدې وخت کې د خدای کلام خپرېده او ډېر خلک ایمانداران شول. (۲۵) نو برنابا او شاوول خپله وظیفه سرته ورسوله او د اورشلیم څخه بېرته انطاکیې ته راستانه شول او د ځان سره یې یوحنا چې بل نوم یې مرقوس ؤ، بوتلو.

د انطاكيې كليسا برنابا او شاوول د خدمت دپاره لېري

۱۳ ﴿۱﴾ د انطاكيې په كليسا كې ځينې پيغمبران او استاذان وو لكه برنابا، شمعون (چې د تور په نوم يادېده)، لوكيوس قيرواني او مناخم (چې د هيروديس پاچا سره لوی شوی ؤ) او شاوول هم د هغوی سره ؤ. ﴿۲﴾ يوه ورځ چې هغوی د څښتن عبادت كاوه او روژه يې نيولې وه، روح القدس ورته وويل: «برنابا او شاوول د هغه كار دپاره چې ما راغونبتي دي، وقف كړئ.» ﴿۳﴾ بيا هغوی د روژې نيولو او دعا كولو څخه وروسته د هغو دواړو په سرونو باندې لاس كېښود او هغوی يې د هغه كار دپاره ولېږل.

برنابا او شاوول په قبرس كې

﴿۴﴾ نو برنابا او شاوول دواړه د روح القدس په وسيله ولېږل شول. هغوی سلوكيې ته لاړل او له هغه ځای څخه په كشتي كې قبرس ته لاړل. ﴿۵﴾ كله چې هغوی سلاميس ته ورسېدل، نو د يهوديانو په كنيسو كې يې د خدای د كلام وعظ كاوه. يوحنا د هغوی مرستيال ؤ.

﴿۶﴾ هغوی تر پافوس پورې په ټوله جزيره كې وگرځېدل او په هغه ځای كې هغوی د يو يهودي جادوگر سره مخامخ شول چې بريشوع نومېده او د پيغمبرۍ دعوه يې كوله. ﴿۷﴾ هغه د قبرس د والي سرگيوس پولوس ملگري ؤ چې يو هونبنيار سپری ؤ. هغه برنابا او شاوول خپل حضور ته راوغوښتل، ځكه چې غوښتل يې د هغوی څخه د خدای كلام واوري. ﴿۸﴾ خو هغه جادوگر چې يوناني نوم يې اليما ؤ، د هغوی سره مخالفت وكړ او كوښښ يې كاوه چې والي ايمان رانه وړي. ﴿۹﴾ خو شاوول چې د پولوس په نوم هم مشهور ؤ او د روح القدس څخه ډك شو، جادوگر ته په ځير سره وكتل ﴿۱۰﴾ او ويې ويل: «ای د شيطان زويه! ای د ټولو نېكيو دښمنه! ای ټگ انسانه او د هر ډول شرارت څخه ډكه! ايا ته به هېڅكله هم د څښتن د سمې لارې څخه د خلكو د بې لارې كولو څخه لاس وانه اخلي؟» ﴿۱۱﴾ اوس گوره، څښتن به تاته سزا دركړي او ته به ږوند شي او تر يو وخته پورې به د لمر رڼا نه وينې.» نو سمدلاسه د هغه په سترگو باندې خړه او تياره راغله او لاس او پښې يې ټپولې چې څوك راشي او له لاسه يې ونيسي او هغه بوځي. ﴿۱۲﴾ كله چې والي دا هرڅه وليدل نو ايمان يې راوړ، ځكه چې هغه د څښتن په هكله په دې تعليم ډېر حيران شو.

پولوس او برنابا د پیسیدیه په انطاکیه کې

١٣ پولوس او د هغه ملګري د پافوس څخه روان شول او په کشتی کې پرچې ته چې په پمفیلیا کې ده، لاړل. خو یوحنا د هغوی څخه بېل شو او بېرته اورشلیم ته ستون شو. ١٤ پولوس او برنابا د پرچې څخه روان شول او انطاکیې ته چې په پیسیدیه کې ده، ورسېدل. د سبت په ورځ هغوی کنیسی ته لاړل او هلته کنبېناستل. ١٥ د تورات او پیغمبرانو د لیکنو د لوستلو څخه وروسته د کنیسی مشرانو هغوی ته دا پیغام ورولېږه: «ای ورونو، که چېرې تاسو د خلکو د هڅولو دپاره کوم پیغام لرئ، نو هغه ووايئ.»

١٦ پولوس پاڅېده، په لاس یې اشاره وکړه او وېي ویل: «ای د اسراییلو خلکو او ای غیریهودیانو چې له خدایه وپېرېئ، زما خبرو ته غور ونیسئ. ١٧ د اسراییلو د خلکو خدای زمونږ نیکونه غوره کړل او کوم وخت چې هغوی په مصر کې د پردیو په شان اوسېدل، نو د هغوی څخه یې یو لوی قوم جوړ کړ. بیا یې په خپل لوی قدرت سره هغوی د مصر څخه راوویستل ١٨ او نژدې څلوېښت کاله یې په دښته کې د هغوی چلند وزغملو. ١٩ هغه په کنعان کې اووه قومونه له منځه یووړل او د هغوی خاوره یې د میراث په توګه خپل قوم ته ورکړه. ٢٠ دا هرڅه نژدې څلور سوه او پنځوس کالو کې وشول. له هغې وروسته یې د سمویل پیغمبر تر زمانې پورې د هغوی دپاره قاضیان وټاکل. ٢١ او کله چې هغوی د خپل ځان دپاره پاچا وغوښت، نو خدای ورته د قیس زوی شاوول چې د بنیامین د قبیلې څخه ؤ، ورکړ او هغه څلوېښت کاله پاچاهي وکړه. ٢٢ کله چې خدای شاوول لېږي کړ، نو داود یې د اسراییلو پاچا کړ. خدای د داود په هکله داسې وویل: «ما ولیدل چې د یسی زوی داود داسې سړی دی چې زما د زړه نه خبر دی او هرڅه چې زه وغواړم هغه به یې سرته رسوي.» ٢٣ نو د همدې داود د اولادې څخه خدای د خپلې وعدې له مخې عیسی د اسراییلو د قوم د خلاصونکي په توګه راوولېږه. ٢٤ د عیسی د راتللو څخه مخکې یحیی د اسراییلو ټول قوم ته وعظ وکړ چې د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي او د تعمید غسل واخلي. ٢٥ کله چې یحیی خپله وظیفه سرته ورسوله، هغه وویل: «تاسو څه فکر کوئ چې زه څوک یم؟ زه هغه څوک نه یم چې تاسو یې انتظار کوئ. خو زما څخه وروسته هغه څوک راروان دی چې زه د هغه د خپلیو د تسمو د خلاصولو لیاقت هم نه لرم.»

۲۶ ای ورونو! ای د ابراهیم اولادې، او ای غیریهودیانو چې له خدایه وپرېږئ! مونږ هغه خلک یو چې د خلاصون دا پیغام راته رالېږل شوی دی. ۲۷ د اورشلیم خلکو او د هغوی مشرانو نه عیسی وپېژانده او نه هغوی د پیغمبرانو په پیغام باندې پوه شول چې د هر سبت په ورځ لوستل کېږي. خو هغوی د عیسی په محکومولو سره د پیغمبرانو پېشگویی پوره کړلې. ۲۸ سره له دې چې کوم داسې جرم یې پیدا نه کړ چې هغه ته دې د مرگ سزا ورکړل شي، خو د پیلاتوس څخه یې وغوښتل چې هغه اعدام کړي. ۲۹ کله چې هغوی هغه ټول شیان چې د هغه په هکله لیکل شوي وو سرته ورسول، نو هغه یې د صلیب څخه رانېکته کړ او په قبر کې یې کېښود. ۳۰ خو خدای هغه بېرته راژوندی کړ. ۳۱ او کوم خلک چې د هغه سره د جلیل څخه اورشلیم ته راغلي وو، تر ډېرو ورځو پورې هغوی ته وربنکاره شو او هغوی اوس د اسراییلو د خلکو په مخکې د هغه شاهدان دي. ۳۲ اوس مونږ تاسو ته هغه زېږی اوروو چې خدای زمونږ د نیکونو سره وعده کړې وه. ۳۳ خدای دا وعده زمونږ دپاره چې د هغوی اولاده یو، د مړو نه د عیسی په بیا راژوندي کولو سره پوره کړه. لکه څنګه چې په دوهم زبور کې لیکل شوي دي:

«ته مې زوی، زه دې نن پلار شوم.»

۳۴ خدای هغه د مړو څخه راژوندی کړ او دې ته یې پرېښود چې مړی یې په قبر کې خراب شي. او په دې هکله خدای داسې وویل:

«زه به تاته هغه ځانګړي او یقیني برکتونه درکړم

چې د داود سره مې وعده کړې وه.»

۳۵ او د زبور په بل ځای کې داود وايي:

«ته به خپل سپېڅلی خادم نه پرېږدې

چې مړ شي او مړی یې خراب شي.»

٣٦ ځکه چې داود په خپله زمانه کې د خدای اراده پوره کړه او بیا مړ شو او د خپلو نیکونو سره
 بنځ کړای شو او مړی یې په قبر کې خراب شو. ٣٧ خو کوم کس چې خدای د مړو څخه راژوندی
 کړ، د هغه مړی خراب نه شو. ٣٨-٣٩ نو ای زما ورونو! تاسو باید په دې پوه شئ چې د گناهونو
 د بخښنې پیغام د عیسی په وسیله تاسو ته اعلان شي او هرڅوک چې په هغه باندې ایمان راوړي،
 هغه به د هغو ټولو گناهونو څخه خلاص شي چې د موسی شریعت ونه شو کولای هغه ته خلاصون
 ورکړي. ٤٠ نو پام کوی چې پیغمبرانو چې څه ویلي دي هغه په تاسو عملي نه شي:

٤١ «وگورئ ای هغو خلکو

چې د خدای په خبرو باندې ملنډې وهئ.

حیران او تباه شئ،

ځکه چې زه به ستاسو په ژوندانه کې

یو داسې کار وکړم،

که څوک یې تاسو ته بیان هم کړي

نو باور به ورباندې ونه کړئ.»

٤٢ کله چې پولوس او برنابا د کنیسی څخه وتل، نو خلکو ورڅخه وغوښتل چې د راتلونکي سبت
 په ورځ بیا راشي او د دې شیانو په هکله دوی ته خبرې وکړي. ٤٣ کله چې غونډه پای ته
 ورسېدله، نو ډېر یهودیان او هغه دینداره خلک چې یهودیان شوي وو، د پولوس او برنابا سره روان
 شول. پولوس او برنابا د هغوی سره خبرې وکړې او هغوی یې وهڅول چې تل د خدای په فضل
 باندې توکل ولري.

٤٤ د راتلونکي سبت په ورځ د نبار نژدې ټول اوسېدونکي راغلل چې د څښتن عیسی پیغام
 واورې. ٤٥ کله چې ځینو یهودیانو دا گڼه گونډه ولیدله، نو بخیلې ورسره پیدا شوه. هغوی د پولوس

د خبرو سره مخالفت پیل کړ او هغه ته یې سپکاوی وکړ. (٤٦) خو پولوس او برنابا په زپورتیا سره خبرې کولې او ویل یې: «دا ضروري وه چې د خدای پیغام لومړی تاسو ته واورول شي. خو څرنګه چې تاسو هغه ونه مانه او خپل ځانونه مو د تلپاتې ژوندون وړ ونه ګڼل، نو مونږ به اوس تاسو پرېږدو او غیریهودیانو ته به ورشو. (٤٧) نو ځکه څښتن مونږ ته داسې حکم وکړ:

«زه به ستا څخه د غیریهودیانو دپاره رڼا جوړه کړم،

ترڅو ته ټولې نړۍ ته د خلاصون وسیله وګرځي.»

(٤٨) کله چې غیریهودیانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر خوشحاله شول او د څښتن عیسی د پیغام ستاینه یې وکړه او کوم خلک چې د تلپاتې ژوندون دپاره غوره کړای شوي وو، هغوی ایمان راوړ. (٤٩) د څښتن پیغام په هغه ټوله سیمه کې خپور شو. (٥٠) خو یهودیانو دینداره او عزتمندې ښځې او د ښار مشران د پولوس او برنابا په خلاف داسې ولمسول چې د هغوی په ځورولو یې پیل وکړ او د خپلې سیمې څخه یې وشړل. (٥١) نو پولوس او برنابا د خپلو پښو خاورې د هغه ښار د خلکو په وړاندې د ښې په توګه وڅښلې او د قونیه ښار ته لاړل. (٥٢) خو د هغه ځای ایمانداران د خوشحالی او روح القدس څخه ډک شول.

پولوس او برنابا په قونیه کې

١٤ (١) په همدې ډول په قونیه کې پولوس او برنابا د یهودیانو کنیسي ته ورغلل او داسې خبرې یې وکړې چې زیات شمېر یهودیانو او غیریهودیانو ایمان راوړ. (٢) خو هغو یهودیانو چې ایمان یې نه ؤ راوړی، غیریهودیان ولمسول او د هغوی ذهنونه یې د ایماندارانو په وړاندې خراب کړل. (٣) نو پولوس او برنابا د اوږدې مودې دپاره هلته پاتې شول او په زپورتیا سره یې د څښتن عیسی په هکله خبرې کولې. څښتن عیسی هغوی ته د حیرانوونکو کارونو او معجزو د ښودلو قدرت ورکړ او ثابتنه یې کړه چې د هغوی پیغام د هغه د فضل په هکله رښتیا ؤ. (٤) خو د ښار خلک په دوو ډلو ووېشل شول: ځینې د یهودیانو په خوا او ځینې د رسولانو په خوا شول. (٥) بیا ځینو غیریهودیانو او یهودیانو د خپلو مشرانو سره یوځای دا پرېکړه وکړه چې رسولان وځوروي او سنگسار یې کړي.

٦ کله چې رسولان له دې څخه خبر شول، نو د لیکاونیا د لستره او درېې ښارونو او شاوخوا سیمو ته وتښتېدل. ٧ هلته هغوی د زېري رسولو ته دوام ورکړ.

په لستره او دربه کې زېری اورول

٨ په لستره کې یو سپری ؤ چې له مور نه شل پیدا شوی ؤ او هېڅکله په خپلو پښو نه ؤ گرځېدلی. ٩ هغه هلته ناست ؤ او د پولوس خبرو ته یې غوږ نیولی ؤ. پولوس هغه ته په ځیر سره کتل او ویې لیدل چې هغه په دې ایمان لري چې روغ به شي، ١٠ نو په لوړ اواز یې هغه ته وویل: «په خپلو پښو باندې سم ودرېره.» هغه سپری زر پاڅېده او په گرځېدلو یې پیل وکړ. ١١ کله چې خلکو د پولوس دا کار ولیده، نو په خپله لیکاونیايي ژبه یې چیغې ووهلې: «خدایان د انسانانو په څېره کې مونږ ته رانېکته شوي دي.» ١٢ هغوی برنابا د مشتري او پولوس یې د عطارد په نوم یاد کړ، ځکه چې پولوس د هغوی مشر ویاند ؤ. ١٣ د مشتري کاهن چې د عبادت ځای یې ښار ته مخامخ ؤ، د ښار دروازې ته غویان راوستل او د گلانو امپلونه یې راوړل، ځکه چې هغه او د ښار خلکو غوښتل چې برنابا او پولوس ته قربانۍ وړاندې کړي.

١٤ کله چې رسولان یعنې برنابا او پولوس له دې نه خبر شول، نو خپل کالي یې وشکول او د خلکو منځ ته یې منډې کړې او چیغې یې ووهلې: ١٥ «ای خلکو! تاسو ولې داسې کار کوئ؟ مونږ هم ستاسو په شان انسانان یو. مونږ ستاسو دپاره یو زېری لرو، ترڅو د دې بې گټې شیانو څخه لاس واخلي او ژوندي خدای ته راوگرځئ چې اسمان، ځمکه، دریاونه او هرڅه چې په هغو کې دي پیدا کړي دي. ١٦ په تېرو زمانو کې خدای ټول قومونه پرېښودل چې څه ورته ښه ښکاري هماغه کار وکړي. ١٧ خو بیا هم هغه تل په خپلو نېکو کارونو سره خپل شتون ثابت کړی دی، یعنې هغه په تاسو باندې د اسمان څخه باران وروي او په خپل موسم کې فصلونه درکوي. هغه تاسو ته پرېمانه خواږه هم درکوي او ستاسو زړونه د خوشحالی څخه ډکوي.» ١٨ په دې خبرو رسولانو په سختۍ سره وکولای شول چې خلک د قربانۍ کولو څخه منع کړي.

١٩ بیا له انطاکیې او قونیې څخه ځینې یهودیان راغلل او خلک یې خپل طرفداران کړل او پولوس یې سنگسار کړ. هغوی فکر کاوه چې مړ دی، نو په رانېکلو یې له ښاره دباندې وویست. ٢٠ خو

کله چې ایمانداران د پولوس په شاوخوا راټول شول، نو هغه راپاڅېده او بېرته ښار ته لاړ او بله ورځ هغه د برنابا سره درېې ته لاړ.

د پیسیدیه انطاکیې ته د پولوس او برنابا بېرته راستنېدل

۲۱) کله چې پولوس او برنابا په دربه کې زېری واوراوه، نو ډېر خلک یې د عیسی پیروان کړل. بیا هغوی بېرته لسترې، قونیې او انطاکیې ته لاړل. ۲۲) هغوی د ایماندارانو زړونه کلکول او هغوی یې هڅول چې په خپل ایمان کې ټینګ پاتې شي او هغوی ته به یې ویل چې د خدای پاچاهۍ ته د ورننوتلو دپاره باید ډېر تکلیفونه وزغمو. ۲۳) پولوس او برنابا په هره کلیسا کې مشران وټاکل او په دعا کولو او روژې نیولو یې هغوی هغه خښتن عیسی ته وسپارل چې ایمان یې ورباندې راوړی و.

۲۴) بیا هغوی د پیسیديې څخه تېر شول او پمفیلیې ته راغلل. ۲۵) کله چې هغوی په پرجه کې د خدای کلام واوراوه، نو بیا اتالیې ته لاړل. ۲۶) له هغه ځای څخه په کشتۍ کې بېرته انطاکیې ته لاړل یعنې هماغه ځای ته چې هغوی په کې د هغې وظیفې د سرته رسولو دپاره د خدای فضل ته وسپارل شول چې اوس یې سرته ورسوله.

۲۷) کله چې هغوی انطاکیې ته ورسېدل، نو د کلیسا خلک یې راټول کړل او هغوی یې د هغو کارونو څخه خبر کړل چې خدای د هغوی په وسیله سرته رسولي وو او دا چې خدای څنگه غیریهودیانو ته د ایمان راوړلو دپاره لاره خلاصه کړې وه. ۲۸) برنابا او پولوس هلته د ډېر وخت دپاره د ایماندارانو سره پاتې شول.

په اورشلیم کې لویه غونډه

۱۵) ۱) ځینې خلک د یهوديې څخه انطاکیې ته راغلل او ایماندارانو ته یې تعلیم ورکاوه: «که تاسو د موسی د شریعت له مخې سنت نه شئ، نو خلاصون نه شئ موندلی.» ۲) پولوس او برنابا د هغوی سره موافق نه وو او ډېر سخت بحث یې ورسره وکړ او پرېکړه یې وکړه چې پولوس او برنابا دې د نورو ایماندارانو سره اورشلیم ته لاړ شي او د دې موضوع په هکله دې د رسولانو او نورو

مشرانو سره خبرې وکړي.

٣ هغوی د انطاکیې د کلیسا له خوا ولېږل شول او په داسې حال کې چې هغوی د فنیقیې او سامریې نه تېرېدل، ایمانداران یې خبرول چې څنگه غیریهودیانو ایمان راوړ. نو د دې خبر په اورېدلو ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

٦ رسولان او مشران سره راټول شول چې د دې موضوع په هکله خبرې وکړي. ٧ د یو اوږد بحث څخه وروسته پطروس پاڅېده او هغوی ته یې وویل: «ای ورونو، تاسو پوهېږئ چې څه موده مخکې زه خدای ستاسو له منځ څخه غوره کړم چې غیریهودیان زما د خولې نه د عیسی مسیح په هکله زېږی واورې او ایمان راوړي. ٨ خدای چې د هر چا د زړه څخه خبر دی، هغوی ته یې د روح القدس د ورکولو په وسیله دا ثابتې کړه چې خدای هغوی هم منلي دي لکه څنگه یې چې مونږ منلي یو. ٩ خدای زموږ او د غیریهودیانو ترمنځ هېڅ فرق ونه کړ او د ایمان د راوړلو په وسیله یې د هغوی زړونه پاک کړل. ١٠ نو بیا ولې تاسو اوس خدای ازمایئ او د دې ایماندارانو په اوږو باندې داسې بار ږدئ چې نه مونږ او نه زموږ نیکونو وړلی شو؟ ١١ خو مونږ په دې عقیده یو چې مونږ یهودیانو د خښتن عیسی په فضل خلاصون موندلی دی، همدا ډول غیریهودیانو هم خلاصون موندلی دی.»

١٢ د غونډې ټول خلک غلي پاتې شول او د برنابا او پولوس خبرو ته یې غوږ ونیوه چې د هغو ټولو معجزو او حیرانوونکي کارونو په هکله یې کولې چې خدای د هغوی په وسیله په غیریهودیانو کې ښودلي وو. ١٣ کله چې د برنابا او پولوس خبرې پای ته ورسېدلې، یعقوب وویل: «ای ورونو، زما خبرو ته غوږ ونیسئ. ١٤ شمعون مونږ ته ويلي وو چې خدای څنگه د لومړي ځل دپاره د غیریهودیانو سره علاقه وښودله او د هغوی له منځ نه یې د خپل ځان دپاره یو قوم غوره کړ. ١٥ دا د پیغمبرانو د خبرو سره سمون خوري، لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

١٦ له هغې وروسته به راستون شم بېرته

زه به آباد کړم بېرته د داود وران شوی کور

او قوي به يې کړم

١٧ ترڅو چې نور انسانان وکړي رجوع څښتن ته

يعنې ټول غيريهوديان چې خپل کړي دي ما

دا هغه څه دي چې څښتن يې وايي

١٨ هغه چې ښکاره کړي يې دا شيان دي له پخوا نه»

١٩ يعقوب زياته کړه: «دا زما پرېکړه ده چې مونږ بايد هغه غيريهوديان په تکليف نه کړو چې د

خدای خواته راگرځي، ٢٠ بلکې د دې په ځای هغوی ته خط وليکو او ورته ووايو چې داسې خواږه ونه خوري چې په مذهبي توگه ناپاک وي، ځکه چې هغه بتانو ته وړاندې شوې دي او خپل ځانونه د جنسي بدو اړيکو څخه وساتي او د داسې حيواناتو غوښه ونه خوري چې زندی شوي وي او همدارنگه وينه ونه خوري. ٢١ ځکه چې د پخوا زمانې راهيسې په هر ښار کې د موسی د قانون په هکله وعظ کېږي او هغه په کنيسو کې د هر سبت په ورځ لوستل کېږي.»

غيريهودي ايماندارانو ته ليک لېږل

٢٢ بيا رسولانو، مشرانو او د کليسا ټولو غړو دا پرېکړه وکړه چې د خپل منځ نه يو څو کسان غوره کړي او هغوی د پولوس او برنابا سره انطاكيې ته ولېږي. نو هغوی دوه کسان يعنې يهودا چې د برسابا په نوم يادېده او سيلاس چې د ايماندارانو له خوا يې ډېر درناوی کېده، غوره کړل ٢٣ او د هغوی په لاس يې دغه ليک ولېږه:

«مونږ رسولان او مشران تاسو ټولو غيريهودي ايماندارانو ته چې په انطاكيه، سوريه او قيليقيه

کې اوسپړئ، خپل سلامونه وايو.

٢٤) مونږ اورېدلي چې ځينو خلکو چې زمونږ د ډلې څخه تللي دي، تاسو په خپلو خبرو پرېشانه کړي یې او ستاسو فکرونه یې گډوډ کړي دي، خو هغوی مونږ نه دي درلېرلي. ٢٥) نو مونږ ټولو په گډه پرېکړه وکړه چې یو څو کسان غوره کړو او د خپلو گرانو ملگرو برنابا او پولوس سره یې تاسو ته درولېرو، ٢٦) یعنې هغه خلک چې خپل ځانونه یې زمونږ د څښتن عیسی مسیح ته د خدمت دپاره په خطر کې اچولي دي. ٢٧) نو له دې امله مونږ یهودا او سیلاس تاسو ته درولېرل چې هغوی په خپله خوله باندې تاسو ته هغه څه ووايي چې مونږ لیکلي دي. ٢٨) دا د روح القدس او زمونږ په نظر کې ښه ښکاره شوه چې پرته له دې لاندېنیو ضروري شیانو په تاسو باندې نور بار وانه چوو: ٢٩) تاسو باید هغه خواړه چې بتانو ته وړاندې کېږي ونه خورئ، وینه ونه خورئ او د هغو حیواناتو غوښه ونه خورئ چې زندی شوي وي او خپل ځانونه د جنسي بدو اړیکو څخه وساتئ. که تاسو خپل ځانونه د دې شیانو څخه وساتئ نو دا به ښه کوی. د خدای پامان.»

٣٠) نو کله چې یهودا او سیلاس رخصت کړای شول، انطاکیې ته لاړل او د کلیسا ټول غړي یې سره راټول کړل او هغه لیک یې ورته ورکړ. ٣١) کله چې خلکو هغه ولوست، نو هغوی په دې تشویق کوونکي پیغام باندې ډېر خوشحاله شول. ٣٢) یهودا او سیلاس چې په خپله پیغمبران وو، په خپلو زیاتو خبرو هغوی تشویق او تکړه کړل. ٣٣) هلته د څه وخت تېرولو نه وروسته هغوی د ایماندارانو له خوا په خیریت سره رخصت شول او بیرته هغو خلکو ته ورغلل چې دوی یې لېرلي وو. ٣٤) - ٣٥) خو پولوس او برنابا په انطاکیه کې پاتې شول او هلته یې د ډېرو نورو سره یوځای تعلیم ورکاوه او د څښتن عیسی پیغام یې اوراوه.

د پولوس او برنابا جدا کېدل

٣٦) څه موده وروسته پولوس برنابا ته وویل: «راځئ چې بیرته لاړ شو او په هغو ټولو ښارونو کې چې مونږ په کې د څښتن عیسی پیغام اورولی و، د ایماندارانو سره لیدنه کتنه وکړو او وگورو چې هغوی څنگه دي.» ٣٧) برنابا غوښتل چې یوحنا چې د مرقوس په نوم یادېده هم د ځان سره

بوځي. (٢٨) خو پولوس دا مناسبه نه گڼله چې مرقوس د ځان سره بوځي، ځکه چې هغوی یې په پمفیلیا کې پرینې وو او د کار تر پایه پورې د هغوی سره پاتې نه شو. (٢٩) د پولوس او برنابا ترمنځ یوه داسې سخته شخړه راپیدا شوه چې د یو بل نه بېل شول. برنابا مرقوس د ځان سره واخیست او په کشتی کې قبرس ته روان شول. (٣٠) خو پولوس سیلاس خوښ کړ او وروسته له هغې چې ایماندارانو هغوی د خښتن فضل ته وسپارل، هغوی روان شول. (٣١) کله چې پولوس د سوریې او قیلیقې له لارې تېرېده، نو کلیساگانو ته یې ډاډگیرنه ورکړله.

د پولوس او سیلاس سره د تیموتاوس ملگرتیا

١٦ (١) پولوس درې او لسترې ته ورسېده او په لستره کې یې ولیدل چې د تیموتاوس په نوم یو ایماندار اوسېده چې مور یې یهودی ایمانداره وه، خو پلار یې یوناني ؤ. (٢) د لسترې او قونیې ایماندارانو د هغه صفت کاوه. (٣) پولوس غوښتل چې تیموتاوس د ځان سره بوځي، نو هغه یې د هغو ځایونو د یهودیانو په خاطر سنت کړ. هغه ځکه داسې وکړل چې ټولو ته معلومه وه چې د تیموتاوس پلار یوناني ؤ. (٤) کله چې هغوی د یو ښار نه بل ښار ته سفر کاوه، نو کومې پرېکړې چې رسولانو او مشرانو په اورشلیم کې کړې وې، هغه یې ایماندارانو ته رسولې، ترڅو عمل ورباندې وکړي. (٥) نو کلیساگانې په ایمان کې قوي کېدلې او د ایماندارانو شمېر ورځ په ورځ زیاتېده.

په ترواس کې د پولوس رویا

(٦) هغوی د فریجیې او غلاتیې د سیمو څخه تېر شول، ځکه چې روح القدس هغوی د اسیا په ولایت کې د خښتن عیسی د پیغام ورکولو څخه منع کړي وو. (٧) کله چې هغوی د میسیه سرحد ته ورسېدل، نو کوښښ یې وکړ چې د بتونې ولایت ته لاړ شي، خو د عیسی روح یعنې روح القدس هغوی ته اجازه ور نه کړه. (٨) نو هغوی د میسیه څخه تېر شول او د ترواس ښار ته لاړل. (٩) په هماغه شپه پولوس رویا ولیدله چې یو مقدونی سړی ولاړ دی او هغه ته زاري کوي او وايي: «مقدونې ته راپورې وځه او زمونږ سره مرسته وکړه.» (١٠) څنگه چې پولوس دا رویا ولیدله، نو مونږ سمدلاسه تیار شولو چې مقدونې ته لاړ شو. ځکه مونږ دې نتیجې ته ورسېدلو چې خدای مونږ

رابللي يو چې د هغه ځای خلکو ته زېری ورسوو.

په فیلیپی کې د لیدیه ایمان راوړل

۱۱ په ترواس کې په کشتی کې سپاره شو او سیده د ساموتراکې جزیرې ته لاړو او په بله ورځ د نیاپولیس ښار ته لاړو. ۱۲ له هغه ځای څخه فیلیپی ته چې د مقدونیه د لومړۍ ناحیې یو ښار ؤ او د رومیانو مستعمره وه، لاړو او د یو څو ورځو دپاره په هغه ښار کې پاتې شو. ۱۳ د سبت په ورځ مونږ د ښار له دروازې نه ووتلو او د سیند غاړې ته چې مونږ فکر کاوه د یهودیانو د دعا کولو ځای به وي، لاړو. هلته کښېناستلو او په هغه ځای کې مو د راټولو شویو ښځو سره خبرې وکړې. ۱۴ په هغو ښځو کې چې زمونږ خبرو ته یې غوږ ایښی ؤ د یوې نوم لیدیه ؤ چې د ارغوانی قیمتي ټوټو سوداگره او د تیاتیرا د ښار اوسېدونکې وه. هغه داسې ښځه وه چې د خدای عبادت یې کاوه او څښتن د هغې ذهن جوړ کړ چې څه چې پولوس وایي هغه ومني. ۱۵ بیا هغې او د هغې کورنۍ ته د تعمیر غسل ورکړل شو او هغې مونږ خپل کور ته راوبللو او ویې ویل: «که چېرې تاسو ما د څښتن عیسی ربښتینې ایمانداره گڼئ، نو راشئ او زمونږ په کور کې پاتې شی.» هغې ټینگار وکړ چې ورسره لاړ شو.

پولوس او سیلاس د فیلیپی په زندان کې

۱۶ یوه ورځ مونږ د دعا کولو ځای ته تللو چې د یوې وینځې سره مخامخ شولو چې داسې پېریان یې لرل چې د هغو په مرسته به یې فال کتلو. هغې به له دې لارې خپلو بادارانو ته ډېرې پیسې گټلې. ۱۷ هغه پولوس او مونږ پسې راروانه وه او چیغې به یې وهلې: «دا د خدای تعالی خدمتگاران دي. هغوی تاسو ته د خلاصون لاره ښایي.» ۱۸ هغې هره ورځ دا کار کاوه، تر هغې چې پولوس دومره تنگ شو چې مخ یې راواړاوه او هغو پېریانو ته یې وویل: «زه درته د عیسی مسیح په نوم امر کوم چې د هغې نه راووځه.» نو په هماغه ساعت پېری د هغې څخه راووت.

۱۹ کله چې د هغې وینځې باداران پوه شول چې د هغوی د پیسو گټلو هیله له منځه لاړه، نو هغوی پولوس او سیلاس ونيول او په رانیکلو یې حاکمانو ته د محاکمې دپاره د بازار چوک ته راوستل.

٢٠ هغوی یې رومي لوړ رتبه مامورانو ته راوستل او ویې ویل: «دا خلک یهودیان دي او دوی زموږ په ښار کې ګډوډي جوړوي. ٢١ دوی د هغو دودونو او دستورونو په هکله تعلیم ورکوي چې منل او په هغو باندې عمل کول یې مونږ رومیانو دپاره روا نه دي.» ٢٢ خلک د هغې وینځې د بادارانو سره یوځای شول او په پولوس او سیلاس باندې یې حمله وکړه او مامورانو امر وکړ چې د دوی کالي وباسي او په کوټکونو یې ووهي. ٢٣ د سختو وهلو او ټکولو څخه وروسته یې پولوس او سیلاس په زندان کې واچول او د زندان مشر ته یې وویل چې د هغوی کلکه څارنه وکړي. ٢٤ د دې امر له مخې د زندان مشر هغوی په یوې ډېرې خوندي کوټه کې واچول او پښې یې ورته د لرګیو په کوندو پورې په زنځیرونو وتړلې.

٢٥ نژدې نیمه شپه وه چې پولوس او سیلاس دعا کوله او خدای ته یې روحاني سندري ویلې او نورو بندیانو ورته غوږ نیولی ؤ ٢٦ چې ناڅاپه یوه سخته زلزه وشوه چې د زندان بنیادونه یې ولړزول. سمدلاسه د زندان ټولې دروازې خلاصې شوې او د ټولو بندیانو زنځیرونه مات شول. ٢٧ کله چې د زندان مشر راوینس شو او ویې لیدل چې د زندان دروازې خلاصې دي، نو فکر یې وکړ چې بندیان به تښتېدلي وي، نو خپله توره یې راوویستله او نژدې ؤ چې خپل ځان ووژني. ٢٨ خو پولوس په زوره چیغې ووهلې: «خپل ځان ته دې زیان ونه رسوي، ځکه چې مونږ ټول دلته یو.» ٢٩ د زندان مشر څراغ راوغوښت او دننه یې منډه کړه او په داسې حال کې چې له وېرې ریبده، هغه د پولوس او سیلاس په پښو کې پرېوت. ٣٠ بیا یې هغوی دباندي راوویستل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ای ښاغلو! زه باید څه وکړم چې خلاصون ومومم؟» ٣١ هغوی ځواب ورکړ: «په څښتن عیسی باندې ایمان راوړه چې ته او ستا کورنۍ خلاصون ومومی.» ٣٢ بیا هغوی د څښتن عیسی پیغام هغه او د هغه د کورنۍ ټولو خلکو ته بیان کړ. ٣٣ د شپې په هماغه ساعت د زندان مشر هغوی بوتلل او د هغوی زخمونه یې ووینځل او سمدلاسه هغه او د هغه ټولې کورنۍ ته د تعمیم غسل ورکړل شو. ٣٤ بیا هغه پولوس او سیلاس خپل کور ته راوستل او هغوی ته یې ډوډۍ راوړه. په دې خاطر چې هغه او ټولې کورنۍ یې په خدای باندې ایمان راوړ، نو ډېر خوشحاله شول.

٣٥ کله چې سهار شو نو رومي مامورانو خپل د پولیسو منصبداران د زندان مشر ته وروپلېرل او امر یې ورته وکړ: «هغه سړي پرېږدئ چې لار شي.» ٣٦ نو د زندان مشر پولوس ته وویل: «رومي

مامورانو امر کړی چې ته او سیلاس به ازاد شی. نو اوس تاسو کولای شئ چې راووخئ او په خیر لار شئ.» (۳۷) خو پولوس د پولیسو منصبدارانو ته وویل: «سره له دې چې مونږ رومي تابعیت لرو، خو بیا هم هغو خلکو مونږ بې له کومې محاکمې څخه د ټولو خلکو په مخکې ووهلو او په زندان کې یې واچولو او اوس غواړي مونږ په پټه وباسي؟ نه، پرېږده چې هغوی خپله راشي او مونږ وباسي.» (۳۸) د پولیسو منصبدارانو دا خبرې رومي مامورانو ته ورسولې او کله چې هغوی خبر شول چې پولوس او سیلاس رومیان دي، نو ووپرېدل (۳۹) او راغلل او د هغوی څخه یې بڅښنه وغوښتله او هغوی یې د زندان څخه راوویستل او غوښتنه یې ورڅخه وکړه چې د ښار نه لار شي. (۴۰) نو پولوس او سیلاس د زندان څخه ووتل او د لیدیه کور ته لاړل او هلته یې د ایماندارانو سره ولیدل او یوځل بیا یې هغوی ته تسلي ورکړه او بیا لاړل.

په تسالونیکیه کې نارامي

۱۷ (۱) پولوس او سیلاس د امفیولیس او اپولونیا د ښارونو څخه تېر شول او تسالونیکیه ته چې د یهودیانو کنیسه په کې وه، ورسېدل. (۲) پولوس د خپل عادت له مخې کنیسې ته لار او درې هفتې یې د هر سبت په ورځ د خدای د کلام په هکله د هغوی سره بحثونه وکړل. (۳) او دا یې ورته بیان او ثابت کړل چې مسیح باید تکلیفونه وزغمي او د مړینې څخه وروسته به بیا راژوندي شي. پولوس وویل: «همدا عیسی چې زه د هغه په هکله ستاسو سره خبرې کوم، هماغه مسیح دی.» (۴) ځینې یهودیان او زیات شمېر دینداره یونانیان او نامتو ښځې قانع شوې او پولوس او سیلاس سره یوځای شول. (۵) خو په دې کار د ځینو یهودیانو سره بخیلي راپیدا شوه. هغوی څو بېکاره او لوچک خلک د کوڅو څخه راټول کړل او یوه پله یې جوړه کړه او په ښار کې یې شور او غوغا جوړه کړه. هغوی د یاسون په کور حمله وکړه او کونښنې یې کاوه چې پولوس او سیلاس پیدا کړي او خلکو ته یې راولي. (۶) خو چې کله یې هغوی پیدا نه کړل، نو یاسون او ځینې نور ایمانداران یې د ښار واکمنانو ته په رابنکلو راوستل او چیغې یې وهلې: «دې خلکو نړۍ په بل مخ اړولې ده او اوس دلته راغلي» (۷) او یاسون هغوی په خپل کور کې مېلمانه کړي دي. دوی ټولو د امپراتور قانون مات کړی او وایي چې دلته یو بل پاچا دی چې عیسی نومېږي.» (۸) کله چې خلکو او د ښار واکمنانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر نارامه شول. (۹) نو هغوی د یاسون او نورو ایماندارانو څخه ضمانت

واخيست او هغوی يې پرېښودل چې لاړ شي.

پولوس او سيلاس په بيريه کې

١٠ څنگه چې شپه شوه، نو ايماندارانو پولوس او سيلاس بيریې ته ولېږل. کله چې هلته ورسېدل، نو د يهوديانو کنيسې ته لاړل. ١١ د بيریې يهوديان د تسالونیکې د يهوديانو څخه د روښانه فکر خاوندان وو. ځکه چې هغوی په ډېر شوق سره پيغام ومنلو او هره ورځ به يې په غور سره د خدای کلام لوسته، ترڅو په دې پوه شي چې کوم څه چې پولوس وايي هغه رښتيا دي که نه. ١٢ نو له همدې امله په هغوی کې ډېرو خلکو ايمان راوړ او همدارنگه ډېرو نامتو يوناني ښځو او سړيو هم ايمان راوړ. ١٣ خو کله چې د تسالونیکې يهوديان خبر شول چې پولوس په بيريه کې هم د خدای کلام بيانوي، نو هلته راغلل چې خلک ولمسوي او د پولوس په خلاف يې راپورته کړي. ١٤ نو ايماندارانو سمدلاسه پولوس د بحيرې غاړې ته ولېږه، خو سيلاس او تيموتاوس په بيريه کې پاتې شول. ١٥ کومو خلکو چې پولوس يې بدرگه کاوه، د هغه سره د آتن تر ښاره پورې لاړل. بيا پولوس هغوی ته لارښوونه وکړه چې کله بېرته خپل کور ته ورسېدلئ، نو سيلاس او تيموتاوس ته ووايئ چې زر تر زره آتن ته راشي.

پولوس په آتن کې

١٦ په هغه وخت کې چې پولوس په آتن کې د سيلاس او تيموتاوس دپاره انتظار کاوه، نو کله چې هغه وليدل چې هغه ښار د بتانو څخه ډک دی، ډېر خفه شو. ١٧ هغه به په کنيسه کې د يهوديانو او دينداره غير يهوديانو سره بحثونه کول او هره ورځ به يې د ښار په بازارونو کې د هغو خلکو سره چې هلته ورسره مخامخ کېدل، هم بحثونه کول. ١٨ ځينو اپيکوري او رواقي فيلسوفانو هم د هغه سره بحث کاوه. ځينو خلکو به پوښتنه کوله: «دا جاهل غواړي څه ووايي؟» نورو به ويل: «داسې ښکاري چې هغه د نورو خدايانو په هکله خبرې کوي.» دا يې ځکه وويل چې پولوس د عیسی او د قيامت په هکله زېری ورکاوه. ١٩ نو هغوی پولوس شورا ته چې د مريخ په غونډۍ کې وه، راوست او ويې ويل: «مونږ غواړو پوه شو چې دا نوی تعليم چې ته يې ورکوي هغه د څه شي په هکله دی؟» ٢٠ ځينې خبرې چې ته يې کوي هغه مونږ ته حيرانوونکې ښکاري. مونږ غواړو چې د هغو په

معنی پوه شو.» (۲۱) (ځکه چې د آتن خلکو او هغو پرديو خلکو چې هلته اوسېدل، دا خوبول چې خپل ټول وخت د نويو نظرونو په هکله په خبرو کولو او اورېدلو تېر کړي.)

(۲۲) پولوس د مريخ د غونډۍ د شورا په مخکې ودرېده او وېې ويل: «ای د آتن خلکو! زه پوه شوم چې تاسو ډېر مذهبي خلک یئ. (۲۳) ځکه کله چې زه ستاسو په ښار کې گرځېدم او ستاسو د عبادت شیانو ته مې کتل، نو د قربانۍ يو ځای مې وليد چې پرې ليکل شوي وو: «د يو نامعلوم خدای دپاره.» تاسو چې د کوم شي عبادت کوئ او نه یې پېژنئ، د هغه په هکله تاسو ته خبرې کوم. (۲۴) هغه خدای چې نړۍ او هرڅه چې په هغې کې دي، پيدا کړي دي، هغه د ځمکې او اسمان خښتن دی او د انسانانو په لاس جوړ شويو عبادتځايونو کې نه اوسېږي. (۲۵) همدارنگه نه هغو شیانو ته کومه اړتيا لري چې انسانان یې په خپلو لاسونو هغه ته تياروي، ځکه چې خدای په خپله انسانانو ته ژوند، ساه او هرڅه ورکوي. (۲۶) هغه ټول قومونه د يو انسان د نسل څخه پيدا کړل چې د ټولې نړۍ په بېلو بېلو ځايونو کې اوسېږي. د هغوی دپاره یې وختونه او د ځايونو حدونه وټاکل چې چېرته به اوسېږي. (۲۷) د هغه مقصد دا و چې هغوی د خدای په لټه کې اوسي، هغه ته ځانونه ورسوي او پيدا یې کړي، که څه هم هغه زمونږ هر يو څخه لېرې نه دی. (۲۸) لکه څنگه چې يو چا ويلی دي:

«په هغه کې زمونږ ژوند، زمونږ حرکت او زمونږ موجودیت دی.»

لکه څنگه چې ستاسو ځينو شاعرانو ویلي دي:

«مونږ هم د هغه اولادونه يو.»

(۲۹) نو څرنگه چې مونږ د خدای اولادونه يو، نو باید داسې فکر ونه کړو چې د خدای ذات د يوې مجسمې په شان دی چې د انسان په هنر او مهارت د سرو زرو، سپينو زرو يا تپرو څخه جوړه شوې وي. (۳۰) په هغه وخت کې چې خلکو خدای نه پېژانده، خدای په دې شیانو سترگې پټولې. خو اوس هغه په هرځای کې ټولو خلکو ته حکم کوي چې توبه وباسي. (۳۱) ځکه چې خدای يوه ورځ ټاکلې ده چې هغه به د عدالت له مخې د نړۍ قضاوت د هغه چا په وسيله کوي چې هغه غوره کړی

دی. او د هغه کس په بیا راژوندي کولو سره یې دا خبره ټولو خلکو ته ثابته کړې ده.»

٣٢ کله چې هغوی د پولوس څخه د مرو نه د راژوندي کېدلو خبره واورېدله، نو ځینو ورباندې ملنډې ووهلې، خو نورو وویل: «مونږ به په دې هکله په کوم بل وخت کې ستا خبرې بیا واورو.»

٣٣ نو په دې ډول پولوس د هغوی څخه لاړ. ٣٤ خو یو څو تنه د پولوس سره یوځای شول او ایمان یې راوړ، چې دیونیسوس چې د مریخ د غونډۍ د شورا غړی ؤ او همدارنگه یوه بڼځه چې دامریس نومېدله او ځینې نور خلک هم ورسره وو.

پولوس په قرنټوس کې

١٨ له هغې وروسته پولوس له آتن څخه روان شو او قرنټوس ته لاړ. ١٩ په هغه ځای کې هغه د یو یهودي سره چې اکیلا نومېده او په اصل کې د پونټوس څخه ؤ، مخامخ شو. اکیلا د خپلې بڼځې پریسکیلا سره نوی له ایټالیا څخه راغلی ؤ، ځکه چې کلودیوس امپراتور امر کړی ؤ چې ټول یهودیان دې له روم څخه ووځي. پولوس لاړ چې د هغوی سره وگوري ٢٠ او په دې خاطر چې هغه هم د هغوی په شان خپمه جوړوونکی ؤ، نو د هغوی سره پاتې شو او یوځای یې ورسره کار کاوه. ٢١ د هر سبت په ورځ هغه په کنیسه کې بحث کاوه او کونښن یې کاوه چې یهودیانو او یونانیانو ته قناعت ورکړي.

٢٢ کله چې سیلاس او تیموتاوس د مقدونیه څخه راغلل، نو پولوس خپل ټول وخت د کلام په بیانولو تېر کړ. هغه یهودیانو ته دا شاهدي ورکوله چې عیسی هماغه مسیح دی. ٢٣ خو کله چې یهودیانو د هغه سره مخالفت وکړ او هغه ته یې بد رد وویل، نو پولوس خپل کالي وڅنډل او هغوی ته یې وویل: «ستاسو خون ستاسو په خپله غاړه دی. زه یې د مسوولیت څخه خلاص یم. زه به له دې وروسته غیر یهودیانو ته ورځم.» ٢٤ نو پولوس له هغه ځای څخه لاړ او د تیتیس یوستوس په نوم د یو غیر یهودي کور ته چې د خدای عبادت به یې کاوه، لاړ. د هغه کور د کنیسه په څنګ کې ؤ.

٢٥ کرسپوس چې د کنیسه مشر ؤ، د خپلې ټولې کورنۍ سره په څښتن عیسی باندې ایمان راوړ. همدارنگه د قرنټوس ډېرو خلکو چې د پولوس پیغام یې اورېده، نو ایمان یې راوړ او د تعمید غسل ورته ورکړل شو.

٩) يوه شپه څښتن په رويا کې د پولوس سره خبرې وکړې او ورته ويې ويل: «مه وپرېره، بلکې خپل تبليغ کوه او غلی مه پاتې کېږه، ١٠) ځکه چې زه درسره مل يم او هېڅوک به ونه شي کولای چې په تا باندې حمله وکړي او زيان درته ورسوي، ځکه چې په دې ښار کې ډېر داسې خلک شته چې زما دي.» ١١) نو پولوس د يو کال او شپږو مياشتو دپاره هلته پاتې شو او خلکو ته يې د خدای د کلام تعليم ورکاوه.

١٢) خو کله چې گاليون د جنوبي يونان د اخيې د ولايت والي وټاکل شو، نو يهوديان سره راټول شول او پولوس يې ونيوه او محکمې ته يې راوست ١٣) او ويې ويل: «دا سړی خلک په داسې ډول د خدای عبادت ته هڅوي چې د قانون خلاف دی.» ١٤) څنگه چې پولوس خبرې پيل کړلې، نو گاليون يهوديانو ته وويل: «ای يهوديانو، که چېرې په دې خبره کې کومه غلطې او يا کوم سخت جرم وای چې هغه کړی وي، نو ما به ستاسو دعوه اورېدلې وای. ١٥) خو څرنگه چې دا ستاسو د بحثونو موضوع، اصطلاحگانو او ستاسو د خپل شريعت خبره ده، نو تاسو خپله يې بايد حل کړئ. زه نه غواړم چې د دې شيانو په هکله قضاوت وکړم.» ١٦) نو هغوی يې له محکمې څخه وويستل. ١٧) خلکو سوستينييس چې د کنيسې مشر ؤ، راونيوه او د محکمې په مخکې يې وواژه. خو گاليون يې کومه پروا ونه کړه.

پولوس د قرنټوس څخه د سوريې انطاكيې ته سفر کوي

١٨) پولوس د څه وخت دپاره د ايماندارانو سره په قرنټوس کې پاتې شو او بيا يې د هغوی سره خدای پاماني وکړه او په کشتۍ کې د پرسکيلا او اکیلا سره سوريې ته لاړ. د کينخريې په ښار کې هغه خپل سر وخرایه، ځکه چې نذر يې ايښی ؤ. ١٩) کله چې هغوی افسيس ته ورسېدل، نو پولوس پرسکيلا او اکیلا هلته پرېښودل. بيا يوازې کنيسې ته لاړ او هلته يې د يهوديانو سره بحث وکړ. ٢٠) هغوی ورڅخه وغوښتل چې د ډېر وخت دپاره پاتې شي، خو هغه ونه منله. ٢١) نو د هغوی سره يې خدای پاماني وکړه او ويې ويل: «که د خدای رضا وي، نو بېرته به راشم.» نو هغه د افسيس څخه په کشتۍ کې روان شو. ٢٢) کله چې هغه په قيصریه کې د کشتۍ څخه رانښکته شو نو اورشلیم ته لاړ او د کليسا د خلکو سره د سلام او احوال اخيستني څخه وروسته انطاكيې ته لاړ. ٢٣) په انطاكيه کې د څه مودې تېرولو څخه وروسته پولوس بيا په سفر روان شو او د غلاتيې او

فريجيې په ټوله سيمه کې يې د يو ځای څخه بل ځای ته سفر کاوه او د ټولو ايماندارانو زړونه يې غښتلي کول.

اپولوس په افسيس او قرنتوس کې

٢٤ په دې وخت کې يو يهودي چې اپولوس نومېده او په اصل کې د سکندريې څخه ؤ، افسيس ته راغی. هغه يو ښه وياند ؤ او د خدای په کلام ډېر ښه پوهېده. ٢٥ هغه ته د څښتن د لارې تعليم ورکړل شوی ؤ او په زيات شور او شوق سره يې خبرې کولې او په سمه توگه يې د عيسی په هکله تعليم ورکاوه، که څه هم هغه يوازې د يحيی د تعميم د غسل څخه خبر ؤ. ٢٦ هغه په کنيسه کې په زړورتيا سره خبرې پيل کړې. کله چې پريسکيلا او اکیلا د هغه خبرې واورېدلې، نو هغه يې گوښه کړ او په سمه توگه يې ورته د خدای لاره بيان کړه. ٢٧ اپولوس جنوبي يونان ته د تگ په هکله فکر کاوه، نو د افسيس ايماندارانو هغه وهڅاوه چې لاړ شي. هغوی د اخيې ايماندارانو ته ليک ولېږه چې هغه ته تود هرکلی ووايي. کله چې هغه هلته ورسېده، نو د هغو خلکو سره يې ډېره مرسته وکړه چې د خدای په فضل سره يې ايمان راوړی ؤ. ٢٨ هغه د يهوديانو سره سخت بحث وکړ او د خلکو په مخکې يې د خدای د کلام څخه دا ثابته کړه چې عيسی هماغه مسيح دی.

پولوس په افسيس کې

١٩ ١ کوم وخت چې اپولوس په قرنتوس کې ؤ، نو پولوس د هغه ولايت له داخلي سيمو څخه تېر شو او افسيس ته ورسېده او هلته د څو ايماندارانو سره مخامخ شو. ٢ د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «کله چې تاسو ايمان راوړ، نو روح القدس مو تر لاسه کړ؟» هغوی ځواب ورکړ: «نه، مونږ لا خبر هم نه يو چې روح القدس شته.» ٣ پولوس پوښتنه وکړه: «بيا تاسو ته د تعميم کوم ډول غسل درکړل شو؟» هغوی په ځواب کې وويل: «د يحيی د تعميم غسل.» ٤ پولوس وويل: «يحيی چې د تعميم کوم غسل ورکاوه، هغه د گناهونو څخه د توبې ويستلو ښه وه او خلکو ته به يې ويل چې په هغه چا باندې ايمان راوړئ چې د هغه څخه وروسته راروان دی يعنې په عيسی باندې ايمان راوړئ.» ٥ کله چې هغوی دا واورېدل، نو د څښتن عيسی مسيح په نوم ورته د تعميم غسل

ورکړل شو. (۶) کله چې پولوس د هغوی په سر باندې خپل لاس کېښود، نو روح القدس ورباندې نازل شو او هغوی په نورو ژبو خبرې پیل کړلې او د خدای پیغام یې رساوه. (۷) هغوی ټول شاوخوا دولس تنه وو.

(۸) پولوس تر درې میاشتو پورې کنیسی ته تللو او په زړورتیا سره به یې د خلکو سره خبرې کولې او د خدای د پاچاهۍ په هکله به یې هغوی ته دلیل ویلو او بحث به یې کاوه چې هغوی قانع کړي. (۹) خو د هغوی څخه ځینې سرزورو خلکو ایمان نه راوړلو او د کنیسی د خلکو په مخکې به یې د څښتن عیسی مسیح لارې ته بد ویل. نو پولوس له هغوی څخه لار او شاگردان یې له ځان سره بوتلل او هره ورځ به یې د تیرانوس د غونډو په تالار کې بحثونه کول. (۱۰) دا کار تر دوو کالو پورې روان ؤ، ترڅو د اسیا د ولایت ټولو اوسېدونکو یعنی یهودیانو او یونانیانو دواړو د څښتن عیسی پیغام واورېد.

د اسکیاوا زامن

(۱۱) خدای به د پولوس په وسیله لویې لویې معجزې ښودلې. (۱۲) خلکو به هغه دستمالونه او پېښندونه چې د پولوس په بدن باندې وهل شوي وو، وړل او هغه به یې د ناروغانو په بدن باندې وهل او هغوی به روغېدل او پېریان به ورڅخه وتل. (۱۳) ځینو یهودیانو چې یوحای او بل ځای به گرځېدل، کونښن کاوه چې د څښتن عیسی په نوم پېریان وباسي. هغوی به پېریانو ته ویل: «زه د هغه عیسی په نوم چې پولوس یې وعظ کوي، امر کوم چې راووه.» (۱۴) د یهودي لوی کاهن اسکیاوا اووه زامنو به دا کار کاوه. (۱۵) خو یوه ورځ پېری هغوی ته ځواب ورکړ: «زه عیسی پېژنم او د پولوس په هکله مې هم اورېدلي دي، خو تاسو څوک یې؟» (۱۶) نو بیا هغه پېریانو نیولي سړي په هغوی ورټوپ کړ او هغوی ټول یې تر پښو لاندې کړل او دومره یې ووهل چې د هغه کور څخه لوڅ او ژوبل شوي وتښتېدل. (۱۷) کله چې د افسیس ټول اوسېدونکي یهودیان او یونانیان د دې پېښې څخه خبر شول، نو په هغوی ټولو باندې وېره راغله او د څښتن عیسی نوم نور هم سرلوری شو. (۱۸) ډېرو خلکو چې ایمان یې راوړی ؤ، راغلل او دا اقرار یې وکړ چې هغوی جادوګري کوله. (۱۹) ډېرو جادوګرانو خپل د جادوګری کتابونه راټول کړل او د خلکو په مخکې یې وسوځول. کله چې هغوی د کتابونو قیمتونه حساب کړل، نو د هغو بیه پنځوس زره د سپینو زرو سکې شوې. (۲۰) په

دې ډول د خښتن عیسی پیغام خپرېده او په خلکو یې ډېره اغېزه کوله.

په افسیس کې شور او غوغا

٢١ د دې ټولو پېښو نه وروسته پولوس د روح القدس په لارښوونه پرېکړه وکړه چې مقدونیه او جنوبي یونان ته سفر وکړي او وروسته بیا اورشلیم ته لاړ شي. هغه وویل: «هغه ځای ته د تللو نه وروسته باید د روم ښار هم وینم.» ٢٢ هغه خپل دوه ملګري یعنې تیموتاوس او اراستوس مقدونیه ته ولېږل او په خپله د یو څه وخت دپاره په اسیا په ولایت کې پاتې شو.

٢٣ په دې وخت کې د خښتن عیسی د لارې له امله سخت شور او غوغا پیدا شوه. ٢٤ هلته د دیمیتريوس په نوم یو زرګر ؤ چې د ارتیمیس د بت د عبادت ځای د سپینو زرو نمونې به یې جوړولې او په دې ډول یې د کسبګرو دپاره یو ښه او ګټور کاروبار برابر کړی ؤ. ٢٥ نو دیمیتريوس هغوی او د هغوی په شان نور کسبګر سره راټول کړل او ورته یې وویل: «ای ملګرو، تاسو پوهېږئ چې مونږ له همدې کاروبار څخه ښه ګټه تر لاسه کوو. ٢٦ لکه څنګه چې تاسو وینئ او اورئ چې دې پولوس یوازې په افسیس کې نه، بلکې د اسیا په ټول ولایت کې ګڼ شمېر خلک په خپلو خبرو ځان ته راټولې او بې لارې کړي دي. هغه وایي چې د انسان په لاس جوړ شوي خدایان بالکل خدایان نه دي. ٢٧ نو دا خطر شته چې نه یوازې دا چې زمونږ کاروبار به بدنام شي، بلکې د دې خطر هم شته چې د لوی خدای ارتیمیس د عبادت ځای به هم بې اعتباره شي او د هغې شان او شوکت چې په اسیا او ټوله نړۍ کې ورته عبادت کېږي، هم له منځه لاړ شي.»

٢٨ کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر شول او چیغې یې ووهلې: «لویه ده د افسیسیانو ارتیمیس!» ٢٩ په ټول ښار کې شور او غوغا پیدا شوه. خلکو ګایوس او ارسترخوس چې د مقدونیه څخه وو او د پولوس د سفر ملګري وو، ونیول او په رانکلو رانکلو یې د ښار د غونډې ځای ته یووړل. ٣٠ پولوس غوښتل چې دننه ورشي او د خلکو سره خبرې وکړي، خو ایماندارانو هغه پرېښود. ٣١ د ولایت ځینو واکمنانو چې د پولوس ملګري وو هم هغه ته پیغام ورولېږه او هغه ته یې زاري وکړه چې د غونډې ځای ته لاړ نه شي. ٣٢ په دې وخت کې غونډه ګډه وډه شوه او ځینو به په چیغو چیغو کې یو څه او ځینو به بل څه ویل، ځکه چې په هغوی کې ډېر

خلک په دې هم نه پوهېدل چې د څه دپاره دلته راټول شوي دي. (۳۳) ځينو يهودي مشرانو د سکندر په نوم سړی د خلکو د گڼې گونې مخې ته ورټپله کړ او هغه ته يې وويل چې يو څه بايد ووايي. هغه په خپل لاس اشاره وکړه چې خلک غلي شي او کوبنس يې وکړ چې کوم څه چې شوي وو، هغه بيان کړي. (۳۴) خو کله چې خلک پوه شول چې سکندر يهودي دی، نو ټولو په يو اواز دوه ساعته چيغې ووهلې: «لوی دی د افسيسيانو خدای ارتيميس!»

(۳۵) په پای کې بناروال خلک غلي کړل او ويې ويل: «ای د افسيس خلکو، ټولو ته معلومه ده چې د افسيس بنار د لويې ارتيميسې د عبادتځای او د هغې سپېڅلې تيرې ساتونکی دی چې د اسمان څخه راغورځېدلې ده. (۳۶) نو څرنگه چې هېڅوک هم د دې حقيقتونو څخه انکار نه شي کولای، تاسو بايد غلي شئ او بې سنجشه کار ونه کړئ. (۳۷) دا خلک چې تاسو دلته راوستلي دي هغوی نه د عبادتځای څخه غلا کړې ده او نه يې زمونږ خدای ارتيميسې ته کفر ويلي دی. (۳۸) که چېرې ديميتريوس او د هغه نور کسبگران د هغوی په خلاف دعوه چلول غواړي، نو د محکمو دروازي خلاصې دي او قاضيان هم شته، نو هغوی کولای شي چې په يو بل باندې دعوه وکړي. (۳۹) که تاسو نور څه غواړئ، نو د هغې په هکله دې په يوه رسمي غونډه کې پرېکړه وشي. (۴۰) ځکه چې دا خطر شته چې مونږ د نن ورځې د شور او غوغا په خاطر تورن شو او د دې گډوډۍ دپاره کومه بهانه نشته او مونږ به ونه شو کولای چې د دې دپاره کوم سم دليل وړاندې کړو.» (۴۱) کله چې هغه دا خبره وکړه نو د غونډې خلک يې رخصت کړل.

مقدونيې او يونان ته د پولوس سفر

۲۰ (۱) کله چې شور او غوغا پای ته ورسېدله، نو پولوس ايمانداران راوغوښتل، هغوی يې وهڅول او خدای پاماني يې ورسره وکړه او مقدونيې ته روان شو. (۲) هغه د مقدونيې د سيمو له لارې تېرېده او ايماندارانو ته يې ډاډگېرته ورکوله او بيا يونان ته ورسېده. (۳) درې مياشتې هلته پاتې شو. هغه تياری ونيوه چې په کشتۍ کې سوريې ته لاړ شي، خو کله چې پوه شو چې يهوديانو د هغه په خلاف دسيسه جوړه کړې ده، نو پرېکړه يې وکړه چې د مقدونيې په لاره بېرته ستون شي. (۴) د پيروس زوی سوياتروس چې د بيربي څخه ؤ، ارسترخوس او سکندوس د تسالونیکې څخه،

گایوس له درې څخه، تیخیکاس او تروفیموس چې د اسیا د ولایت څخه او تیموتاوس د هغه د سفر ملگري وو. (۵) هغوی مخکې لارل او په ترواس کې یې زمونږ انتظار کاوه. (۶) کله چې د فطیرې ډوډۍ د اختر ورځې تېرې شوې، نو مونږ د فیلیپي څخه په کشتۍ کې روان شولو او په پنځو ورځو کې د هغوی سره په ترواس کې یوځای شولو او یوه هفته هلته پاتې شولو.

په ترواس کې د پولوس وروستنۍ لیدنه او کتنه

(۷) د شنبې ورځې په ماښام مونږ د غوره ماښامي د مراسمو د لمانځلو دپاره سره راټول شولو. پولوس ایماندارانو ته خبرې وکړې، څرنگه چې هغه غوښتل بله ورځ په سفر لار شي، نو تر نیمې شپې پورې یې خپلو خبرو ته دوام ورکړ. (۸) پاس په بالاخانه کې چې مونږ په کې راټول شوي وو، ډېر څراغونه لگېدلي وو. (۹) هلته په کرکۍ کې یو ځوان ناست ؤ چې افتیخوس نومېده. کله چې پولوس خبرې کولې، نو په هغه ځوان باندې خوب راغی او په درانه خوب ویده شو او د درېم منزل څخه لاندې ځمکې ته راولوېد. کله یې چې راپورته کړ، نو هغه مړ شوی ؤ. (۱۰) پولوس لاندې وربنګته شو او خپل ځان یې په هغه ځوان باندې وروغوږځاوه او هغه یې په غېږ کې ونیوه او هغوی ته یې وویل: «مه پرېشانه کېږئ، هغه ژوندی دی.» (۱۱) بیا پولوس بېرته بالاخانې ته وخوت، ډوډۍ یې ماته کړه او ویې خوړله. هغه تر لمرخاته پورې د هغوی سره خبرو ته دوام ورکړ او بیا روان شو. (۱۲) بیا خلکو هغه ځوان خپل کور ته ژوندی بوتله او هغوی ډېر ارام شول.

د ترواس څخه میلیتوس ته د پولوس سفر

(۱۳) مونږ مخکې لارو او په کشتۍ کې کښېناستو او د اسوس ښار ته روان شولو، چېرته چې مونږ غوښتل پولوس هم راسره په کشتۍ کې سپور شي. ځکه چې هغه نیت کړی ؤ چې د وچې لارې نه هغه ځای ته لار شي. (۱۴) کله چې پولوس په اسوس کې زمونږ سره مخامخ شو، نو هغه مو په کشتۍ کې سپور کړ او میتیلینې ته راغلو. (۱۵) د هغه ځای څخه په کشتۍ کې روان شو او په بله ورځ د خیوس جزیرې ته ورسېدلو. بله ورځ ساموس ته راغلو او د هغې ورځې په سبا میلیتوس ته ورسېدلو. (۱۶) ځکه چې پولوس پرېکړه کړې وه چې په کشتۍ کې د افسیس څخه تېر شي، ترڅو د اسیا په ولایت کې د وخت د ضایع کېدلو څخه مخنیوی وشي. هغه بېرته کوله چې که چېرې امکان

ولري د پنتيکاست د ورځې نه مخکې اورشلیم ته ورسېږي.

د افسیس د کلیسا د مشرانو سره د پولوس خدای پاماني

١٧ پولوس د میلیتوس څخه افسیس ته پیغام ولېږه او د کلیسا د مشرانو څخه یې وغوښتل چې راشي او د هغه سره ویني. ١٨ کله چې هغوی راوړسېدل، نو هغه ورته وویل: «تاسو ته معلومه ده چې د هماغې لومړۍ ورځې څخه چې زه د اسیا ولایت ته راوړسېدم او څومره وخت چې ستاسو سره وم، نو تاسو سره مې څنګه ژوند تېر کړ. ١٩ که څه هم د یهودیانو د دسیسو له امله په ما سختې ورځې راغلې، خو ما په پوره عاجزۍ او اوبښکو تویولو سره د څښتن خدمت کړی دی. ٢٠ تاسو ته معلومه ده چې ما ستاسو د ښېګڼې دپاره د هېڅ شي څخه ډډه نه ده کړې او تاسو ته مې د خلکو په مخکې او کور په کور تعلیم درکړی دی. ٢١ ما یهودیانو او غیریهودیانو دواړو ته په کلکه خبرداری ورکړ چې باید د خپلو ګناهونو څخه توبه وباسي او خدای ته رجوع وکړي او زموږ په څښتن عیسی ایمان راوړي. ٢٢ زه اوس د روح القدس څخه په اطاعت کولو سره اورشلیم ته روان یم، خو نه پوهېږم چې هلته به زما سره څه کېږي. ٢٣ زه یوازې په دې پوهېږم چې روح القدس په هر ښار کې ما خبروي چې زندان او تکلیفونه زما په انتظار کې دي. ٢٤ زه د خپل ژوند هېڅ پروا نه لرم او هغه ماته کوم ارزښت نه لري. زه یوازې دا غواړم چې خپله وظیفه سرته ورسوم کومه چې څښتن عیسی راته سپارلې ده، هغه تر سره کړم چې هغه د خدای د فضل په هکله د خلکو خبرول دي.

٢٥ زه ستاسو ټولو په منځ کې ګرځېدلی یم او د خدای د پاچاهۍ په هکله مې وعظ کړی دی. اوس پوهېږم چې ستاسو څخه به یو کس هم نور زما منځ ونه ویني. ٢٦ نو له دې امله زه همدانن تاسو خبروم چې که ستاسو څخه کوم څوک د تلپاتې ژوندونو څخه بې برخې شي، نو زه به یې مسوول نه یم، ٢٧ ځکه چې ما تاسو ته هغه ټول شیان وویل چې خدای یې غواړي. ٢٨ په خپلو ځانونو او هغو ټولو خلکو باندې پام کوی چې روح القدس تاسو د هغو د ساتنې دپاره ټاکلي یی. د خدای په کلیسا باندې چې عیسی د خپلې وینې په بیه اخیستې ده، داسې پام کوی لکه څنګه چې شپانه په خپلو رمو پام کوي. ٢٩ زه پوهېږم چې زما د تګ څخه وروسته به داپرونکي لېوان ستاسو

منځ ته درشي او رمه به په امان کې پرېږدي. (۳۰) حتی ستاسو په منځ کې به داسې خلک پیدا شي چې د حقیقت په ځای به دروغ وايي، ترڅو ایمانداران خپل ځان ته راواړوي. (۳۱) نو بېداره اوسئ او دا خبره یاد ساتئ چې درې کاله مې شپه او ورځ تاسو هر یو ته نصیحت کاوه او ستاسو دپاره مې اوبنکې تویې کړې.

(۳۲) اوس زه تاسو خدای او د هغه د فضل نه ډک کلام ته سپارم، هغه کلام ته چې کولای شي تاسو ته قوت درکړي او هغه برکتونه درکړي چې خدای یې خپلو ټولو سپېڅلو خلکو د میراث په توګه ورکوي. (۳۳) ما هېڅکله د چا نه د سپینو زرو، سرو زرو او کالیو تمه نه ده کړې. (۳۴) تاسو خپله پوهېږئ چې ما په خپلو لاسونو زیار ویستلی او د خپل ځان او خپلو ملګرو اړتیاوې مې پوره کړې دي. (۳۵) ما چې کوم کارونه کړي دي په هغو کې مې تاسو ته وښودل چې څنګه باید زیار وباسو او د غریبانو سره مرسته وکړو او باید د څښتن عیسی هغه خبرې په یاد وساتو چې ویلي یې دي: «د اخیستلو څخه به ورکولو کې برکتونه ډېر دي.»

(۳۶) کله چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو د هغوی سره یوځای په ګونډو شو او د هغوی ټولو سره یې دعا وکړه. (۳۷) بیا هغوی ټولو وژړل، هغه یې په غېږ کې ونیوه، ښکل یې کړ او خدای پاماني یې ورسره وکړه. (۳۸) هغوی په دې ډېر زیات غمجن شول، ځکه چې پولوس ویلي وو چې دوی به نور هېڅکله د هغه مخ ونه ویني. نو هغوی ورسره تر کشتۍ پورې لاړل.

اورشلیم ته د پولوس سفر

۲۱ (۱) مونږ د افسیسانو د مشرانو سره خدای پاماني وکړه او له هغه ځای څخه روان شولو او په کشتۍ کې مخامخ د کاس جزیرې ته لاړو. په بله ورځ د رودوس جزیرې ته ورسېدلو او له هغه ځای څخه د پاترا د ښار بندر ته لاړو. (۲) په هغه ځای کې مونږ یوه کشتۍ پیدا کړه چې فنیقیې ته روانه وه، نو مونږ په کې سپاره شولو او لاړو. (۳) کله چې قبرس د لېرې نه ښکاره شو، نو مونږ د هغه د جنوب خوا څخه تېر شولو او د سوریې خواته روان شولو او د صور د ښار په بندر کې ښکته شولو، ځکه چې هلته یې د کشتۍ څخه بار ښکته کاوه. (۴) په هغه ځای کې مو ایمانداران پیدا کړل

او يوه هفته د هغوی سره پاتې شولو. هغوی د روح القدس په لارښوونه پولوس ته وويل چې اورشليم ته لاړ نه شي. (٥) خو کله چې هفته پوره شوه، نو مونږ بيا په سفر روان شولو. هغوی ټول د خپلو ښځو او ماشومانو سره زمونږ سره ملگري شول او د ښار څخه ووتلو او د بحيرې په غاړه په گوندو شولو او دعا مو وکړه. (٦) بيا مو يو د بل سره خدای پاماني وکړه. مونږ په کشتۍ کې سپاره شو او هغوی بېرته خپلو کورونو ته لاړل.

(٧) مونږ په بحيره کې د صور څخه خپل سفر ته دوام ورکړ او د پتولاماييس ښار ته ورسېدلو. هلته مو د ايماندارانو سره ستړي مشي وکړه او د يوې ورځې دپاره د هغوی سره پاتې شولو. (٨) په بله ورځ له هغه ځای څخه روان شولو او قيصر يې ته ورسېدلو او هلته د فيليپوس په کور کې چې زېرى رسوونکى ؤ، پاتې شولو. هغه د هغو اووه کسانو څخه ؤ چې په اورشليم کې د خوړو د وپشلو دپاره ټاکل شوي وو. (٩) فيليپوس څلور پېغلې لورگانې لرلې چې نبوت به يې کاوه. (١٠) کله چې مونږ څو ورځې هلته وو، نو د يهوديې څخه د اگابوس په نوم يو پيغمبر راغى. (١١) هغه مونږ ته راغى، د پولوس کمر بند يې واخيست او په هغه باندې يې خپل لاسونه او پښې وتړلې او ويې ويل: «روح القدس داسې وايي: په اورشليم کې به يهوديان د دې کمر بند خاوند همدا شان وتړي او غير يهوديانو ته به يې وسپاري.»

(١٢) کله چې مو دا خبرې واورېدلې، نو مونږ او د هغه ځای خلکو پولوس ته زارى وکړې چې اورشليم ته لاړ نه شي. (١٣) خو پولوس په ځواب کې وويل: «تاسو څه کوئ؟ تاسو ولې ژاړئ او زما زړه ماتوئ؟ زه نه يوازې دې ته تيار يم چې بندي شم، بلکې دې ته هم تيار يم چې د څښتن عيسى په خاطر په اورشليم کې مړ شم.» (١٤) مونږ ونه شو کولای چې هغه ته قناعت ورکړو، نو غلي شولو او ومو ويل: «څه چې د څښتن رضا وي هماغسې دې وشي.»

(١٥) څو ورځې وروسته مونږ سفر ته تيارى ونيوه او اورشليم ته روان شولو. (١٦) د قيصر يې څو شاگردان زمونږ سره ملگري شول او مونږ يې د مناسون کور ته چې د قبرس څخه ؤ او د لومړنيو ايماندارانو څخه ؤ، د اوسېدلو دپاره بوتلو.

د يعقوب او د كليسا د مشرانو سره د پولوس ليدنه

١٧) كله چې مونږ اورشليم ته ورسېدلو، نو ايماندارانو راته تود هرکلی ووايه. ١٨) بله ورځ پولوس زمونږ سره د يعقوب د ليدلو دپاره لار او د كليسا ټول مشران هم په هغه ځای کې حاضر وو. ١٩) پولوس په هغوی باندې سلام وچاوه او هغوی ته يې د هغو کارونو په هکله پوره راپور ورکړ چې خدای د هغه په وسيله په غيريهوديانو کې کړي وو. ٢٠) كله چې هغوی دا واورېدل، نو د خدای ثنا يې وويله. بيا هغوی پولوس ته وويل: «ای وروره، ته وينې چې په يهوديانو کې په زرگونو خلکو ايمان راوړی دی او هغوی د موسی په شريعت باندې ټينگ ولاړ دي. ٢١) هغوی ته ستا په هکله ويل شوي دي چې ته هغو يهوديانو ته چې د غيريهوديانو په هېوادونو کې اوسېږي، تعليم ورکوي چې د موسی شريعت پرېږدي. همدارنگه هغوی ته وايي چې خپل اولادونه مه سنتوی او د يهوديانو د رواجونو څخه پيروی مه کوئ. ٢٢) هغوی خامخا ستاسو د راتللو څخه خبرېږي، نو بيا څه وکړو؟ ٢٣) بيا هرڅه چې مونږ درته وايو هماغسې وکړه. دلته څلور کسان دي چې نذر يې منلی دی. ٢٤) د هغوی سره لار شه او په گډه ورسره د پاکوالي مراسم په ځای کړه او هغوی ته پيسې ورکړه چې خپل سرونه وخرایي. نو په دې ډول به هغوی ټول په دې پوه شي څه چې ستا په هکله ويل شوي وو هغه رښتيا نه دي، بلکې ته په خپله هم د موسی د شريعت سره سم خپل ژوند تېروي. ٢٥) خو د هغو غيريهوديانو په هکله چې ايمانداران شوي دي، مونږ هغوی ته خپله پرېکړه په ليکلې توگه لېږلې ده چې هغوی بايد د هغو خوړو څخه چې بتانو ته وړاندې کېږي، د وينې د خوړلو څخه، د هغه حيوان د غوښې د خوړلو څخه چې زندگی شوی وي او د جنسي بدو اړيکو څخه خپل ځانونه وساتي.»

٢٦) نو بله ورځ پولوس هغه څلور تنه د ځان سره بوتلل او د هغوی سره يې د پاکوالي مراسم سرته ورسول. بيا هغه د خدای کور ته لار چې هغوی ته خبر ورکړي چې په څو ورځو کې به د پاکوالي مراسم پوره کېږي او له هغې وروسته به د هر يو دپاره قرباني وړاندې کړای شي.

پولوس د خدای په کور کې نيول کېږي

٢٧) د پاکوالي د مراسمو اووه ورځنۍ دوره لا پای ته نه وه رسېدلې چې د اسيا د ولايت ځينو

يهوديانو پولوس د خدای په کور کې وليده. هغوی خلک ولمسول او پولوس يې ونيوه (۲۸) او چيغې يې ووهلې: «ای د اسراييلو خلکو، مرسته وکړئ او د دې سړي په خلاف زمونږ سره يوځای شئ. دا هغه سړی دی چې هر چپرته ځي او زمونږ د قوم، د موسی د شريعت او د خدای د کور په ضد هرچا ته تعليم ورکوي. برسېره پر دې هغه يونانيان هم د خدای کور ته راوستلي دي او دا سپېڅلی ځای يې ورباندې ناپاکه کړی دی.» (۲۹) هغوی د دې دپاره دا خبرې وکړې چې له مخکې څخه يې تروفيموس چې د افسيس څخه ؤ، په ښار کې د پولوس سره ليدلی ؤ او فکر يې کاوه چې پولوس هغه د خدای کور ته راوستلی دی. (۳۰) په ټول ښار کې گډوډي رامنځته شوه او خلکو د هرې خوا څخه رامنډې کړې، پولوس يې ونيو او په رښکلو يې د خدای د کور څخه دباندي راوويست او سمدلاسه د خدای د کور دروازې بندې شوې. (۳۱) کله چې خلکو هڅه کوله پولوس ووژني، په دې وخت کې د رومي لښکرو قوماندان ته خبر ورسېده چې په ټول اورشليم کې غوغا جوړه شوې ده. (۳۲) قوماندان سمدلاسه خپل عسکر او منصبداران د ځان سره واخيستل او د گڼې گونې خواته يې ورمندې کړې. کله چې خلکو قوماندان او عسکر وليدل، نو د پولوس د وهلو نه يې لاس واخيست. (۳۳) بيا قوماندان پولوس ته نژدې ورغی او هغه يې ونيو او امر يې وکړ چې هغه په دوو زنځيرونو باندې وتړئ. بيا هغه پوښتنه وکړه: «دا سړی څوک دی او څه يې کړي دي؟» (۳۴) ځينو خلکو به په چيغو کې يو څه ويل او ځينو به بل څه. هلته دومره شور او غوغا وه چې قوماندان پوه نه شو چې حقيقت څه دی. نو امر يې وکړ چې هغه نظامي قلعه ته بوځي. (۳۵) کله چې هغوی د نظامي قلعه زينو ته ورسېدل، نو خلکو دومره زور راوړ چې عسکر مجبور شول پولوس په خپلو اوږو باندې يوسي، (۳۶) ځکه چې خلک ورپسې وو او چيغې يې ووهلې: «هغه ووژنئ.»

پولوس د خپل ځان څخه دفاع کوي

(۳۷) عسکرو لا پولوس نظامي قلعه ته نه ؤ رسولي چې قوماندان ته يې وويل: «ايا زه کولای شم تاته يو څه ووايم؟» قوماندان ورته وويل: «نو ته په يوناني ژبه هم خبرې کولای شي؟» (۳۸) نو بيا ته هغه مصری نه يې چې څه موده مخکې يې اله گوله جوړه کړې وه او څلور زره قاتلان يې د ځان سره دښتې ته بيولي وو؟» (۳۹) پولوس ځواب ورکړ: «زه يهودي يم او په قيليقيه کې د ترسوس د ښار څخه يم چې يو مهم ښار دی. مهرباني وکړه اجازه راکړه چې د خلکو سره خبرې وکړم.» (۴۰)

قوماندان ورته اجازه ورکړه، نو پولوس په زینې باندې ودرېده او د لاس په پورته کولو سره یې خلکو ته اشاره وکړه چې غلي شي. کله چې هغوی غلي شول، نو په آرامي یعنی د هغوی په ژبه یې د هغوی سره خبرې پیل کړې.

۲۲ (۱) پولوس هغوی ته وویل: «ای زما یهودي ورونو او پلرونو! زه چې اوس تاسو ته د خپل ځان څخه د دفاع دپاره څه وایم، ورته غوږ ونیسئ.» (۲) کله چې هغوی واورېدل پولوس په آرامي ژبه خبرې کوي، نو هغوی نور هم غلي شول. بیا پولوس وویل: (۳) «زه یهودي یم او د قلیقې په ترسوس کې پیدا شوی یم، خو دلته په اورشلیم کې لوی شوی یم او د غمالاییل شاگرد وم. د هغه څخه مې په ډېرې سختې طریقې سره زده کړل چې څنگه د خپلو نیکونو د شریعت څخه پیروي وکړم او په غیرت او شوق سره مې د خدای خدمت وکړ لکه څنگه چې تاسو یې کوئ.» (۴) ما د مرگ تر حده د څښتن عیسی مسیح د لارې پیروان ځورول. بنځې او نران دواړه به مې نیول او په زندان کې به مې اچول. (۵) لوی کاهن او د یهودیانو د شورا ټول غړي کولای شي شاهدي ورکړي چې زه رښتیا وایم. هغوی ماته په دمشق کې د یهودي ورونو دپاره رسمي لیکونه راکړي وو. نو زه دمشق ته لاړم چې هغه خلک لاس تړلي اورشلیم ته راولم چې سزا ورته ورکړل شي.

(۶) کله چې زه په سفر روان وم او دمشق ته نژدې شوم او د غرمې وخت نژدې ؤ، نو ناڅاپه د اسمان څخه یوه لویه رڼا زما شاوخوا وځلېدله. (۷) زه په ځمکه راولوېدم او یو اواز مې واورېد چې ویل یې: «شاووله، شاووله! ته ولې ما ځوروي؟» (۸) ما پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک یې؟» هغه ځواب راکړ: «زه عیسی ناصري یم، یعنی هغه څوک چې ته یې ځوروي.» (۹) زما ملگرو رڼا ولیدله، خو چا چې زما سره خبرې کولې د هغه اواز یې نه اورېدلو. (۱۰) ما پوښتنه وکړه: «څښتنه، زه څه وکړم؟» څښتن راته وویل: «پاڅپړه او دمشق ته لاړ شه. کله چې هلته ورسېدلې، نو په هغه ځای کې به د هغو ټولو کارونو په هکله چې ستا دپاره ټاکل شوي دي، درته وویل شي.» (۱۱) زه د هغې سختې رڼا له لاسه وړوند شوی وم، نو ملگرو مې له لاسه ونيولم او دمشق ته یې بوتلم.

(۱۲) په هغه ښار کې یو سړی اوسېده چې حنانيا نومېده چې یو پرهېزگاره او په شریعت باندې ټینګ ولاړ ؤ او د هغه ځای ټولو یهودیانو د هغه ډېر درناوی کاوه. (۱۳) هغه راغی، زما په څنګ کې

ودرېده او ويې ويل: «ای شاووله وروره، سترگې وغروه.» په هماغه شېبه زه بينا شوم او هغه مې وليده. (۱۴) هغه وويل: «زمونږ د نيکونو خدای ته د دې دپاره غوره کړی يې چې د هغه رضا وپېژني، د هغه نېک خدمتگار وويني او د هغه اواز د هغه د خپلې خولې څخه واوري.» (۱۵) ځکه چې ته به د ټولو خلکو دپاره د هغه شاهد اوسې او څه چې دې ليدلي او اورېدلي دي، د هغو شاهدي به ورکوي. (۱۶) اوس څه شي ته انتظار کوي؟ پاڅېره، د تعمید غسل واخله او څښتن ته دعا وکړه چې گناهونه دې وبخښل شي.»

(۱۷) کله چې زه بېرته اورشليم ته راغلم او د خدای په کور کې مې دعا کوله، نو رويا مې وليدله. (۱۸) په دې رويا کې مې څښتن وليده چې راته ويل يې: «زر شه او سمدلاسه د اورشليم څخه لاړ شه، ځکه چې د دې ښار خلک به زما په هکله ستا شاهدي ونه مني.» (۱۹) ما وويل: «څښتنه، هغوی په دې ښه پوهېږي چې زه هغه سړی يم چې ستا ايمانداران به مې زندان ته اچول او په هرې کنيسه کې به مې وهل. (۲۰) کله چې ستا شاهد استيفان ووژل شو، نو زه هلته ولاړ وم او په دې کار کې ورسره زما رضا وه او د هغه د قاتلانو د چپنو ساتنه مې کوله.» (۲۱) نو څښتن راته وويل: «لاړ شه، ځکه چې زه تا د لېرې ځايونو غيريهوديانو ته لېرم.»»

پولوس رسول او رومي قوماندان

(۲۲) خلکو تر دې ځای پورې د پولوس خبرو ته غور ونيوه، خو هغوی چيغې پيل کړې: «داسې سړی د دې نړۍ څخه ورک کړئ! هغه د دې لايق نه دی چې ژوندی پاتې شي.» (۲۳) هغوی چيغې وهلې، خپل څادرونه يې له ځمکې وهل او خاورې يې پورته بادولې. (۲۴) رومي قوماندان امر وکړ چې پولوس دننه نظامي قلعه ته بوځي او په دورو يې ووهي او پوښتنه ترې وکړي، ترڅو دا معلومه شي چې خلک ولې د هغه په خلاف داسې چيغې وهي. (۲۵) خو کله چې هغوی پولوس وتړلو چې په دورو يې ووهي، نو پولوس د هغه منصبدار څخه چې په هغه ځای کې ولاړ ؤ، پوښتنه وکړه: «ايا تاسو ته قانون دا اجازه درکوي چې يو رومي سړی چې جرم هم ورباندې ثابت شوی نه وي، ووهي؟» (۲۶) کله چې هغه منصبدار دا خبره واورېدله، نو قوماندان ته ورغی او پوښتنه يې ترې وکړه: «ته پوهېږې چې څه کوي؟ دا سړی خو رومي دی.» (۲۷) نو قوماندان پولوس ته ورغی او پوښتنه يې ترې وکړه: «ماته ووايه چې ته رومي يې؟» پولوس ځواب ورکړ: «هو.» (۲۸) قوماندان

وويل: «ما په ډېره لوږه بيه دا تابعيت حاصل كړى دى.» پولوس ورته وويل: «خو زه رومي يم، ځكه چې مور او پلار مې روميان دي.» (۲۹) نو كومو عسكرو چې غوښتل د پولوس څخه يوښتنې وكړي، هغه يې زر پرېښود او قوماندان هم ووېرېده، ځكه هغه پوه شو چې پولوس يو رومي سړى دى او د هغه په امر تړل شوى ؤ.

پولوس د شورا په مخكې

(۳۰) په بله ورځ قوماندان وغوښتل په دې پوه شي چې په كوم معقول دليل يهوديان په پولوس تور لگوي، نو پولوس يې ازاد كړ او مشرانو كاهنانو او ټولې شورا ته يې امر وكړ چې سره راټول شي. بيا هغه پولوس راوست او د هغوى په مخكې يې ودراره.

۲۳ (۱) پولوس په ځير سره د شورا غړو ته وكتل او ويې ويل: «اى ورونو! ما تر نن ورځې پورې په پاك وجدان سره د خداى په حضور كې ژوند تېر كړى دى.» (۲) په دې خبره لوى كاهن حنانيا هغو خلكو ته چې د پولوس په خوا كې ولاړ وو، امر وكړ چې په خوله يې ووهي. (۳) بيا پولوس هغه ته وويل: «خداى به دې ووهي، اى په چونه باندي سپين شوى دېواله. ته ناست يې چې د شريعت له مخې زما په هكله قضاوت وكړي، خو اوس د شريعت خلاف امر كوي چې ما ووهي.» (۴) نو هغو خلكو چې د پولوس په خوا كې ولاړ وو، وويل: «ته د خداى لوى كاهن ته سپكاوى كوي؟» (۵) پولوس ځواب وركړ: «اى ورونو، زه نه پوهېدم چې هغه لوى كاهن دى. ځكه چې د خداى په كلام كې ليكل شوي دي چې د خپل قوم مشر ته بدې خبرې مه كوي.»

(۶) كله چې پولوس پوه شو چې د شورا ځينې غړي صدوقيان او ځينې يې فريسيان دي، نو په لوړه اواز يې وويل: «اى ورونو! زه فريسي يم او پلار مې هم فريسي ؤ. زه په دې خاطر محاكمه كېرم چې په دې هيله يم چې مړي به بيا راژوندي كېږي.» (۷) څنگه چې هغه دا خبره وكړه، نو د فريسيانو او صدوقيانو ترمنځ مخالفت پيدا شو او غونډه په دوو ډلو ووېشل شوه. (۸) (ځكه چې صدوقيان د قيامت د ورځې، فرښتو او پېريانو څخه منكر دي، خو فريسيان دا ټول مني.) (۹) په غونډه كې ډېر شورماشور او غوغا پيدا شوه او د فريسيانو د ډلې څخه د شريعت يو څو عالمان راپاڅېدل او په

كلكه يې وويل: «مونږ په دې سړي كې هېڅ غلطي نه وينو. كېدای شي چې كوم روح يا فرښتې ورسره خبرې كړې وي.» (۱۰) دا مخالفت دومره سخت شو چې قوماندان ووېرېده چې هسې نه هغوی پولوس ټوټې ټوټې كړي، نو عسكرو ته يې امر وكړ چې غونډې ته ورننوځي او پولوس په زوره د هغوی له منځ نه راوباسي او نظامي قلعه ته يې بوځي.

(۱۱) په هماغه شپه څښتن د پولوس په خوا كې ودرېده او ويې ويل: «زېور اوسه! لكه څنگه چې تا په اورشليم كې زما په هكله شاهدي وركړه، نو په روم كې هم بايد شاهدي وركړې.»

د پولوس په ضد دسيسه

(۱۲) كله چې ورځ شوه، نو ځينې يهوديان سره راټول شول او يوه دسيسه يې جوړه كړه او قسم يې وخوړ چې ترڅو پورې مو پولوس نه وي وژلی، نو نه به څه خورو او نه به څه څښو. (۱۳) كومو خلكو چې دا دسيسه جوړه كړې وه، شمېر يې د څلوېښتو تنو څخه زيات ؤ. (۱۴) بيا هغوی مشرانو كاهنانو او د قوم مشرانو ته ورغلل او ويې ويل: «مونږ قسم خوړلی دی تر هغې پورې چې پولوس مو نه وي وژلی، نو مونږ به هېڅ شی ونه خورو. (۱۵) نو اوس تاسو او د شورا غړي په دې بهانه چې غواړئ د هغه په هكله سم معلومات تر لاسه كړئ، د قوماندان څخه وغواړئ چې پولوس تاسو ته راولي. مونږ دې ته تيار يو چې دلته د رارسېدلو څخه مخكې هغه مړ كړو.»

(۱۶) خو د پولوس د خور زوی د دې دسيسې څخه خبر شو او نظامي قلعه ته لاړ او پولوس يې خبر كړ. (۱۷) بيا پولوس يو منصبدار راوغوښت او ورته ويې ويل: «دا ځوان سړی قوماندان ته بوځه، ځكه هغه غواړي چې قوماندان ته كوم څه ووايي.» (۱۸) نو منصبدار هغه ځوان سړی قوماندان ته بوتله او ورته ويې ويل: «زنداني شوي پولوس زه راوغوښتلم او زما څخه يې وغوښتل چې دا ځوان تاسو ته راولم، ځكه چې هغه غواړي تاسو ته څه ووايي.» (۱۹) قوماندان هغه له لاسه ونيو او يو گوښه ځای ته يې بوتله او پوښتنه يې ترې وكړه: «ته څه غواړې چې ماته يې ووايي؟» (۲۰) هغه وويل: «ځينو يهوديانو دسيسه جوړه كړې چې ستاسو څخه وغواړي چې پولوس سبا شورا ته بوځي. هغوی به داسې يوه بهانه وكړي چې غواړي د هغه په هكله سم معلومات تر لاسه كړي. (۲۱) خو د هغوی خبرو ته غوږ مه نيسه، ځكه چې تر څلوېښتو زيات كسان هغه ته په كمين

کې ناست دي او قسم يې خوړلی، ترڅو پورې يې چې پولوس مړ کړی نه وي، نو هغوی به نه څه خوري او نه به څه څښي. هغوی همدا اوس دې کار ته تيار دي او ستا ځواب ته انتظار وباسي.»

۲۲ نو قوماندان هغه ځوان رخصت کړ او هغه ته يې حکم وکړ: «څه چې دې ماته وويل هغه هېچا ته ونه وايي.»

پولوس فيليکس والي ته لېرل کيږي

۲۳ بيا قوماندان خپل دوه تنه منصبداران راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: «دوه سوه پياده او اويا تنه سپاره عسکر او دوه سوه نېزه لرونکي تيار کړئ چې نن شپه نهه بجې قيصر يې ته لار شي.» ۲۴

د پولوس دپاره هم يو څو اسونه تيار کړئ چې ورباندې سپور شي او روغ رمټ يې فيليکس والي ته ورسوي.» ۲۵ بيا قوماندان هغه ته يو خط وليکه چې په کې داسې ليکل شوي وو:

۲۶ «د کلوديوس ليسيلاس له خوا دې ښاغلي فيليکس والي ته سلام وي. ۲۷ دا سړی يهوديانو نيولی ؤ او نژدې ؤ چې وژلی يې وای. خو کله چې زه خبر شوم هغه يو رومي دی، نو د خپلو عسکرو سره ورغلم او هغه مې ترې خلاص کړ. ۲۸ ما غوښتل په دې پوه شم چې هغوی پرې ولې تور لگولی دی، نو هغه مې د هغوی شورا ته بوتله. ۲۹ زه پوه شوم چې هغه داسې کار نه دی کړی چې د مرگ لايق وي او يا دې په زندان کې واچول شي. کوم تور چې په هغه باندې لگېدلی دی هغه د هغوی د خپل شريعت پورې تړلې خبرې وې. ۳۰ خو کله چې زه خبر شوم چې د هغه د وژلو دپاره دسيسه جوړه شوې ده، نو سمدلاسه مې پرېکړه وکړه چې تاسو ته يې درولېږم او د هغه مدعيانو ته مې امر وکړ چې خپله دعوه دې تاسو ته وړاندې کړي.»

۳۱ نو عسکرو د حکم سره سم په هماغه شپه پولوس د انتيپاتريس ښار ته بوتله. ۳۲ په بله ورځ پياده عسکر بېرته خپلې نظامي قلعه ته راستانه شول او سپاره عسکر يې پرېښودل چې د پولوس سره لار شي. ۳۳ کله چې هغوی قيصر يې ته ورسېدل، نو هغه ليک يې والي ته ورساوه او پولوس يې ورته وروسپاره. ۳۴ والي ليک ولوست او د پولوس څخه يې پوښتنه وکړه چې د کوم ولايت څخه

دی. کله چې پوه شو چې هغه د قلیقېي څخه دی، (۳۵) نو والي ورته وویل: «زه به هغه وخت ستا دعوه واورم چې کله ستا مدعیان راورسېږي.» بیا هغه امر وکړ چې پولوس دې د هیرودیس په ماڼۍ کې وساتل شي.

د فیلیکس والي په حضور کې د پولوس محاکمه

۲۴ (۱) پنځه ورځې وروسته لوی کاهن حنانيا د څو تنو مشرانو او د ترتولوس په نوم د یو وکیل سره قیصریې ته راورسېدل او د پولوس په ضد یې خپله دعوه والي ته وړاندې کړه. (۲) کله چې پولوس راوغوښتل شو، نو ترتولوس خپله دعوه داسې پیل کړه: «بناغلیه، ستاسو د ښه مشرتوب له امله مونږ د دوامدارې سولې څخه برخمن شولو او زموږ د وطن د ښېګڼې دپاره ډېر ضروري اصلاحات روان دي. (۳) مونږ په هرځای کې او په هر وخت کې ستاسو د دې کارونو دپاره د زړه له کومې ډېره مننه کوو. (۴) زه نه غواړم چې ستاسو ډېر وخت ونیسم، نو ستاسو څخه غوښتنه کوم چې د مهربانۍ له مخې زموږ څو خبرو ته غوږ ونیسئ. (۵) مونږ ته معلومه شوې ده چې دا یو مصیبت جوړوونکی سړی دی او په ټوله نړۍ کې د یهودیانو په منځ کې شور او غوغا راپیدا کوي او د ناصریانو د مذهبي ډلې مشر دی. (۶) همدارنګه هغه کونښن کاوه چې د خدای د کور بې عزتي وکړي، خو مونږ هغه ونیوه. [مونږ غوښتل چې د خپل شریعت له مخې هغه محاکمه کړو. (۷) خو لیسایاس قوماندان راغی او په زوره یې هغه زموږ نه خلاص کړ (۸) او د هغه مدعیانو ته یې امر وکړ چې ستاسو حضور ته راشي.] که تاسو خپله د پولوس څخه پوښتنه وکړئ نو پوه به شئ چې زموږ دعوه رښتیا ده.» (۹) بیا نورو حاضر و یهودیانو هم په پولوس باندې همدا توروڼه ولګول او ویې ویل چې د ترتولوس ټولې خبرې رښتیا دي.

د فیلیکس په حضور کې د پولوس دفاع

(۱۰) والي پولوس ته اشاره وکړه چې خبرې وکړي او پولوس وویل: «زه خبر یم چې ډېر کلونه کيږي تاسو د دې قوم قاضي یئ، نو زه په خوشحالی سره ستاسو په مخکې د خپل ځان څخه دفاع کوم. (۱۱) تاسو ته به خپله معلومه شي چې د دولسو ورځو څخه زیات وخت نه کيږي چې زه

اورشليم ته د عبادت كولو دپاره تللی وم. (۱۲) هېچا زه نه يم ليدلی چې د خدای په كور كې مې د چا سره بحث كړی وي يا مې په كنيسې يا مې د ښار په كوم بل ځای كې خلك راپارولي وي. (۱۳) كوم تورونه چې هغوی په ما لگولي دي د هغو په هكله تاسو ته كوم ثبوت نه شي وړاندې كولاى. (۱۴) خو زه ستاسو په حضور كې اقرار كوم چې زه د خپلو نيكونو د خدای په عبادت كولو كې د خښتن عيسی د لارې څخه پيروي كوم چې هغوی يې غلطه بولي. زه په هغو ټولو شيانو چې د موسی په شريعت او د پيغمبرانو په كتابونو كې ليكل شوي دي، عقیده لرم. (۱۵) زه خدای ته همداسې هيله لرم چې دوی يې لري او هغه دا چې ښك او بد خلك به دواړه د قيامت په ورځ له مړو نه راژوندي كيږي. (۱۶) نو زه تل كوښښ كوم چې د خدای او انسانانو په حضور كې پاك وجدان ولرم.

(۱۷) وروسته له څو كلونو زه اورشليم ته راغلم چې خپل قوم ته خيرات يوسم او قرباني وكړم. (۱۸) زه د خدای په كور كې د پاكوالي د مراسمو د سرته رسولو څخه وروسته هغوی وليدم. هلته نه د خلكو گڼه گڼه او نه كومه شور او غوغا وه. (۱۹) خو د اسيا د ولايت ځينې يهوديان چې هلته موجود وو، بايد په خپله دلته حاضر شي او كه زما په خلاف كوم څه لري، نو خپل تورونه دې وړاندې كړي. (۲۰) يا پرېږدئ چې په خپله دا خلك ووايي كله چې زه د شورا په مخكې ولاړ وم په ما كې كوم جرم پيدا كړی وي، (۲۱) بې له يو شي چې كله زه د هغوی په مخكې ولاړ وم او په لوړ اواز مې وويل: «زه نن له دې امله محاكمه كېږم چې په دې عقیده يم چې مړي به بيا راژوندي كيږي.»

(۲۲) خو فيليكس چې د خښتن عيسی د لارې نه ښه خبر ؤ، نو محاكمه يې وځنډوله او ويې ويل: «كله چې ليسياس قوماندان راوړسېده، نو بيا به زه ستاسو د دعوي په هكله خپله پرېكړه وكړم.» (۲۳) هغه يو منصبدار ته امر وكړ چې پولوس تر نظارت لاندې ونيسي او هغه ته لږ څه ازادي ورکړي او د هغه ملگرو ته چې د هغه د اړتياوو د پوره كولو دپاره ځي او راځي، اجازه ورکړي.

پولوس د فيليكس او دروسيلې په حضور كې

(۲۴) څو ورځې وروسته فيليكس د خپلې ښځې دروسيلې سره چې يهودی وه، راغی. هغه پولوس

راوغونښت او د هغه خبرې يې چې په عیسی مسیح باندې د ایمان راوړلو په هکله کولې، واورېدلې. ^(۲۵) خو کله چې پولوس د عدالت، په خپل نفس باندې د واک لرلو او د قیامت د ورځې په هکله خبرې کولې، نو فیلیکس ووېرېده او وېي ویل: «د اوس دپاره همدومره بس دی. کله چې یو مناسب وخت پیدا شو بیا به دې راوغواړم.» ^(۲۶) په همدې وخت کې هغه په دې هیله و چې پولوس به ورته رشوت ورکړي او له همدې امله به یې هغه هر وخت راغونښته او خبرې به یې ورسره کولې.

^(۲۷) کله چې دوه کاله تېر شول، نو پورکیوس فستوس د فیلیکس په ځای والي وټاکل شو. فیلیکس د یهودیانو د خوشحالولو دپاره پولوس په زندان کې پرېښود.

د رومي امپراتور څخه د پولوس غوښتنه

۲۵ ^(۱) کله چې فستوس قیصر یې ته د والي په توګه راغی، نو درې ورځې وروسته اورشلیم ته لاړ. ^(۲)-^(۳) هلته مشرانو کاهنانو او د یهودیانو مشرانو د پولوس په خلاف خپله دعوه هغه ته وړاندې کړه. هغوی د فستوس څخه غوښتنه وکړه چې ورباندې مهرباني وکړي او پولوس اورشلیم ته راوغواړي. ځکه چې هغوی ورته دسیسه جوړه کړې وه چې کمین ورته ونیسي او په لاره کې یې ووژني. ^(۴) فستوس ځواب ورکړ: «پولوس په قیصریه کې بندي ساتل شوی دی او زه په خپله ډېر زر بېرته هلته ورځم.» ^(۵) نو ستاسو مشران دې زما سره قیصریې ته لاړ شي او که هغه کوم غلط کار کړی وي، نو دعوه دې پرې وکړي.»

^(۶) فستوس د اتو یا لسو ورځو دپاره په اورشلیم کې پاتې شو او بیا قیصریې ته لاړ. په بله ورځ هغه په محکمه کې په خپلې چوکۍ باندې کښېناست او امر یې وکړ چې پولوس راوړي. ^(۷) کله چې پولوس راغی، نو هغه یهودیان چې د اورشلیم څخه راغلي وو د هغه څخه شاوخوا راتاو شول او په هغه باندې یې ډېر سخت توروڼه ولګول چې ثابتولی یې نه شول. ^(۸) پولوس د خپل ځان څخه دفاع وکړه او وېي ویل: «ما نه د یهودیانو د شریعت په خلاف، نه مې د خدای د کور او نه مې د امپراتور په خلاف کوم غلط کار کړی دی.» ^(۹) خو فستوس غوښتل چې یهودیان خوشحاله کړي، نو د پولوس څخه یې پوښتنه وکړه: «ایا ته غواړې چې اورشلیم ته لاړ شي او د دې توروڼو له امله

چې درباندي لگېدلي دي په هغه ځای کې زما په حضور کې ستا محاکمه وشي؟» (۱۰) پولوس په ځواب کې وويل: «زه همدا اوس د امپراتور په محکمه کې يعنې هغه ځای کې چې بايد زما قضيه په کې وچلېږي، ولاړ يم. تاسو ته ښه معلومه ده چې ما د يهوديانو په خلاف کوم جرم نه دی کړی. (۱۱) که چېرې زه مجرم يم او داسې کار مې کړی وي چې د مرگ د سزا لايق يم، نو د مرگ څخه نه تنبتم. خو که چېرې هغه تورونه چې د دې يهوديانو له خوا په ما لگېدلي دي رښتيا نه وي، نو هېڅوک حق نه لري چې ما هغوی ته په لاس ورکړي. زه امپراتور ته عرض کوم چې خپله دې زما د قضیې په هکله پرېکړه وکړي.» (۱۲) بيا فستوس د خپلو مشاورانو سره د مشورې کولو نه وروسته په ځواب کې وويل: «دا چې تا امپراتور ته عرض کړی دی، نو امپراتور ته به لاړ شي.»

پولوس د اگريپاس او برنيکی په حضور کې

(۱۳) خو ورځې وروسته اگريپاس پاچا او د هغه خور برنيکی قيصرې ته راغلل چې فستوس ته هرکلی ووايي. (۱۴) هغوی د څو ورځو دپاره هلته پاتې شول، نو فستوس د پولوس قضيه پاچا ته وړاندې کړه او ويې ويل: «دلته يو سړی دی چې فيليکس په زندان کې پريښی دی. (۱۵) کله چې زه اورشليم ته لاړم، نو د مشرانو کاهنانو او نورو يهودي مشرانو په هغه باندې تورونه ولگول او زما څخه يې وغوښتل چې هغه ته سزا ورکړم. (۱۶) خو ما هغوی ته ځواب ورکړ چې دا د روميانو دود او دستور نه دی چې يو تورن سړی دې خپلو مدعيانو ته په لاس ورکړي، تر هغې چې هغه د خپلو مدعيانو سره مخامخ نه کړي او هغه ته دا موقع ور نه کړي چې د لگول شويو تورونو په وړاندې د خپل ځان څخه دفاع وکړي. (۱۷) کله چې هغوی دلته راغلل نو ځنډ مې ونه کړ او په بله ورځ په محکمه کې کښېناستم او امر مې وکړ چې هغه راولي. (۱۸) کله چې د هغه مدعيان پاڅېدل چې خبرې وکړي، هغوی ونه شو کولای چې هغه په هغو جرمونو باندې چې زما په خيال کې هم نه وو، ملامته کړي. (۱۹) هغوی د خپل دين او د يو سړي په هکله چې عیسی نومېږي او مړ شوی دی، د نظر اختلاف درلود او پولوس دعوه کوي چې هغه ژوندی دی. (۲۰) زه زړه نازړه وم چې څنگه د دې موضوع په هکله څېړنه وکړم، نو د پولوس څخه مې پوښتنه وکړه چې ايا ته غواړې چې اورشليم ته لاړ شي او هلته دې قضيه وڅېړل شي. (۲۱) خو پولوس غوښتنه وکړه تر هغې پورې چې امپراتور د هغه د قضیې په هکله خپله پرېکړه نه وي کړې، هغه دې تر نظارت لاندې وساتل شي. نو ما امر

وکر، ترخو پورې چې هغه امپراتور ته لېرم هغه دې بندي وساتل شي.» (۲۲) اګریپاس فستوس ته وویل: «زه غواړم چې په خپله د دې سړي خبرې واورم.» فستوس ځواب ورکړ: «سبا به د هغه خبرې واورې.»

(۲۳) په بله ورځ اګریپاس او برنیکی په زیات شان او شوکت سره راغلل او د قوماندانانو او د ښار د مشرانو سره دربار ته ننوتل. بیا فستوس امر وکړ او پولوس یې حاضر کړ. (۲۴) بیا فستوس وویل: «ای اګریپاس پاچا او ټولو حاضرینو! تاسو دا سړی وینی چې ټولو یهودیانو که دلته دي او که په اورشلیم کې دي، ورڅخه ماته شکایت کړی دی. هغوی چيغې وهلې چې دا سړی باید ژوندی پاتې نه شي. (۲۵) خو زما په نظر هغه کوم داسې کار نه دی کړی چې د مرګ سزا دې ورکړای شي. څرنګه چې هغه خپله عرض وکړ چې امپراتور دې د هغه د قضیې په هکله پرېکړه وکړي، نو ما پرېکړه وکړه چې هغه روم ته ولېرم. (۲۶) خو د هغه په هکله زما سره کوم ځانګړی څه شی نشته چې امپراتور ته یې ولیکم. نو هغه مې تاسو ټولو او په ځانګړې توګه ستاسې اګریپاس پاچا حضور ته راوست، ترڅو د هغه د قضیې تر خپرلو وروسته وکولای شم هغه ته یو څه ولیکم. (۲۷) ځکه چې زما په نظر دا خبره سمه نه ده چې یو بندي یې له کومو ښکاره توروونو امپراتور ته ولېرم.»

د اګریپاس په حضور کې د پولوس دفاع

۲۶ (۱) اګریپاس پولوس ته وویل: «تاته اجازه درکول کيږي چې د خپل ځان څخه دفاع وکړې.» نو پولوس خپل لاس پورته کړ او د خپل ځان څخه یې داسې دفاع وکړه: (۲) «ای پاچا، زه خپل ځان بختور ګڼم چې نن ستاسو په حضور کې ولاړ یم او د هغو ټولو توروونو په خلاف چې د یهودیانو له خوا په ما لګېدلي دي، د خپل ځان څخه دفاع کوم. (۳) په ځانګړې توګه څرنګه چې تاسو د یهودیانو د ټولو دودونو او د هغوی ترمنځ چې کوم اختلافات موجود دي، د هغو ټولو سره بلد یئ. نو تاسو ته سوال کوم چې په پوره صبر او حوصلې سره زما خبرو ته غور ونیسئ.

(۴) ټول یهودیان پوهیږي چې ما د ځوانۍ د وخت نه د خپلو خلکو سره او په اورشلیم کې څنګه ژوند تېر کړی دی. (۵) هغوی ما له پخوا څخه پېژني او که چېرې هغوی وغواړي نو کولای شي

تصدیق کړي چې زه د فریسیانو د ډلې غړی وم چې دا زمونږه یوه ډېره سرسخته مذهبي ډله ده. (٦)

اوس د دې دپاره چې د خدای د هغې وعدې په هیله یم چې زمونږ د نیکونو سره یې کړې ده، محاکمه کړم. (٧) دا هغه وعده ده چې زمونږ د خلکو دولس قبیلې د هغې د پوره کېدلو په هیله شپه او ورځ عبادت کوي. ای پاچا! د همدې هیلې په خاطر یهودیان په ما باندې توروته لگوي. (٨)

تاسو هر یو ته دا ولې ناشونې ښکاري چې خدای مري راژوندي کولای شي؟ (٩) یو وخت ما خپله داسې فکر کاوه هرڅه چې کولای شم باید د عیسی ناصري د نوم سره د مخالفت کولو دپاره یې وکړم. (١٠) ما په اورشلیم کې همداسې وکړل. د مشرانو کاهنانو څخه مې واک او اختیار ترلاسه کړ او ډېر ایمانداران مې زندان ته واچول او کله به چې هغوی ته د مرگ سزا ورکول کېدله، نو ما به هم د هغوی په خلاف رایه ورکوله. (١١) خو څو ځلې مې هغوی ته په کنیسو کې سزا ورکړې ده او کوبنس مې کاوه چې هغوی دې ته مجبور کړم چې د خپلې عقیدې څخه منکر شي. زما قهر او غضب تر دې حده پورې ورسېده چې حتی هغوی پسې به د نورو هېوادونو ښارونو ته تلم چې هغوی وځوروم.

(١٢) یوه ورځ زه د هغه واک او حکم له مخې چې د مشرانو کاهنانو له خوا راکړل شوی ؤ، د یو کار پسې دمشق ته روان وم. (١٣) ای پاچا! کله چې زه د غرمې په وخت کې په لاره روان وم، نو ما یوه رڼا ولیدله چې د لمر څخه هم زیاته روښانه وه او د اسمان څخه راروانه وه او په ما او زما د سفر په ملگرو باندې وځلېدله. (١٤) مونږ ټول په ځمکه باندې راولوېدلو. بیا مې په آرامي ژبه کې یو اواز واورېد چې ماته یې وویل: «ای شاووله، ای شاووله، ته ولې ما ځوروي؟ دا یو بې گټې کار دی چې د خپل بادار د ارادې په وړاندې ودرېږي.» (١٥) ما پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک یې؟» او څښتن وویل: «زه عیسی یم، یعنې هغه څوک چې ته یې ځوروي.» (١٦) خو اوس پاڅېره او په خپلو پښو ودرېره. زه تاته د دې دپاره رانښکاره شوم چې تا خپل خدمتگار وټاکم او څه چې دې زما څخه ولیدل او هغه څه چې په راتلونکي کې به یې درته وښایم د هغو په هکله به شاهدی ورکړي. (١٧)

زه به تا د اسراییلو د قوم او غیریهودیانو څخه وژغورم. زه تا هغوی ته لېرم (١٨) چې د هغوی سترگې خلاصې کړي، ترڅو هغوی د تیاري څخه رڼا ته او د شیطان د واکمنۍ څخه یې د خدای خواته راواړوي، ترڅو په ما باندې د ایمان راوړلو په وسیله د هغوی گناهونه وبخښل شي او د خدای په سپېڅلو خلکو کې شامل شي.

١٩ نو ای پاچا! ما د هغه حکم څخه چې په اسماني رويا کې راته وشو، سرغړونه نه ده کړې. ٢٠
 ما لومړی په دمشق او اورشلیم کې او بیا په ټوله یهودیه کې او همدارنگه غیریهودیانو ته مې اعلان
 وکړ چې د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي، د خدای خواته راوگرځي او داسې کارونه وکړي چې
 ثابته کړي چې هغوی توبه ويستلې ده. ٢١ له همدې امله ځینو یهودیانو زه د خدای په کور کې
 ونيولم او کوبنس یې کاوه چې ما ووژني. ٢٢ خو تر نن ورځې پورې خدای وساتلم او دلته ولاړ
 یم او ټولو لویو او وړو ته شاهدي ورکوم. زه یوازې هغه څه وایم چې پیغمبرانو او موسی ویلي دي
 چې پېښ به شي، ٢٣ یعنې دا چې مسیح باید کړاوونه وزغمي او لومړنی کس به وي چې د مړو
 څخه به راژوندی شي او یهودیانو او غیریهودیانو دواړو ته به د خلاصون د رڼا اعلان وکړي.»

٢٤ پولوس لا د خپل ځان څخه د دفاع په خاطر خبرې کولې چې فستوس چيغې کړې: «ای
 پولوسه، ته لېونی یې! په ډېرو لوستلو لېونی شوی یې.» ٢٥ پولوس په ځواب کې وویل: «نه
 بناغلیه! زه لېونی نه یم. زه په هوش یم او رښتیا او معقولې خبرې کوم. ٢٦ پاچا په دې ښه خبر
 دی او زه د هغه سره په زړورتیا سره خبرې کوم. زه په دې باندې ډاډه یم چې دا ټولې پېښې تاسو ته
 معلومې دي، ځکه چې هغه په کوم پټ ځای کې نه دي شوې. ٢٧ ای پاچا! تاسو په پیغمبرانو
 باندې عقیده لرئ؟ زه پوهېږم چې تاسو ورباندې عقیده لرئ.» ٢٨ اگریپاس پولوس ته وویل: «ته
 فکر کوې چې دومره زر به ما عیسوي کړې؟» ٢٩ پولوس وویل: «که لږ وخت ونیسي یا ډېر، خو
 زه خدای ته دعا کوم چې یوازې تاسو نه بلکې هغه ټول خلک چې نن زما خبرې اوري، زما په شان
 شي، البته زما په شان په زولنو کې نه.»

٣٠ بیا پاچا پاخېد او والي، برنیکي او نور خلک چې د هغوی سره ناست وو، هم پاخېدل. ٣١
 کله چې هغوی ووتل، نو یو بل ته یې سره وویل: «دې سړي داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ
 یا زندان ته د اچولو وړ وي.» ٣٢ اگریپاس فستوس ته وویل: «که چېرې دې سړي امپراتور ته
 عرض نه وای کړی، نو ازادېدلی شو.»

پولوس روم ته بیول کيږي

٢٧ (١) کله چې دا پرېکړه وشوه چې مونږ به په کشتۍ کې ایټالیا ته ځو، نو هغوی پولوس او ځینې نور بندیان یولیوس ته چې د روم د امپراتور د لښکرو د کنډک یو منصبدار ؤ، وسپارل شول. (٢) بیا مونږ د ادرامیتیني په کشتۍ کې چې د اسیا د ولایت بندرونو ته روانه وه، سپاره شولو. زمونږ سره یو مقدوني سړی چې ارسترخوس نومېده او د تسالونیکيې څخه ؤ، هم ملگری ؤ. (٣) په بله ورځ مونږ د صیدون د ښار بندر ته ورسېدلو. یولیوس په پولوس مهربانه شو او هغه ته یې اجازه ورکړه چې خپلو ملگرو ته ورشي او چې کوم شي ته اړتیا ولري، هغوی یې ورته ورکړي. (٤) مونږ د صیدون څخه روان شولو، خو له دې امله چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو د قبرس د جزیرې په بلې خوا لاړو، ځکه چې هلته باد نه لگېده. (٥) کله چې مونږ د قیلیقيې او پمفیلیې د بحیرو څخه تېر شولو، نو د میرا ښار ته چې د لیکیا په ولایت کې دی، ورسېدلو. (٦) په هغه ځای کې هغه منصبدار د سکندریې یوه کشتۍ پیدا کړه چې ایټالیا ته روانه وه او مونږ یې په هغې کې سپاره کړو. (٧) تر ډېرو ورځو پورې مونږ ورو ورو تللو او په ډېر تکلیف سره قنیدوس ته ورسېدلو. څرنگه چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو بلې خواته مو حرکت وکړ او د کریت د جزیرې په هغې خوا چې د باد څخه پناه وه، روان شولو او د سلموني د سیمې څخه تېر شولو. (٨) په سختۍ سره د بحیرې په غاړه تللو او یو ځای ته ورسېدلو چې د «خوندي بندر» په نوم یادېده او د لسیه ښار ته نژدې ؤ.

(٩) هلته مونږ زیات وخت له لاسه ورکړ او زمونږ دپاره نور سفر کول خطرناک ؤ، ځکه چې د کفارې ورځ تېره شوې وه. نو پولوس هغوی ته دا مشوره ورکړه: (١٠) «ای ملگرو، ماته ښکاري چې د دې ځای نه وروسته به زمونږ سفر خطرناک وي. یوازې کشتۍ او د هغې بار ته به لوی تاوان ونه رسیږي بلکې زمونږ ژوند ته به هم خطر وي.» (١١) خو هغه منصبدار د پولوس په ځای د کشتۍ د مشر او د کشتۍ د خاوند خبرو ته زیات غور نیوه. (١٢) څرنگه چې هغه بندر د ژمي تېرولو دپاره مناسب نه ؤ، نو د هغوی څخه زیاتو یې دا پرېکړه وکړه چې له هغه ځای څخه حرکت وکړي او کونښن وکړي چې فینکاس ته ورسېږي او ژمی هلته تېر کړي. فینکاس په کریت کې یو بندر دی چې جنوب غرب او شمال غرب خواته مخامخ دی.

په بحیره کې توفان

(١٣) کله چې د جنوب له خوا نری نری باد راوالوت، نو هغوی فکر وکړ چې خپل مقصد ته

ورسېدل. نو هغوی د کشتی لنگر راکش کړ او د کریت په غاړه روان شول. (۱۴) خو ډېر وخت نه و تېر شوی چې یو توفاني باد چې د «شمال ختیځ» د باد په نوم یادېږي، د جزیرې څخه زمونږ خواته راوالوت. (۱۵) کشتی په توفان کې راگېره شوه او د دې امکان نه و چې د باد مخالف طرف ته لاړه شي، نو مونږ نوره هڅه ونه کړه او پرې مو ښودله چې کوم طرف ته چې باد لگېږي هماغې خواته کشتی بوځي. (۱۶) مونږ د کاودا په نوم د یوې کوچنۍ جزیرې طرف ته چې د باد څخه پناه وه، روان شولو. په ډېرې سختۍ سره مو وکولای شول چې هغه کوچنۍ کشتی خوندي وساتو. (۱۷) هغه کوچنۍ کشتی یې لویې کشتی ته وڅېړوله او لویه کشتی یې گردچاپېره په رسبو باندې وتړله. هغوی وېرېدل چې د سیرتیس په شگو کې به ونښلي. هغوی د کشتی لنگر رانښکته کړ او کشتی یې پرېښودله چې باد یې بوځي. (۱۸) په بله ورځ چې ډېر سخت توفان و، نو هغوی د کشتی یو څه بار اوبو ته وغورځاوه. (۱۹) خو په درېمه ورځ یې د کشتی سامان په خپلو لاسونو بحیرې ته وغورځاوه. (۲۰) تر ډېرو ورځو پورې مونږ نه لمر ولیده او نه ستوري او سخت باد لگېده او نور زمونږ د خلاصون هېڅ هیله نه وه.

(۲۱) په کشتی کې ناستو خلکو تر ډېره وخته پورې هېڅ شی نه وو خوړلي، نو پولوس د هغوی په مخکې ودرېده او ویې ویل: «ای ملگرو، تاسو باید زما خبره منلې وای او د کریت څخه مو حرکت نه وای کړی، نو د دې زیان او تاوان څخه به ساتل شوي وای. (۲۲) خو اوس تاسو ته مشوره درکوم چې زړور اوسئ! په تاسو کې به هېڅوک هم خپل ژوند له لاسه ورنه کړي، خو کشتی به ټوټې ټوټې شي، (۲۳) ځکه چې پرون شپه د هغه خدای چې زه د هغه یم او د هغه عبادت کوم، د هغه فرښته ماته راغله او زما په څنگ کې ودرېدله (۲۴) او ویې ویل: 'پولوسه! مه وپېرېه، ځکه چې ته باید د امپراتور په مخکې ودرېږې. او ستا په خاطر به خدای د هغو ټولو کسانو ژوند چې تا سره په کشتی کې دي، وژغوري.» (۲۵) نو ای خلکو، زړور اوسئ! ځکه چې زه په خدای ایمان لرم. لکه څنګه چې ماته ویل شوي دي، همداسې به وشي. (۲۶) خو مونږ به د جزیرې په غاړه وغورځول شو.»

(۲۷) دا څوارلسمه شپه وه چې مونږ د مدیترانې په بحیره کې د توفان له امله یوې خوا او بلې خواته وړل کېدلو. خو نژدې نیمه شپه وه چې کشتیانانو دا گومان وکړ چې وچې ته ورنژدې کېږي. (۲۸) هغوی د اوبو ژوروالی اندازه کړ او ویې لیدل چې څلوېښت متره و او د لږې مسافې څخه وروسته یې

چې بيا اندازه واخيستله، نو دېرش متره وه. (۲۹) هغوی وېرېدل هسې نه چې د گټانو سره ولگيري، نو د کشتی له شا نه يې څلور لنگرونه واچول او دعا يې وکړه چې زر سبا شي. (۳۰) کشتيوانانو کوبنېن کاوه چې د کشتی څخه وتبتي او هغوی په دې بهانه چې غواړي د کشتی د مخکېنې برخې يو څو لنگرونه واچوي، کوچنی کشتی يې بحيرې ته بښکته کړه. (۳۱) خو پولوس هغه منصبدار او عسکرو ته وويل: «که چېرې کشتيوانان په کشتی کې پاتې نه شي، نو ستاسو څخه به هېڅوک هم ونه ژغورل شي.» (۳۲) نو عسکرو د کوچنی کشتی طنابونه پرې کړل او هغه يې پرېښودله چې په بحيره کې لاړه شي.

(۳۳) د لمرخاته څخه مخکې پولوس د ټولو څخه وغوښتل چې يو څه شی وخوري. هغه وويل: «نن څوارلسمه ورځ ده چې تاسو دومره پرېشانه يئ چې هېڅ شی مو نه دي خوړلي. (۳۴) نو له دې امله تاسو ته سوال کوم چې لږ خواړه وخورئ، ځکه چې تاسو ورته اړتيا لرئ د دې دپاره چې ژوندي پاتې شئ. په تاسو کې به د هېچا د سر يو ويښته هم کم نه شي.» (۳۵) کله چې پولوس دا خبره وکړه، بيا يې لږه ډوډۍ راواخيستله، د ټولو په مخکې يې د خدای شکر وکړ، هغه يې ماته کړه او په خوړلو يې پيل وکړ. (۳۶) هغوی ټولو همت پيدا کړ او خواړه يې وخورل. (۳۷) په کشتی کې مونږ ټول دوه سوه او شپږ اويا تنه وو. (۳۸) کله چې هغوی ټول ماړه شول، نو ټول غنم يې بحيرې ته ورگوزار کړل چې کشتی سپکه شي.

د کشتی ټوټې ټوټې کېدل

(۳۹) کله چې سهار شو، نو کشتيوانانو وچه ځمکه ونه پېژندله، خو هغوی د خليج غاړه وليدله او پرېکړه يې وکړه چې که کېدای شي نو کشتی به په هغه ځای باندې وخېژوو. (۴۰) نو هغوی هغه طنابونه چې لنگرونه پرې تړل شوي وو، پرېکړل او هغه يې په بحيره کې پرېښودل او په هماغه وخت کې يې د کشتی د راشپېلونو طنابونه سست کړل. بيا هغوی د کشتی د مخکېنې برخې بادوان د باد خواته پورته کش کړ او کشتی د بحيرې غاړې ته روانه شوه. (۴۱) خو کشتی د اوبو لاندې د شگو د غونډۍ سره ولگېدله او هلته ونښتله. د کشتی مخکېنې برخه ډېره سخته ولگېدله او حرکت يې نه شو کولای، خو وروستنی برخه يې د سختو څپو له امله ټوټې ټوټې شوه.

٤٢) عسکرو پرېکړه وکړه چې ټول بنديان به ووژنو، هسې نه چې په لامبو وهلو وټنښتي. (٤٣) خو هغه منصبدار غوښتل چې پولوس وژغوري، نو هغوی يې د دې کار څخه منع کړل. هغه امر وکړ چې اول دې هغه کسان چې لامبو وهلی شي، ځانونه اوبو ته وغورځوي او وچې ته دې ځانونه ورسوي. (٤٤) او نورو ته يې وويل چې په تختو او يا د کشتۍ په ټوټو باندې دې هغوی پسې ورشي. په دې ډول مونږ ټول روغ رمټ وچې ته ورسېدلو.

پولوس د مالټا په جزيره کې

٢٨) ١) کله چې مونږ روغ رمټ د بحيرې غاړې ته ورسېدلو، نو پوه شولو چې دا د مالټا په نوم جزيره ده. (٢) د هغه ځای خلکو په مونږ ډېره مهرباني وکړه او څرنگه چې هوا سپره وه او باران اورېده، نو اور يې راته بل کړ او مونږ ټولو ته يې تود هرکلی ووايه. (٣) پولوس يو څه لرگي راټول کړل او هغه يې اور ته واچول او د اور د گرموالي له امله يو زهرجن مار راووت او د هغه د لاس پورې ونښته. (٤) کله چې د هغه ځای خلکو وليدل چې د پولوس په لاس پورې مار ځورند دى، نو يو بل ته يې سره وويل: «دا سړى به خامخا قاتل وي. که څه هم هغه له بحيرې څخه وژغورل شو، خو الهي عدالت به هغه ژوندى پرېږدي.» (٥) خو پولوس هغه مار اور ته ورگوزار کړ او کوم زيان ورته ونه رسېده. (٦) هغوی په دې تمه وو چې پولوس به زر وپرسپري او يا به ناڅاپه راولوړي او مړ به شي. خو کله چې هغوی ډېر انتظار وويست او ويې ليدل چې په هغه باندې هېڅ هم ونه شول، نو فکرونه يې بدل شول او ويې ويل: «دا هم يو خداى دى.»

٧) هغه ځای ته نژدې د هغې جزيرې د حاکم پوبليوس ځمکې وې. هغه په مهرباني سره مونږ ته هرکلی ووايه او درې ورځې يې په خپل کور کې مېلمانه کړو. (٨) هغه وخت د پوبليوس پلار ناروغه پروت ؤ. هغه تبه لرله او د پېچ په ناروغۍ اخته ؤ. پولوس د هغه کوټې ته ننوت، د هغه دپاره يې دعا وکړه، خپل لاس يې ورباندې کېښود او هغه ته يې شفا ورکړه. (٩) کله چې دا کار وشو، نو د جزيرې نور ناروغان هم راغلل او روغ شول. (١٠) هغوی مونږ ته ډېر سوغاتونه راکړل او کله چې مونږ غوښتل لاړ شو، نو کومو شيانو ته چې په سفر کې مو ورته اړتيا لرله، هغه يې مونږ ته کشتۍ ته راوړل.

روم ته د پولوس رسېدل

١١ درې مياشتې وروسته د سکندريې په يوه کشتۍ کې چې د دوه غبرگوني خدايانو کيستر او پولوکس توړل شوې مجسمې ورباندې لگېدلې وې او ژمی يې په هغې جزيرې کې تېر کړی ؤ، لاړو. ١٢ مونږ د سراکيوس ښار ته ورسېدلو او درې ورځې هلته پاتې شولو. ١٣ بيا د هغه ځای څخه په کشتۍ کې روان شولو او د ريغيون ښار ته ورسېدلو. بيا يوه ورځ وروسته جنوبي بادونه پيل شول او په دوو ورځو کې د پوتیولي بندر ته ورسېدلو. ١٤ په هغه ځای کې مونږ ځينې ايمانداران وليدل او هغوی زمونږ څخه وغوښتل چې د يوې هفتې دپاره ورسره پاتې شو. په دې ډول مونږ روم ته ورسېدلو. ١٥ کله چې د روم ايمانداران زمونږ د راتللو څخه خبر شول، نو هغوی د آبياس تر بازاره او هغه ځای پورې چې د درې مېلمستونونو په نوم يادېده، زمونږ ليدلو ته راغلل. کله چې پولوس هغوی وليدل، نو د خدای شکر يې وويست او زړور شو. ١٦ کله چې مونږ روم ته ورسېدلو، نو پولوس ته اجازه ورکړل شوه چې د يو رومي عسکر سره چې د هغه ساتنه يې کوله، په يو شخصي کور کې واوسېږي.

پولوس په روم کې وعظ کوي

١٧ درې ورځې وروسته پولوس د هغه ځای د يهوديانو مشران غونډې ته راوغوښتل. کله چې هغوی سره راټول شول، نو ورته ويې ويل: «ای زما ورونو، که څه هم ما د خپلو خلکو او د خپلو نیکونو د دودونو او دستورونو په خلاف کوم کار نه دی کړی، خو بياهم زه په اورشليم کې بندي شوم او روميانو ته وسپارل شوم. ١٨ کله چې روميانو زما څخه خپرني وکړې نو غوښتل يې چې ما ازاد کړي، ځکه هغوی پوه شول چې ما داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ سزا دې راته راکړل شي. ١٩ خو کله چې د يهوديانو مشرانو مخالفت وکړ، نو زه دې ته مجبور شوم چې امپراتور ته عرض وکړم. البته ما سره هېڅ داسې څه نشته چې د خپل قوم په خلاف يې ووايم. ٢٠ نو له دې امله مې راوغوښتل چې تاسو ووينم او خبرې درسره وکړم چې زه د هغه چا په خاطر په زولنو تړل شوی يم چې د اسرايلو خلک ورته هيله مند دي.» ٢١ يهودي مشرانو ځواب ورکړ: «مونږ ته ستا په هکله له يهوديې څخه کوم ليک نه دی رارسېدلی او نه زمونږ د يهودي ورونو څخه کوم څوک دلته راغلی دی چې ستا په هکله يې مونږ ته خبر راوړی وي او يا يې ستا په هکله کومه بده خبره کړې وي.»

﴿٢٢﴾ خو مونږ غواړو چې ستا نظر واورو، ځکه مونږ پوهېږو چې خلک په هرځای کې د دې ډلې په خلاف خبرې کوي.»

﴿٢٣﴾ نو هغوی د پولوس سره یوه ورځ وټاکله او ډېر خلک د هغه کور ته راغلل. د سهار نه تر ماښامه پورې پولوس د هغوی سره د خدای د پاچاهۍ په هکله خپل پیغام یې بیان کړ او شاهدي یې ورکړه او کوبنسین یې وکړ چې د موسی د شریعت او د پیغمبرانو له کتابونو څخه په کار اخیستلو سره هغوی د عیسی په هکله قانع کړي. ﴿٢٤﴾ ځینې د هغه په خبرو قانع شول، خو نورو ورباندې باور ونه کړ. ﴿٢٥﴾ هغوی په خپل منځ کې سره یې اتفاقه شول او روان شول. خو له تگ څخه مخکې پولوس دا خبره وکړه: «روح القدس د اشعیا نبي په وسیله ستاسو نیکونو ته څنگه ښه ویلي دي:

﴿٢٦﴾ دې قوم ته ورشه او ورته ووايه:

«تاسو به بیا بیا اورئ، خو پوه به نه شئ

تاسو به گورئ، خو وبه نه وینئ څه

﴿٢٧﴾ ځکه چې زړونه د دې خلکو دي سخت شوي

او په غوږونو دي درانه

او پټې شوې یې دي سترگې

که نه، نو سترگو به یې لیدل

غوږونو به یې اورېدل

په زړونو کې به پوهېدل

او ماته به بېرته راگرځېدلي وای

او ما به شفا ورکړې وای»

٢٨ نو بیا پوه شئ چې دغه د خلاصون پیغام د خدای له خوا غیر یهودیانو ته لېږل شوی دی او هغوی به یې مني.» [٢٩] کله چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو یهودیان لارل او په خپل منځ کې یې سره بحث وکړ.]

٣٠ پولوس دوه کاله په یو کرایي کور کې اوسېده او هرڅوک چې به د هغه د لیدلو دپاره راتللو، نو هرکلی به یې ورته ویل. ٣١ هغه د خدای د پاچاهۍ په هکله وعظ کاوه او د څښتن عیسی مسیح په هکله یې په زړورتیا او په ازادانه توګه تعلیم ورکاوه.